



การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการ
สอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล

ตรีชฎา สมนโต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ธันวาคม 2561



URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการ
สอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ธันวาคม 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq : 66

Comparison of Learning Outcomes in Musical Note Subject
Using Conventional Kodaly Method and Normal Methods for
Prathomsuksa 6 Students of Denchai Prachanukul School



A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements for
Master of Education Program in Curriculum and Instruction
Uttaradit Rajabhat University
December 2018
Copyright of Uttaradit Rajabhat University



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ของ

ตรีชฎา สมนโต

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุดม คำขาด)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุดม คำขาด)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์ภา ธรรมสิทธิ์ี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร. เขาวฤทธิ์ จั่นจั่น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรืองเดช วงศ์หล้า)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq : 66

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล
ผู้วิจัย	นางสาวตรีชฎา สนโต
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุดม คำขาด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร. บุญลอย จันทร์ทอง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนเรื่องการอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล ปีการศึกษา 2561 จำนวน 80 คน โดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองเป็นชั้นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 40 คน และ กลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยวิธีการสอนแบบโคตตาย ซึ่งเป็นการสอนที่ใช้สัญลักษณ์มือแทนตัวโน้ต มีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบโคตตาย มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : วิธีการสอนแบบปกติ, วิธีการสอนแบบโคตตาย, อ่านโน้ตสากล



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

ABSTRACT

Title	Comparison of Learning Outcomes in Musical Note Subject Using Conventional Kodaly Method and Normal Methods for Prathomsuksa 6 Students of Denchai Prachanukul School
Author	Treechada Sonto
Degree	Master of Education Program in Curriculum and Instruction
Academic Year	2018
Advisor	Assistant Professor Dr. Udom Khamkare
Co-Advisors	Dr. Boonloy Juntong

The purposes of this research were to compare the learning outcomes and to study the student satisfaction of Musical Note Subject using Conventional Kodaly method and normal methods. The target population of this research was 80 Prathomsuksa 6 students of Denchai Prachanukul School in 2018 academic year. The 80 students were divided into 2 sample groups – 40 Prathomsuksa 6/2 students for the experiment group and 40 Prathomsuksa 6/1 students for the control group. The instruments used were a lesson plan, a pre-test and a post-test, and a satisfaction survey. The mean, standard deviation and T-test were the parameters used for statistical analysis.

The results revealed that the comparison between the pre and post learning outcomes of the students taught by using Conventional Kodaly method is statistically significantly higher at 0.05 as well as higher at 0.05 than students taught by using normal methods. In addition, the satisfaction of the students taught by using Conventional Kodaly method is at the highest level whereas that of the students taught by using normal methods is at a high level.



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq : 66

Keyword : Normal Method, Kodaly Method, Musical Note.



กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวិทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยความกรุณาและช่วยเหลือเป็นอย่างดี จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุดม คำขาดและอาจารย์ ดร. บุญลอย จันทร์ทอง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะที่ถูกต้อง อันเป็นประโยชน์ต่อ การศึกษาวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนเด่นไชย ประชานุกูล และคณะครูเป็นอย่างดี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้สถานที่เพื่อการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา พร้อมด้วยญาติพี่น้องและเพื่อนทุกคน ที่ส่งเสริมและให้กำลังใจ อันเป็นแรงสนับสนุนให้เกิดความพยายามในการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนประสบความสำเร็จ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทักษะ ข้อคิด ข้อปฏิบัติและมวลประสบการณ์ต่าง ๆ อันทรงคุณค่า ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาและดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงอำนาจบารมีของคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ที่อยู่ในสากลโลก อันเป็นที่พึ่งให้ผู้วิจัยมีสติปัญญาในการจัดทำ วิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีผู้วิจัยขอให้ เป็นกตเวทิตาแด่บิดา มารดา ครอบครัวของผู้วิจัยตลอดจนผู้เขียนหนังสือและบทความต่าง ๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้มีอุปการคุณดังกล่าวไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ตรีชฎา สนโต

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ.....	8
มาตรฐานการเรียนรู้.....	8
แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี.....	9
กิจกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี.....	11
โน้ตสากล.....	12
บรรทัด 5 เส้น (Staff).....	12



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

ตัวโน้ต	13
เส้นน้อย.....	14
กฎแจประจำหลัก.....	15
สัญลักษณ์แสดงลักษณะจังหวะ.....	16
ค่าตัวโน้ต.....	18
การสอนแบบโคตาย.....	22
ประวัติของโคตาย	22
เทคนิคการสอนแบบ ซอล – ฟา (Sol – Fa Teaching).....	26
การสอนแบบปกติ.....	34
กิจกรรมการสอนดนตรี.....	36
ทักษะทางดนตรี.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
บทที่ 3 ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามวิธีการสอนแบบโคตาย.....	58
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโค ตายกับวิธีการสอบแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	58
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอน แบบโคตายและวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	59

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอน
แบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 60

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 61

 สรุปผล 63

 อภิปรายผล..... 63

 ข้อเสนอแนะ 65

 บรรณานุกรม..... 68

 ภาคผนวก..... 71

 ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ..... 72

 ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ 74

 ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้วิธีการสอนแบบโคตตาย ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
วิธีการสอนแบบปกติ ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้..... 79

 ภาคผนวก ง แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความ
สอดคล้อง IOC 123

 ภาคผนวก จ ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบและดัชนี
ความสอดคล้องของแบบความพึงพอใจ 134

 ภาคผนวก ฉ การวิเคราะห์ข้อมูล..... 146

 ประวัติย่อผู้วิจัย 150

412932372
URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 ผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามวิธีการสอนแบบโคดาย.....	58
ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคดายกับวิธี การสอบแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	58
ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ของนักเรียนที่เรียน เรื่อง อ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอน แบบโคดายกับวิธีการสอนแบบปกติ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	59
ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	60



412932372

URU_1Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 บรรทัด 5 เส้น	13
ภาพที่ 2 ขนาดจองตัวโน้ต ขึ้นอยู่กับระยะห่างของเส้น	13
ภาพที่ 3 ตัวโน้ตเรียงตามลำดับที่ไล่ขึ้นจากระดับเสียงต่ำไปสูง	14
ภาพที่ 4 ตัวโน้ตที่มีเส้นน้อย	14
ภาพที่ 5 กุญแจซอลและโน้ตตัวซอล	15
ภาพที่ 6 กุญแจฟา	15
ภาพที่ 7 กุญแจโด	16
ภาพที่ 8 หัวโน้ตขาว หัวโน้ตดำ และ ก้านโน้ต	17
ภาพที่ 9 หัวโน้ต ก้านโน้ต และ เข็มขัด ในลักษณะต่างๆ	17
ภาพที่ 10 ตัวหยุดแบบขีด	18
ภาพที่ 11 ตัวหยุดแบบเลขเก้าไทย	18
ภาพที่ 12 ตัวหยุดแบบเลขเก้าฝรั่ง	18
ภาพที่ 13 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าตัวโน้ต	20
ภาพที่ 14 ตัวหยุดโน้ตตัวกลมดับเบิล	20
ภาพที่ 15 ตัวหยุดโน้ตตัวกลม	20
ภาพที่ 16 ตัวหยุดโน้ตตัวขาว	21
ภาพที่ 17 ตัวหยุดโน้ตตัวดำ	21
ภาพที่ 18 ตัวหยุดโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้น	21
ภาพที่ 19 ตัวหยุดโน้ตตัวเข้บ็ต 2 ชั้น	21
ภาพที่ 20 “no.29”	28
ภาพที่ 21 แสดงสัญลักษณ์มือแทนระดับเสียงของโคดา	29
ภาพที่ 22 แสดงสัญลักษณ์ภาพและจังหวะ	31
ภาพที่ 23 ภาพประกอบแทนสัญลักษณ์มือของโคดา	32



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคม มนุษย์ทุกเชื้อชาติทุกศาสนา ต่างรู้จักดนตรีและนำดนตรีเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตประจำวัน ตลอดจนดนตรียังสามารถช่วยผ่อนคลายในด้านเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ฟังได้ นับว่าดนตรีมีส่วนช่วยในการพัฒนาจิตใจ และบุคลิกภาพของประชาชนในแต่ละประเทศ ดังพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชฯ ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า “...ดนตรีทุกชนิดเป็นศิลปะที่สำคัญอย่างหนึ่งมนุษย์เกือบทั้งหมดชอบและรู้จักดนตรี ตั้งแต่เยาว์วัยคนเริ่มรู้จักดนตรีบ้างแล้ว ความรอบรู้ทางดนตรีอย่างกว้างขวาง ย่อมขึ้นอยู่กับเขาวินและความสามารถในการแสดงดนตรีของแต่ละคนอาศัยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า ในระหว่างศิลปะนานาชาติ ดนตรีเป็นศิลปะที่แพร่หลายกว่าศิลปะอื่น ๆ และมีความสำคัญในด้านการศึกษาของประชาชนทุกประเทศด้วย” (พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เกี่ยวกับความสำคัญของดนตรี ณ สถาบันดนตรีและศิลปะแห่งกรุงเวียนนา เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2507)

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความสามารถ เนื้อหาวิชาดนตรีที่หลักสูตรเน้นมีจังหวะ ทำนอง อารมณ์เพลง การประสานเสียง ทักษะดนตรีที่หลักสูตรเน้น การฟัง การร้อง และการเล่นเครื่องดนตรี การประพันธ์เพลงและการสร้างสรรค์ มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรี ซึ่งครูผู้สอนต้องใช้ความสามารถ ความชำนาญในการนำความรู้จากลักษณะเป็นนามธรรมไปสู่ผู้เรียนให้เข้าใจเป็นรูปธรรมได้ หรือจากทฤษฎีถ่ายทอดให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง สิ่งนั้นคือ สื่อการสอนซึ่งสอดคล้องกับ วรรณวุฒิ วรรณารุณ (2553, น.17) “การเรียนการสอนเป็นระบบหนึ่งซึ่งต้องอาศัย สื่อกลางสำหรับถ่ายทอดความรู้ จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลดีต่อการพัฒนาการรับรู้ของนักศึกษา ได้ดีกว่าการเรียนการสอนแบบลักษณะเป็นนามธรรม

ซึ่งการศึกษาวิชาดนตรีต่างประเทศนั้นเน้นความสนใจในการพัฒนาศักยภาพดนตรีในเด็กเล็ก และบางหลักสูตรไม่ได้ เริ่มต้นเรียนดนตรีด้วยเครื่องดนตรีโดยตรง แต่ใช้การฟังเพลง การร้องเพลง และการสร้างความรู้สึกรับรู้ เกี่ยวกับเสียงดนตรีและการแสดงท่าทางออกด้วยวิธีการต่าง ๆ เมื่อเด็กได้เกิดความรู้สึกตอบสนองต่อเสียงดนตรีดีแล้ว ครูจึงเริ่มเข้าสู่การบรรเลงเครื่องดนตรี การสอนอ่านโน้ต ฯลฯ ซึ่งเป็นขั้นตอนการสอนที่เป็นธรรมชาติ การเรียนดนตรีสำหรับเด็กเล็กนั้น



412932372

URU 1Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ต้องใช้กิจกรรมดนตรีหลาย ๆ อย่างมาเป็นองค์ประกอบ โดยไม่ได้เริ่ม ด้วยการปฏิบัติเครื่องดนตรี โดยตรงทีเดียว ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2555, น.78)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย มีความรู้ และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ โดยจะมุ่งเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.207) โดยจะนำเอากลุ่มสาระเรียน ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่เน้นให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ โดยสาระการเรียนรู้ศิลปะแบ่งออกเป็น 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิวิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล สำหรับ การจัดการเรียนการสอนในส่วนของสาระดนตรี กำหนดให้มีการสอน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ โดยให้มีการเรียนการสอนทฤษฎีในระดับพื้นฐาน การฟัง การอ่านโน้ต การร้องโน้ต การบรรเลงดนตรี ประวัติ ดนตรี การดูแลรักษาเครื่องดนตรีและการสร้างสรรค์ทางดนตรี ซึ่งในแต่ละมาตรฐานนั้นจะชี้ให้ นักเรียนได้เห็นถึงความสำคัญของดนตรี ที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้วและนำมาใช้ประโยชน์ในด้าน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นำมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ เรียนซึ่งยังทำให้นักเรียนมีความคิดแบบละเอียดลออ ในการนำเอาวิชาดนตรีไปบูรณาการกับวิชาต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะทำให้ในการเรียนการสอนไม่ดูซ้ำซากและทำให้ทุกวิชา รู้สึกว่าเรียนมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.209)

โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล มีการจัดการเรียนการสอนดนตรีอยู่ในกลุ่มสาระศิลปะ โดย การสอนเรื่องการอ่านโน้ตสากลขั้นพื้นฐานนั้น ผู้วิจัย พบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านโน้ตเป็นโน้ตสากล ได้เป็นส่วนใหญ่ซึ่งผู้วิจัยจึงนำปัญหานี้มาแก้ไขโดยเลือก วิธีการสอนแบบโคตายที่กำลังเป็นที่นิยม ในบรรดาการสอนร้องเพลงเพราะโคตายใช้วิธีการสอนร้องเพลงเป็นหลักไปสู่ การเล่นเครื่องดนตรีช่วยให้ ผู้เรียนมีพื้นฐานทางด้านดนตรีพร้อมการเรียนเครื่องดนตรีอื่น ๆ โดยมีผลงานวิจัย ของ วรณวุฒิ วรณารุณ (2553, น.39-40) ได้กล่าวว่า นักเรียนมีทักษะทางด้านดนตรีมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้ กิจกรรมการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตาม มาตรฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้แสดงว่ากิจกรรมดนตรีตามแนววิธีการสอนแบบโคตาย สามารถพัฒนาทักษะ ทางดนตรีของนักเรียนได้มากขึ้นทั้งนี้เพราะในการใช้กิจกรรมแนววิธีการสอนแบบโคตายเป็นวิธีหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ทักษะทางดนตรีโดยการเสนอกิจกรรมที่เป็นตัวแบบที่มีลักษณะที่พึงประสงค์ให้เด็ก



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ได้สังเกตและปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากการกระทำด้วยตนเองกับปัญหาในการเรียนวิชาดนตรี กิจกรรมของดนตรีตามแนววิธีการสอนแบบโคดายเป็นกิจกรรมที่เข้าใจง่ายฝึกใช้ให้เกิดทักษะทางดนตรีได้มากที่สุดดังที่ ฌูร์ท สุธจิตต์ (2543, น.111) กล่าวว่าระบบวิธีการสอนแบบโคดายเน้นทักษะทางดนตรีการร้องเป็นหลักซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเข้าถึงในทักษะทางดนตรีด้านอื่น ๆ ซึ่งรวมไปถึงการอ่านโน้ตด้วยวิธีการสอนแบบโคดายที่ใช้ในการสอนจึงมุ่งส่งเสริมให้มีทักษะทางด้านดนตรีเนื่องของการร้องและอ่านซึ่งโคดายนำสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้มาช่วยในการสอนดนตรีเพื่อให้ผู้เรียนร้องและอ่านได้เข้าใจและเพิ่มทักษะทางดนตรีให้แก่ตนเองได้โดยง่ายตลอดจนพื้นฐานในการฝึกทักษะอื่น ๆ ทางด้านดนตรีอีกด้วย จากพฤติกรรมของนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมการสอนตามแนวคิดของโคดายเพื่อพัฒนาทักษะทางดนตรีพบว่านักเรียนให้ความร่วมมือความสนใจความเอาใจใส่และกระตือรือร้นทั้งในการทดลองและการทำกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

โดยเป้าหมายของระบบวิธีการสอนแบบโคดายนั้น เป้าหมายหลักในวิธีการสอนแบบโคดายคือ การที่ประชากรในประเทศสามารถอ่านหนังสือได้เชื่อว่าความสามารถในการอ่านและเขียนเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนศิลปะดนตรีทุกประเภทไม่ว่าจะเป็น ประวัติศาสตร์ดนตรี การวิเคราะห์เพลง การแต่งเพลง หรือ การปฏิบัติบรรเลงดนตรี เขามีความเชื่อว่าเป็นประเทศอังกฤษ นักเรียนทุกคนควรได้รับการฝึกฝนการอ่านเขียนโน้ตดนตรี เช่นเดียวกันกับการเรียนเขียนอ่านภาษาอังกฤษ และการฝึกฝนทางด้านดนตรีควรจะไปพร้อมๆ กับการศึกษาเบื้องต้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์สุดท้ายของเขา โคดายจึงจัดให้มีการฝึกหัดร้องโน้ตแบบ ซอล - ฟา (So - Fa Teaching) ขึ้นในโรงเรียนของรัฐทั่วไปการฝึกหัดร้องโน้ตนี้เป็นการปูพื้นฐานสำหรับการสอนการร้องเพลงประสานเสียงระบบ Sol-Fa ที่เน้นทักษะในการอ่าน ร้องโน้ตและการบันทึกโน้ตจากเสียงที่ได้ยินไว้ด้วยข้อใดต้องการเริ่มวิธีการสอนนี้ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้กับเด็กเพื่อเตรียมให้เขารักและอยู่กับดนตรีไปตลอดชีวิตระบบการสอนนี้จะตั้งอยู่บนการสะสมทักษะในจังหวะเพลง โดยวิธีการสอนแบบโคดายนั้นมีขั้นตอนดังนี้ การอ่านเนื้อเพลง การร้องทำนองเพลง สัญลักษณ์ภาพ การอ่านโน้ตและการร้องโน้ตสากล สัญลักษณ์มือ และการเคลื่อนไหวร่างกาย ซึ่งโคดายเชื่อว่าการศึกษาดนตรีควรเริ่มต้นเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ในชีวิตของทุกคนเด็กเข้าห้องกะหรีปีบเริ่มต้นเรียนดนตรีในชั้นอนุบาลของรัฐบางคนเริ่มตั้งแต่ อายุ 2 ขวบครึ่งด้วยไวขนาดนี้โคดายเชื่อว่าเด็กจะรับรู้ได้ดีที่สุดการพัฒนาในอนาคตของประสาทหู (Music Ear) และการพัฒนารสนิยมในการฟังดนตรี (Musical Taste) เป็นไปได้ดีถ้าได้รับการศึกษาที่ดีเลิศในระหว่างอายุ 3 - 7 ขวบพูดได้เชื่อเช่นเดียวกับ คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff นักการศึกษาดนตรีชาวเยอรมัน) ว่าเด็กไม่ว่าจะชาติใดจะแสดงพัฒนาการดนตรีประจำชาติจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นพัฒนาสูงสุด ฌูร์ท สุธจิตต์ (2541, น.2) โคดาย และ คาร์ล ออร์ฟ คิดตรงกันว่ากรร้องเพลงและการเคลื่อนไหวจะเกิดขึ้นพร้อมกันโดยธรรมชาติในตัวเด็ก ๆ ในชั้นอนุบาลและชั้นประถมต้น และเต็นประกอบเพลงเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในระดับของโคดายการเคลื่อนไหวอีกอย่างที่เหมาะสมสำหรับระบบนี้ก็คือการเต้นรำพื้นเมือง



412932372

URU :Thesis 5955110118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

การเคลื่อนไหวจึงเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนแนวคิดในการเรียนจังหวะและทำนองเพลงเบื้องต้นตัวอย่าง เช่น เมื่อเด็กกำลังเรียนเกี่ยวกับ Beat และ Rhythm ของเพลงเด็กจะเดินเบสและตบมือตาม Rhythm จากปัญหาการเรียนการสอน วิชาดนตรีเรื่องการอ่านโน้ตสากลชั้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญจำเป็นที่จะศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยนำวิธีการของโคตายมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน คาดว่า ผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ โคตายเรื่องการอ่านโน้ตสากล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูลจะเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนด้านดนตรีต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้วิธีของโคตายและวิธีการสอนแบบปกติมีความแตกต่างกันหรือไม่
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีของโคตายกับวิธีปกติมีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล ที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตายและวิธีการสอนแบบปกติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากล ที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตายและวิธีการสอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ จำนวน 2 ห้อง จำนวน 80 คน โดยวิธีการเลือกแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 40 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. องค์ประกอบดนตรี
2. จังหวะ
3. โน้ตตัวหยุด



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

4. ระดับเสียง โน้ตแทนจังหวะ และสัญลักษณ์ภาพ
5. ระดับเสียง โน้ตแทนระดับเสียง และ สัญลักษณ์มือ
6. บรรทัด 5 เส้น เส้นน้อย และกฎแจซอล
7. อ่านโน้ตตามจังหวะและทำนองของเพลง

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโคตายและการสอนโดยวิธีปกติ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ตัวแปรตาม คือ ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านโน้ตสากลวิธีการสอนแบบโคตาย

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การ เรื่อง อ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล การทดลองครั้งนี้ใช้ระยะเวลา 10 ชั่วโมง (5 ชม./สัปดาห์)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการเรียนรู้ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดผลการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตายและวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติตามหลักการประเมินผลทางการเรียนดนตรี

วิธีการสอนแบบโคตาย หมายถึง การสอนอ่านโน้ตสากลตามวิธีการสอนแบบโคตายโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและมีการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในการอ่านโน้ตสากล ซึ่งผู้วิจัยได้นำหลักการและวิธีการสอนแบบโคตายมาพัฒนาเข้ากับการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นนำ เป็นการชี้แจงเงื่อนไข และ วัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมดนตรีและโน้มน้าวให้นักเรียนเห็นประโยชน์ และความสำคัญที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านดนตรี

ขั้นฝึก เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยจัดให้นักเรียนได้ฝึกการทำกิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคตาย ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบโคตาย

ขั้นที่ 1 การอ่านเนื้อเพลง เป็นการสอนร้องเพลงโดยใช้เพลงตรงกับเนื้อหาที่เข้าใจง่าย

ขั้นที่ 2 การร้องทำนองเพลง เป็นการร้องทำนองโดยใช้คำว่า “ทา” ออกเสียงแทนตัวโน้ต



412932372

ขั้นที่ 3 สัญลักษณ์ภาพ เป็นการใช้สัญลักษณ์ภาพ แทนตัวโน้ตและประกอบทำนอง

ขั้นที่ 4 การอ่านโน้ตและการร้องโน้ตสากล เป็นการใช้ตัวโน้ตแทนสัญลักษณ์ภาพ

ขั้นที่ 5 สัญลักษณ์มือ และการเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นการใช้สัญลักษณ์มือและ

การเคลื่อนไหวร่างกายในการร้องโน้ตและร้องเพลงประกอบทำนอง

ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับดนตรี และการอ่านและร้องโน้ตเพลงที่นักเรียนได้ศึกษา แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และมอบหมายให้นักเรียนนำไปฝึกฝนต่อที่บ้าน และที่โรงเรียน

วิธีการสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนอ่านและร้องโน้ตสากลตามข้อเสนอแนะของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะ ของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ

ขั้นนำ เป็นการชี้แจงเงื่อนไข และวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมดนตรีให้นักเรียนเห็นประโยชน์ และความสำคัญที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านดนตรี

ขั้นฝึก เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยจัดให้นักเรียนได้ฝึกการทำกิจกรรมดนตรีโดยวิธีการสอนแบบปกติ ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ

ขั้นที่ 1 องค์ประกอบดนตรี เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของดนตรี

ขั้นที่ 2 จังหวะ เป็นการอ่านโน้ตไปตามจังหวะของตัวโน้ตแต่ละตัว

ขั้นที่ 3 โน้ตตัวหยุด เป็นการอ่านและร้องโน้ตตามจังหวะและตัวหยุด

ขั้นที่ 4 ระดับเสียงและโน้ตบอกจังหวะ เป็นการบอกระดับของเสียงตัวโน้ตและการบอกจังหวะของตัวโน้ตแต่ละตัวว่ามีค่าเท่าไร

ขั้นที่ 5 อ่านโน้ตตามจังหวะและทำนองเพลง เป็นการร้องเนื้อเพลงตามเพลงที่กำหนดให้ตั้งแต่ต้น

ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับดนตรี และการอ่านและร้องโน้ตเพลงที่นักเรียนได้ศึกษาแล้ว ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนนำไปฝึกฝนต่อที่บ้าน และที่โรงเรียน



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการสอนโดยวิธีการสอนแบบโคคายมีคะแนนสูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อวิชาดนตรี
3. นักเรียนมีทักษะในการอ่านโน้ตสากลเพิ่มขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย



412932372

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบ โคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นไฮยประชาชนุกูล ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
2. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี
3. โน้ตสากล
4. วิธีการสอนแบบโคตตาย
5. วิธีการสอนแบบปกติ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มศิลปะ (สาระที่ 2 ดนตรี) การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะแล้ว ผู้เรียนจะมีจิตใจงดงาม มีสุนทรียภาพ รักความสวยงามความเป็นระเบียบ รับรู้อย่างพินิจพิเคราะห์ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมอันเป็น มรดกทางภูมิปัญญาของคนในชาติสามารถค้นพบศักยภาพความสนใจของตนเองอันเป็นพื้นฐานใน การศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพทางศิลปะ มีสมาธิในการทำงาน มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.182)

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะในส่วนของสาระดนตรีมี 2 มาตรฐาน ได้แก่

สาระที่ 2

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล คุณสมบัติของ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.185) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ได้แก่วรรณคดีและเข้าใจเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงร้อง เครื่องดนตรี และบทบาทหน้าที่ รู้ถึงการเคลื่อนไหวที่ขึ้น ลง ของทำนองเพลง องค์ประกอบของดนตรี ศัพท์สังคีตในบทเพลง ประโยค และอารมณ์ของบทเพลงที่ฟัง ร้องและบรรเลงเครื่องดนตรี ด้นสดอย่างง่าย ใช้และเก็บรักษา เครื่องดนตรีอย่างถูกวิธี อ่าน เขียนโน้ตไทยและสากลในรูปแบบต่าง ๆ รู้ลักษณะของผู้ที่จะเล่นดนตรีได้ดี แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกของบทเพลงที่ฟัง สามารถใช้ดนตรี ประกอบกิจกรรมทางนาฏศิลป์และ การเล่าเรื่อง รู้และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับวิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมต่าง ๆ เรื่องราวดนตรีในประวัติศาสตร์ อิทธิพลของ วัฒนธรรมต่อดนตรี รู้คุณค่าดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน เห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.196)

จากการนำมามาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะส่วนของวิชาดนตรีและสำหรับนักเรียน ที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะได้รับความรู้ในเรื่องของ เครื่องดนตรี การร้องเพลง ทำนอง องค์ประกอบดนตรี และศัพท์สังคีตลักษณะ ซึ่งนักเรียนสามารถวิเคราะห์ เพลงโดยจะนำเอาองค์ประกอบที่เรียนไปนำไปใช้ในการ อ่านโน้ตและการร้องเพลงได้อย่างถูกวิธีและ ถูกต้องตามหลักสูตรซึ่งผู้วิจัยคาดว่าจะทำให้นักเรียนชั้นชอบและมีความสนใจในวิชาดนตรีมากขึ้น

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี

การจัดกิจกรรมดนตรีในระดับประถมศึกษา ในการสร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอน ซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรี แบบโคคายน์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมดนตรีในระดับ ประถมศึกษา เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสม กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาซึ่งผู้รู้หลายท่านได้ใส่ แนวทางไว้ดังนี้

ณรุทธ์ สุทธจตต์ (2540, น.36-40) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ กิจกรรมดนตรีในระดับ ประถมศึกษา ไว้ว่า ถ้าผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ดนตรีได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามพัฒนาการการเรียนรู้ ย่อมช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของสาระดนตรีอย่างถ่องแท้ ซึ่งจะประโยชน์ในการเรียนดนตรีขั้น สูงต่อไป

ข้อควรคำนึงในการจัดกิจกรรมดนตรี ในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นระดับต้นของการเรียนรู้ สาระดนตรี มีข้อควรคำนึงหลายประการในการจัดกิจกรรมดนตรี

1. ควรมีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเริ่มสอนสาระดนตรี ทั้งนี้เพื่อเป็นการวางรากฐาน และทบทวนเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนมาในระดับปฐมวัยศึกษา



412932372

URU :Thesais 59551101118 thesais / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

2. สารคดีที่นำมาสอนในระดับประถมศึกษาควรเน้นที่แนวคิด โดยคำนึงถึงเสียงมาก่อนสัญลักษณ์ให้มากที่สุด เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียงผู้สอนควรทำทุกอย่างให้เป็นรูปธรรมมากที่สุด

3. สัญลักษณ์ที่ใช้ในระยะแรกของการจัดกิจกรรมควรเป็นสัญลักษณ์ภาพ หรือสัญลักษณ์ที่ง่ายต่อการจดจำและมีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวของผู้เรียน เพื่อช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียน จากนั้นจึงเปลี่ยนสัญลักษณ์ภาพเป็นสัญลักษณ์ดนตรีในระยะต่อมา เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจในแนวคิดของสัญลักษณ์ภาพดีพอแล้ว

4. การจัดกิจกรรมดนตรีควรยึดถือหลักทักษะดนตรีโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะต่าง ๆ โดยตรงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละคาบเรียน ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ครบทุกทักษะ โดยเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อผู้เรียน เรียนรู้ทักษะนั้น ๆ ได้อย่างเต็มที่ เนื้อหาดนตรีที่มุ่งเน้นควรเป็นไปตามทำนองเดียวกัน การร้องเป็นทักษะที่ควรเน้นเพื่อช่วยพัฒนาการร้องของเด็กให้ร้องได้อย่างมีคุณภาพ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเนื้อหา ดนตรีต่อไปได้อย่างดี

5. เจตคติดนตรียังคงเป็นสิ่งสำคัญจึงควรจัดกิจกรรมสร้างเสริมความ สนใจเพื่อให้ผู้เรียนรักและสนใจในดนตรี นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับดนตรีทุกประเภท แล้วควรพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการรับรู้ดนตรีที่มีคุณค่าเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในสุนทรียะ รสของดนตรี

6. ผู้สอนดนตรีควรสำรวจความถนัดดนตรีของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแนะนำผู้ที่มีแววหรือความถนัดด้านดนตรีให้ศึกษาดนตรีจริงจังต่อไป

อรวรรณ บรรจงศิลป์ และ อาภรณ์ มนตรีศาสตร์ (2527, น.112) ในการจัดกิจกรรมการเรียนดนตรีและนาฏศิลป์ ครูต้องทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าดนตรีนาฏศิลป์ เป็นสิ่งที่น่าสนใจ น่ารื่นรมย์ น่าพอใจและประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่เขาปรารถนา ชั่วโมงดนตรีและนาฏศิลป์ ควรเป็นชั่วโมงที่เด็กมีความสุข ได้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ที่เขาพอใจประสบการณ์ที่เด็กได้รับควรเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ ดังนั้น สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ คือ

1. จิตวิทยาในการสอนแลพัฒนาการของเด็ก ผู้สอนควรจะเรียนรู้ถึงธรรมชาติของผู้เรียนในกลุ่มของตนเองอย่างถ่องแท้ และ พยายามปรับวิธีสอนให้เหมาะสมกับความพร้อมและความสนใจของผู้เรียน การจัดการเรียนสอนดนตรีและนาฏศิลป์ให้ประสบผลสำเร็จ ครูจะต้องรู้วิธีสอนซึ่งเป็นหลักที่ควรปฏิบัติดังนี้ ให้นักเรียนลองปฏิบัติก่อน แล้วให้ช่วยกันสรุปเป็นหลักการ โดยครูอาจใช้วิธีการแนะนำหรือสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติ แล้วให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลในการสรุปเป็นหลักการ ครูมีหน้าที่ช่วยป้อนคำถาม หรือชี้แนะแนวทางเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

2. สอนให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ครูต้องให้ออกาสนักเรียนในการคิดหรือแสดงออกในกิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์บ่อย ๆ เช่น การให้คิดทำทางประกอบเพลงประเภทต่าง ๆ เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันทำจังหวะประกอบเพลง ด้วยเครื่องประกอบจังหวะที่นักเรียนคิดหรือเลือกหาเอง ตามที่คิดว่าเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนแต่งเนื้อร้องเอง เป็นต้น

3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผสมผสานกัน ในการสอนแต่ละครั้งครูไม่ควรมุ่งเน้นเนื้อหาหรือประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น กิจกรรมเน้นการฟัง การร้องเพลง กิจกรรมเน้นจังหวะและกิจกรรมนาฏศิลป์ ควรผสมกลมกลืนกันไปเพราะกิจกรรมต่าง ๆ ไม่สามารถแยกกันได้โดยเด็ดขาด เด็กจะร้องเพลงได้จะต้องผ่านการฟังมาก่อน ต้องรู้จังหวะของเพลง และถ้าจะรำหรือแสดงทำประกอบเพลงได้ เด็กจะต้องร้องเพลงได้ก่อน มิฉะนั้นก็ไม่สามารถกำหนดทำทางได้ถูกต้อง

4. สอนให้เชื่อมโยงกับสาระอื่น ครูสามารถใช้กิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์ เป็นแกนในการเชื่อมโยงวิชาอื่น ๆ หรือบูรณาการการเรียนการสอนได้ เช่น ครูสอนเพลงนก เมื่อนักเรียนร้องเพลงนกได้ รู้จังหวะและทำท่าบินแบบนกได้ ครูอาจเชื่อมโยงไปถึงความรู้เรื่องนกชนิดต่าง ๆ โยงไปถึงสัตว์ต่าง ๆ ที่มีปีก และไม่มีปีก

5. การสอนโดยเน้นคุณลักษณะนิสัย จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนดนตรีนาฏศิลป์ในระดับประถมศึกษา มิได้มุ่งหมายเพียงให้ผู้เรียนมีความรู้มีทักษะ และเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมดนตรีนาฏศิลป์เท่านั้น แต่จุดมุ่งหมายสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ มุ่งเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ นักเรียนจะพัฒนาลักษณะนิสัยได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนการสอนของครูและความเอาใจใส่ของครู ครูจำเป็นต้องให้ความสนใจในเรื่องนี้ไปพร้อม ๆ กันกับการให้ความรู้ ทักษะ และเจตคติด้วย ลักษณะนิสัยของนักเรียนที่ครูต้องเอาใจใส่ เช่น มารยาทในการฟังและชมการแสดง สมาธิในการฟังหรือชม ความอดทน การทำงานร่วมกับคนอื่น การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบหน้าที่

กิจกรรมการเรียนรู้วิชาดนตรี

ธวัชชัย นาควงษ์ (2543, น.15-16) กล่าวไว้ในหนังสือการสอนดนตรีสำหรับเด็ก ในระยะที่ร่างกายเจริญคงที่อย่างช้านั้นการควบคุมกล้ามเนื้อขนาดเล็กตามร่างกาย มือ เท้า และตาจะเป็นไปได้ดี การทำงานร่วมกันของอวัยวะต่าง ๆ มีประสิทธิภาพ การที่เด็กบางคนโตเร็วมากอาจดูเฉื่องหงอยในบางครั้ง ถึงแม้ในเวลาส่วนใหญ่จะดูร่างเร็ง เด็กเริ่มสนใจงานที่สลับซับซ้อนมากขึ้น เด็กหญิงโตเร็วกว่าเด็กชาย ซึ่งเด็กในระดับชั้น ป.4-6 ยังคงมีพัฒนาการด้านทักษะความเข้าใจและการรู้คุณค่าทางดนตรีอย่างต่อเนื่องดูเฝิน ๆ อาจเห็นว่าวัตถุประสงค์การเรียนดนตรีของ ป.1-3 และ ป.4-6 มีความคล้ายคลึงกันแต่นั้นที่จริงมีความแตกต่างกันที่ธรรมชาติและคุณภาพของการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ความแตกต่างที่เห็นได้ชัด คือ ป.4-6 จะแสดงลักษณะของความชัดเจน คล่องแคล่ว ถูกต้องได้ดีกว่ากลุ่ม ป.1-3 และรับเนื้อหาได้ง่ายเมื่อเด็กจบชั้น ป.6 ควรมีทักษะดังนี้

1. ร้องเพลงได้อย่างถูกต้องและอย่างมั่นใจในตัวเอง ใช้เสียงที่มีคุณภาพและจังหวะที่ชัดเจน
2. ความคุมเสียงเพื่อแสดงอารมณ์เพลงได้ตรงตามความหมายของเพลง
3. บรรเลงเพลงด้วยเครื่องดนตรี เช่น ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ คีบอร์ด หรือระนาดออร์ฟ ได้
4. ใช้กีตาร์หรือคีย์บอร์ดบรรเลงประกอบการร้องประสานเสียง
5. อำนาจเพลงในจังหวะ $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$
6. ร้องเพลงเสียงประสาน คู่สาม หรือ คู่หก
7. บรรเลงเพลงประกอบโดยไม่ต้องใช้โน้ต (Perform By Ear)
8. เมื่อให้อ่านโน้ตทำนองเพลงและโน้ตจังหวะ สามารถจำได้ว่าเพลงที่กำลังอ่านเป็นเพลงอะไร ถึงแม้จะยังไม่เห็นชื่อเพลงก็ตาม
9. ยังคงใช้การอ่านโน้ตด้วยระบบต่าง ๆ เช่น ระบบ ซอล-ฟา ระบบตัวเลข หรือ ระบบตัวอักษรอย่างต่อเนื่อง
10. มีการพัฒนาของการร้องเพลงหรือบรรเลงเพลงด้วยการอ่านโน้ตอย่างต่อเนื่อง

โน้ตสากล

ณัชชา พันธุ์เจริญ (2551, น.7) ได้ให้ความหมายว่า ดนตรีคือการจัดเสียงอย่างเป็นระบบ เป็นการจัดเสียงในกรอบของระยะเวลาและมีความสัมพันธ์กัน เสียงที่ใช้อยู่ในดนตรีขึ้นอยู่กับข้อตกลงหรือความนิยมในวัฒนธรรมหนึ่ง ได้มีความพยายามที่จะใช้สัญลักษณ์กลับระดับเสียงต่าง ๆ นานมาแล้ว เช่น จีน ญี่ปุ่น เกาหลี และอินเดีย ใช้อักษรหรือตัวเลขแทนเสียงใช้เส้น และ จำนวนสายของเครื่องสาย และตำแหน่งนิ้วด้วยตัวเลขหรือสัญลักษณ์อื่นภายหลังได้มีการพัฒนาต่อเนื่องยาวนานกระทั่งถึงศตวรรษที่ 17 จึงเป็นตัวโน้ตดังที่เห็นในปัจจุบันซึ่งรูปแบบการบันทึกเสียงดนตรีและสัญลักษณ์แทนเสียง

บรรทัด 5 เส้น (Staff)

บรรทัด 5 เส้นเอ็นเธอร์การบันทึกโน้ตดนตรีสากลอาศัยบรรทัด 5 เส้นเป็นหลักสัญลักษณ์และรายละเอียดต่าง ๆ ที่ใช้สื่อภาษาดนตรีจะบันทึกไว้บนบรรทัด 5 เส้นและบริเวณใกล้เคียงลักษณะของบรรทัด 5 เส้นเป็นเส้นตรงแนวนอนขนานกันมีระยะห่างระหว่างเส้นบรรทัดเท่ากันบรรทัด 5 เส้นประกอบด้วย เส้นบรรทัดจำนวน 5 เส้นและช่องบรรทัด 4 ช่องในการเรียกบรรทัดและช่องบรรทัดให้



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

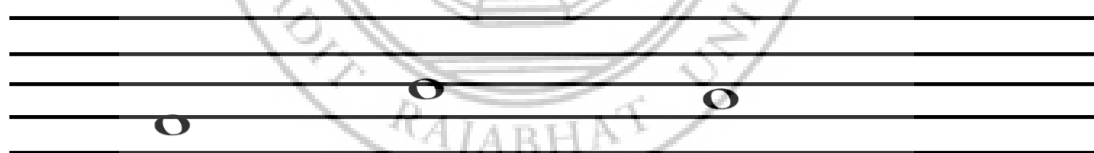
ใช้ตัวเลขเรียงตามลำดับจากล่างไปหาบนโดยกำหนดให้เส้นล่างสุดเป็นเส้นบรรทัดที่หนึ่งแล้วไล่ตามลำดับไปจนถึงเส้นบรรทัดที่ 5 ซึ่งเป็นเส้นบนสุดและกำหนดให้ช่องบรรทัดล่างสุดเป็นช่องบรรทัดที่หนึ่งไปจนถึงช่องบรรทัดที่ 4 ซึ่งเป็นช่องบนสุด

5	4
4	3
3	2
2	1
1	

ภาพที่ 1 บรรทัด 5 เส้น
ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.8.

ตัวโน้ต

เป็นสัญลักษณ์ทางดนตรีที่บันทึกบนบรรทัด 5 เส้นเพื่อแสดงระดับเสียงสูงต่ำตัวโน้ตมีลักษณะเป็นวงกลมกึ่งวงรีและนิยมเอียงไปทางขวาเล็กน้อยมีขนาดเท่ากันระยะห่างบรรทัดห้าเส้นแต่ระยะที่อยู่ติดกันซึ่งเท่ากับความกว้างของช่องบรรทัดห้าเส้นบรรทัดที่อยู่ห่างกันตัวโน้ตจะมีคณะ ขนาดใหญ่และในทางตรงกันข้ามถ้าระยะระหว่างเส้นบรรทัดแคบลงตัวโน้ตก็จะมีขนาดเล็กลงตามสัดส่วนส่วนที่กล่าวถึงเป็นส่วนประกอบสำคัญของตัวโน้ตซึ่งอาจแยกส่วนออกมาเรียกว่าหัวโน้ต

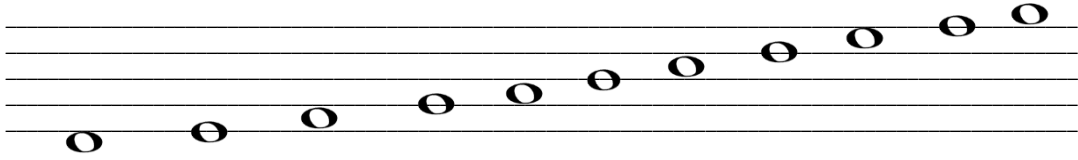


ภาพที่ 2 ขนาดของตัวโน้ต ขึ้นอยู่กับระยะห่างของเส้น
ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.8.

ตัวโน้ตวางอยู่ได้สองตำแหน่งคือวางอยู่ในช่องบรรทัดหรือวางภาพเส้นบรรทัดเนื่องจากตำแหน่งตัวโน้ตแสดงถึงระดับเสียงสูงจึงสามารถเปรียบเทียบระดับเสียงได้บนบรรทัดห้าเส้นโน้ตที่อยู่จนกว่าจะมีระดับเสียงสูงกว่าส่วนโน้ตที่อยู่ต่ำกว่าจะมีระดับเสียงต่ำกว่า ตัวโน้ตจะเรียงระดับเสียงตามลำดับโดยการสลับกันระหว่างโน้ตที่คาบอยู่บนเส้นบรรทัดกับโน้ตที่อยู่ในช่องบรรทัด



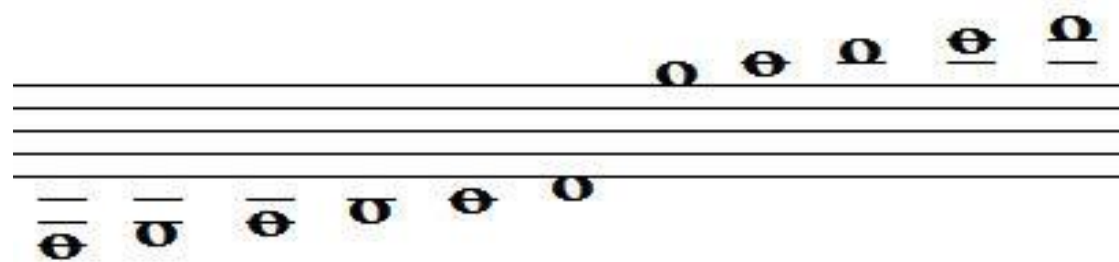
412932372



ภาพที่ 3 ตัวโน้ตเรียงตามลำดับที่ละชั้นจากระดับเสียงต่ำไปสูง
ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.8.

เส้นน้อย

ณิชชา พันธุ์เจริญ (2551, น.8-9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เมื่อโลโก้โน้ตให้สูงขึ้น หรือต่ำลงตามลำดับไปสู่บรรทัด 5 เส้นแล้วสามารถโลโก้โน้ตให้สูงขึ้นหรือต่ำลงตามต้องการต่อไปได้อีกโดยอาศัยเส้นน้อย ซึ่งเป็นเส้นตรงแนวนอนขนานสั้นวางขนานกับเส้นบรรทัด 5 เส้นมีตำแหน่งอยู่เหนือหรือใต้บรรทัด 5 เส้นมีความยาวกว่าโน้ตเล็กน้อยเส้นน้อยจะมีระยะห่างเท่ากับระยะห่างของบรรทัด 5 เส้น 5 เส้นบรรทัดของบรรทัด 5 เส้นอยู่ห่างกันมากเช่นน้อยก็จะห่างกันมาก แต่ถ้าเส้นบรรทัดของบรรทัด 5 เส้นอยู่ใกล้กันเส้นน้อยก็จะแคบตามไปด้วยในระยะเท่ากันมีชื่อเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า (Leger Lines) หรือ (Ledger Lines) คำว่า Ledge ในภาษาอังกฤษหมายถึง ชั้นแคบ ๆ ในแนวนอนที่ติดอยู่กับฝาผนังชั้นน้อยมีลักษณะคล้ายชั้นดังกล่าววางซ้อนกันเป็นชั้นเรียงตามลำดับ การเติมเส้นน้อยสามารถทำได้ทั้งในช่วงที่สูงขึ้นและในช่วงที่ต่ำลง และจะเติมก็เส้นก็ได้เมื่อเส้นน้อยแล้วตัวโน้ตจะเรียงตามลำดับเช่นเดิมคือโน้ตที่คาบอยู่บนเส้นบรรทัดจะเรียงสลับกับโน้ตที่อยู่ในช่องบรรทัดอย่างไรก็ตามหากจำนวนเส้นน้อยมีมากกว่า 3 เส้น ควรใช้วิธีเปลี่ยนกุญแจหรือใช้เครื่องหมายทศคูณ 8 เพื่อความสะดวกในการอ่านโน้ตยกเว้นการบันทึกโน้ตสำหรับ ฟลูต ที่ไม่นิยมใช้เครื่องหมายทศคูณแปดแต่จะใช้เส้นน้อยไม่ว่าจะมีจำนวนเส้นน้อยมากเท่าไรก็ตามเพราะนักดนตรีจะอ่านเส้นน้อย

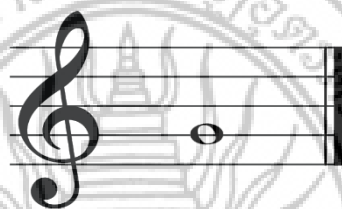


ภาพที่ 4 ตัวโน้ตที่มีเส้นน้อย
ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.8-9.

กุญแจประจำหลัก

ณัชชา พันธุ์เจริญ (2551, น.9-10) ได้ให้ความหมายว่าเป็นรหัสซึ่งบอกระดับเสียงของตัวโน้ตถ้าไม่กำหนดกุญแจบนบรรทัด 5 เส้น ก็จะอ่านระดับเสียงของโน้ตไม่ได้แต่จะทราบเพียงความแตกต่างของระดับเสียงของตัวโน้ตที่อยู่สูงกว่าหรือต่ำกว่าเท่านั้น มีรูปร่าง 3 ลักษณะ คือ

1. กุญแจซอล หรือ กุญแจ G (So Clef หรือ G Clef) เป็นกุญแจประจำหลักประเภทเคลื่อนที่ไม่ได้กุญแจซอลต้องมีตำแหน่งอยู่บนเส้นบรรทัดที่ 2 เสมอทำให้โน้ตที่คาบอยู่บนเส้นบรรทัดที่ 2 เป็นโน้ตตัวสอนกุญแจซอลเป็นที่นิยมใช้มากที่สุดถือเป็นกุญแจหลักของคนตรี



ภาพที่ 5 กุญแจซอลและโน้ตตัวซอล
ที่มา: ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.9-10.

2. กุญแจฟา หรือ กุญแจ F (fa Clef หรือ F Clef) เป็นกุญแจประจำหลักประเภทเคลื่อนที่ไม่ได้เช่นกันกุญแจฟาต้องมีตำแหน่งคาบอยู่บนเส้นบรรทัดที่ 4 เสมอทำให้โน้ตที่คาบเส้นบรรทัดที่ 4 เป็น โน้ตตัวฟากุญแจฟาเป็นที่นิยมใช้รองจากกุญแจซอล และเมื่อใช้คู่กันทั้งกุญแจซอลและกุญแจฟาในการบันทึกโน้ตสำหรับคีย์บอร์ดจะรองรับระดับเสียงสูงต่ำได้ทั้งหมด



ภาพที่ 6 กุญแจฟา
ที่มา: ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.9-10.

3. กุญแจโด หรือ กุญแจ C (Do Clef หรือ C Clef) เป็นกุญแจประเภทเคลื่อนที่ได้ กุญแจโดจะมีตำแหน่งครีบบอยู่บนเส้นบรรทัดเส้นใดก็ได้ซึ่งทำให้น้ตที่คาบอยู่บนเส้นบรรทัดนั้นเป็นโน้ตโดกลาง



ภาพที่ 7 กุญแจโด

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.9-10

อนึ่ง รูปกุญแจโดอาจแตกต่างไปจากตัวอย่างนี้บ้าง แต่หัวกุญแจโดจะบอกตำแหน่งของโน้ตตัวโดกลางชัดเจน

สัญลักษณ์แสดงลักษณะจังหวะ

ณิชชา พันธุ์เจริญ (2551, น.27-30) ได้ให้ความหมายว่า ลักษณะจังหวะ (Rhythm) เป็นตัวกำหนดความสั้นและความยาวของเสียงโน้ตแต่ละตัวลักษณะจังหวะจะปรากฏพร้อมกับตัวโน้ตซึ่งผู้เล่นต้องอ่านทั้งระดับเสียงของตัวโน้ตและอ่านลักษณะจังหวะของโน้ตไปพร้อม ๆ กัน สัญลักษณ์ที่แสดงลักษณะจังหวะ คือ ตัวโน้ตและตัวหยุดตัวโน้ต เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง ส่วนตัวหยุดเป็นสัญลักษณ์แทนความเงียบ ทั้งตัวโน้ตและตัวหยุดมีความสำคัญเท่ากัน เนื่องจากดนตรีประกอบด้วยเสียงและความเงียบผสมผสานกันไปหรือสลับกันไป ความแม่นยำในการสร้างเสียงและความเงียบในการบรรเลงให้ถูกต้องตามโน้ตเพลงจึงสำคัญอย่างยิ่ง

ตัวโน้ต (Note)

1. หัวโน้ต (Note Head) เป็นส่วนที่แสดงระดับเสียงหัวโน้ตจะคาบอยู่บนเส้นบรรทัดหรืออยู่ในช่องบรรทัดก็ได้หัวโน้ตอาจปรากฏในรูปของหัวโน้ตขาวหรือหัวโน้ตดำในกรณีที่หัวโน้ตเป็นสีดำต้องมีก้านโน้ตติดอยู่ด้วยเสมอ ส่วนหัวโน้ตขาวจะมีก้านโน้ตหรือไม่ก็ได้หัวโน้ตเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของตัวโน้ต จึงมักอนุโลมเรียกว่าตัวโน้ต
2. ก้านโน้ต (Stem) เป็นเส้นตรงแนวตั้ง รากออกมาจากข้างหัวโน้ตทั้งหัวโน้ตดำ และหัวโน้ตขาวก้านโน้ตจะชี้ขึ้นหรือลงขึ้นอยู่กับตำแหน่งของหัวโน้ต ถ้าหัวโน้ตอยู่ต่ำกว่าบรรทัดเส้นกลางหรือเส้นบรรทัดที่ 3 ก้านโน้ตจะชี้ขึ้น แต่ถ้าหัวโน้ตอยู่สูงกว่าเส้นบรรทัดเส้นกลาง ก้านโน้ตจะชี้ลงในกรณีที่หัวโน้ตอยู่คาบเส้นกลาง ก้านโน้ตจะชี้ขึ้นหรือลงก็ได้แต่มากกว่าเพราะดูเป็นธรรมชาติการ

ลาก้านโน้ต มีหลักว่า ถ้าก้าน โน้ตชี้ขึ้น ก้านโน้ตจะเริ่มจากด้านขวาของหัวโน้ต แต่ถ้าก้านโน้ตชี้ลง ก้านโน้ตจะเริ่มจากด้านซ้ายของหัวโน้ต ความยาวของก้านโน้ตเมื่อรวมกับหัวโน้ตแล้วจะมีความยาวทั้งสิ้น 4 ช่องของบรรทัด 5 เส้น ยกเว้นโน้ตที่ใช้เส้นน้อย ก้านโน้ตจะลากยาวจดเส้นกลางของบรรทัด 5 เส้นเสมอในกรณีนี้จะไม่นับถึงความยาวของก้านโน้ต



ภาพที่ 8 หัวโน้ตขาว หัวโน้ตดำ และ ก้านโน้ต

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.28.

3. เชบ็ต (Flag) เป็นส่วนที่เสริมต่อจากก้านโน้ตนั้น มีลักษณะคล้ายธง เชบ็ตจะใช้กับหัวโน้ตดำที่มีก้านโน้ตเท่านั้น สำหรับโน้ตตัวขาวจะไม่ใช้เชบ็ต เชบ็ตจะต่อจากปลายก้านโน้ต โดยวัดไปทางขวาเสมอ ไม่ว่าจะเป็นเชบ็ตของก้านโน้ตที่ชี้ขึ้นหรือก้านโน้ตที่ชี้ลงตาม เชบ็ตจะมีกี่ชั้นก็ได้แต่ที่พบมากที่สุด คือ 1 ชั้น 2 ชั้นและพบบ้างในเพลงมักไม่เกิน 4 ชั้น



ภาพที่ 9 หัวโน้ต ก้านโน้ต และ เชบ็ต ในลักษณะต่างๆ

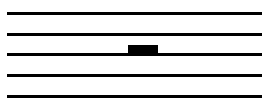
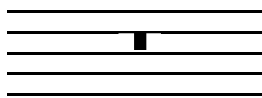
ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.28-29.

1. ตัวหยุดแบบขีดมี 2 ชนิด คือ ตัวหยุดแบบขีดแนวนอน และตัวหยุดแบบฉีกแนวตั้ง ตัวหยุดแบบขีดแนวนอนมี 2 ตำแหน่ง คือเส้นบรรทัดที่ 4 หรือบนเส้นบรรทัดที่ 3 ส่วนตัวหยุดแบบขีดแนวตั้ง มีอยู่ตำแหน่งเดียว คือในช่องที่ 3
2. ตัวหยุดแบบเลขเก้า ไทย อยู่ตำแหน่งเดียวคืออยู่กลางบรรทัด 5 เส้น
3. ตัวหยุดแบบเลขเก้าฝรั่งมี อยู่ตำแหน่งเดียวคืออยู่กลางบรรทัด 5 เส้นแต่มีรูปร่างซึ่งสามารถปรับได้ตามค่าของจังหวะ



412932372

URU :Thesis 5955110118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66



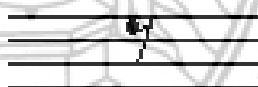
ภาพที่ 10 ตัวหยุดแบบขีด

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.30.



ภาพที่ 11 ตัวหยุดแบบเลขเก้าไทย

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.30.




ภาพที่ 12 ตัวหยุดแบบเลขเก้าฝรั่ง

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.30.

คำตัวโน้ต

ณิชชา พันธุ์เจริญ (2551, น.30-33) ได้ให้ความหมายว่า รูปร่างอันหลากหลายในตัวโน้ต แสดงความยาวของตัวโน้ตที่สามารถเปรียบเทียบกันได้และโน้ตลักษณะต่าง ๆ เรายังมีชื่อเรียกที่สื่อความหมายได้ดังนี้


1. โน้ตตัวกลมดับเบิล (Double Whole Note หรือ Breve, ) คำว่า Breve อ่านแบบอังกฤษว่า บริฟ และอ่านแบบอิตาลีว่า เบรเว แปลว่า สั้น หรือ ไม่นั่น ในบทร้อยกรองจะ





412932372


URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

หมายถึงพยางค์ที่ออกเสียงไม่เน้นหรือเสียงเบา ในการบันทึกโน้ตดนตรีสมัยก่อน เบรเวอเคยเป็นโน้ตสั้น ส่วนโน้ตยาวเรียกว่า ลองกา (Longa) ซึ่งมาจากคำว่า Long


2. โน้ตตัวกลม (Whole Note หรือ Semibreve , ) คำว่า Semi แปลว่า ครึ่งหนึ่งโน้ตตัวกลมมีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของโน้ตตัวกลมดับเบิล

3. โน้ตตัวขาว (Half Note หรือ Minim , ) ในการบันทึกโน้ตในช่วงต้นของคริสต์ศตวรรษที่ 14 โน้ตนิมเป็นโน้ตที่มีความยาวนานน้อยที่สุดหรือสั้นที่สุดในบรรดานกที่มีลักษณะต่างกัน 5 แบบจึงได้ชื่อว่าซึ่งมาจากแปลว่าเล็กที่สุดหรือน้อยที่สุด

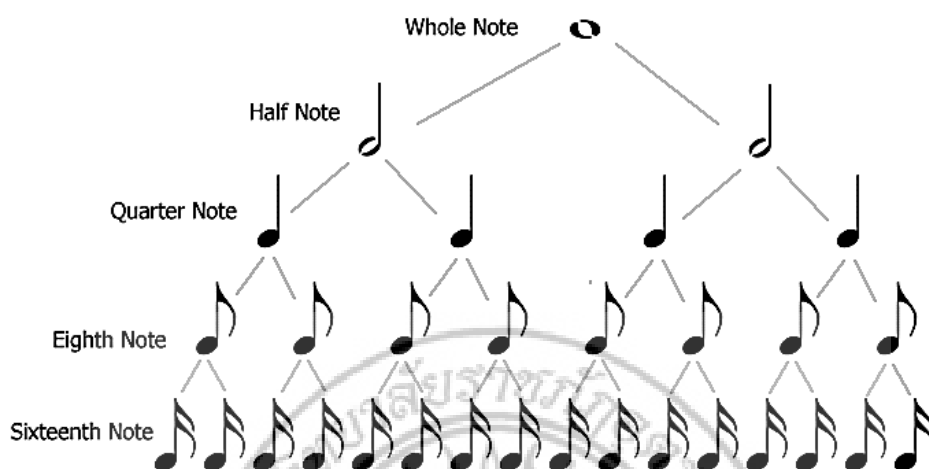
4. โน้ตตัวดำ (Quarter Note หรือ Crotchet , ) คำว่า Crotchet อ่านแบบภาษาอังกฤษว่า ครอทเช็ท และอ่านแบบฝรั่งเศสว่า โครเซ บางครั้งเรียก เซมิมินิม (Semi Minim) เพราะมีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของตัวจุดจุดจุด พบเป็นครั้งแรกในคริสต์ศตวรรษที่ 14 มีลักษณะเป็นโน้ตตัวขาวมีตะขอคล้ายไขเป็ดในปัจจุบันแต่สั้นกว่าลักษณะของมนุษย์ที่มีตะขอเช่นนี้เปรียบได้กับไม้ถักโครเซ (Crotchet)

5. โน้ตเข้บ็ต 1 ชั้น (Eighth Note หรือ Quaver , ) คำว่า Quaver อ่านว่า ควเวออร์ แปลว่าการสั้นเช่นเสียงสั้นอันเกิดจากความประมาทในที่นี้หมายถึงการเคลื่อนไหวไปมาอย่างรวดเร็วจึงใช้คำว่า Quaver กับโน้ตเข้บ็ตเพราะโน้ตเข้บ็ตเป็นโน้ตที่เคลื่อนไหวเร็วกว่าคัมเบ็ตในภาษาไทยน่าจะแผลงมาจากคำว่าขอเบ็ต (ตะขอของเบ็ตตกปลา) เพราะเข้บ็ตมีลักษณะคล้ายตะขอของเบ็ตตกปลา

6. โน้ตเข้บ็ต 2 ชั้น (Sixteenth Note หรือ Semiquaver , ) คำว่า Semi แปลว่า ครึ่งหนึ่งโน้ตเข้บ็ต 2 ชั้นมีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของโน้ตเข้บ็ต 1 ชั้น

7. โน้ตเข้บ็ต 3 ชั้น (Thirty – Second Note หรือ Demisemiquaver , ) คำว่า Demi แปลว่า ครึ่งหนึ่ง เช่นเดียวกับคำว่า Semi ในที่นี้หมายความว่าโน้ตเข้บ็ต 3 ชั้นมีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของโน้ตเข้บ็ต 2 ชั้น

ได้แต่ละลำดับชั้นค่าของตัวโน้ตจะเป็น 2 เท่าของชั้นต่อไปกล่าวคือโน้ตตัวกลม 1 ตัวมีค่าเท่ากับโน้ตตัวขาว 2 ตัวโน้ตตัวขาว 1 ตัวมีค่าเท่ากับโน้ตตัวดำ 2 ตัวโน้ตตัวดำ 1 ตัวมีค่าเท่ากับเข้บ็ต 1 ชั้น 2 ตัวโน้ตเข้บ็ต 1 ชั้น 1 ตัวมีค่าเท่ากับโน้ตเข้บ็ต 2 ชั้น 2 ตัวโน้ตเข้บ็ต 1 ชั้นมีค่าเท่ากับโน้ตเข้บ็ต 3 ชั้น 2 ตัวเป็นเช่นนี้เรื่อยไปเป็นที่น่าสังเกตว่าโน้ตที่มีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของโน้ตเข้บ็ต 2 ชั้นคือโน้ตเข้บ็ต 3 ชั้นไม่ใช่โน้ตเข้บ็ต 4 ชั้นเพราะการเรียงลำดับค่าตัวโน้ตต้องเป็นไปตามลำดับจำนวนผลคูณไม่ใช่หลักคณิตศาสตร์มาคำนวณฉะนั้นโน้ตที่มีค่าเป็นครึ่งหนึ่งของโน้ตเข้บ็ต 4 ชั้นก็คือโน้ตเข้บ็ต 5 ชั้นไม่ใช่โน้ตเข้บ็ต 8 ชั้นหรืออาจกล่าวได้ว่าโน้ตเข้บ็ต 5 ชั้น 2 ตัวมีค่าเท่ากับโน้ตเข้บ็ต 4 ชั้น 1 ตัว

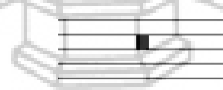


ภาพที่ 13 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าตัวโน้ต

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.31.

ค่าตัวหยุด

1. ตัวหยุดโน้ตตัวกลม Double เป็นตัวหยุดแบบขีดแนวตั้งมีตำแหน่งอยู่ในช่องที่ 3 ตัวหยุดในลักษณะนี้อาจหมายถึงหยุด 2 ห้องก็ได้



ภาพที่ 14 ตัวหยุดโน้ตตัวกลมดับเบิล

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.33.

2. ตัวหยุดโน้ตตัวกลมเป็นตัวหยุดแบบขีดแนวนอนมีตำแหน่งอยู่ในเส้นบรรทัดที่ 4 ตัวหยุดนี้สามารถใช้เป็นตัวหยุดทั้งห้องหรือจุดจุดจุดได้ด้วยไม่ว่าจะอยู่ในอัตราจังหวะแบบใด ๆ



ภาพที่ 15 ตัวหยุดโน้ตตัวกลม

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.31.

3. ตัวหยุดโน้ตตัวขาวเป็นตัวหยุดแบบฉีดยานาน ๖ มีตำแหน่งอยู่บนเส้นบรรทัดที่ 3



ภาพที่ 16 ตัวหยุดโน้ตตัวขาว

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.32.

4. ตัวหยุดโน้ตตัวดำเป็นตัวหยุดแบบเลข 9 ไทยแต่สมัยก่อนอาจพบในรูปของเลข 9 ฝรั่งกลับข้าง

ภาพที่ 17 ตัวหยุดโน้ตตัวดำ

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.32.

5. ตัวหยุดโน้ตเข้บ็ต 1 ชั้นเป็นตัวหยุดแบบเลข 9 ฝรั่งมีหัวตัวหยุด 1 ชั้น

ภาพที่ 18 ตัวหยุดโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้น

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.32.

6. ตัวหยุดโน้ตเข้บ็ต 2 ชั้นเป็นตัวหยุดแบบเลข 9 ฝรั่งมีหัวตัวหยุด 2 ชั้น โน้ตเข้บ็ต 3 ชั้นเป็นตัวหยุดแบบเลข 9 ฝรั่งมีหัวตัวหยุด 3 ชั้น



ภาพที่ 19 ตัวหยุดโน้ตตัวเข้บ็ต 2 ชั้น

ที่มา: ณิชชา พันธุ์เจริญ, 2551, น.32.



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ลักษณะตัวหยุดนอกเหนือจากนี้จะเป็นตัวเลขซึ่งหมายถึงจำนวนห้องที่หยุด เช่น ถ้าต้องการให้หยุด 8 ห้องจะเขียนดังนี้หรือถ้าให้หยุดโดยไม่กำหนดจังหวะจะใช้คำว่าตาเซ็ดชื่อแปลว่าหยุด สัญลักษณ์ที่ให้หยุดหลาย ๆ ห้องนี้พบได้ในโน้ตเพลงสำหรับวงดนตรีซึ่งเครื่องดนตรีบางแนวหยุดไปชั่วคราวและเมื่อถึงเวลาที่จะกลับมาเล่นอีกผู้อำนวยเพลงจะใช้สัญญาณโดยเฉพาะในกรณีที่ต้องหยุดไปเป็นเวลานาน

การสอนแบบโคดา

ประวัติของโคดา

จากหนังสือแนวคิดโคดาสู่แนวทางปฏิบัติ ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2543, น.27-37) ได้กล่าวถึงประวัติของโคดาไว้ว่า โคดา (Zoltan Kodaly) นักประพันธ์ชาวฮังการีซึ่งในระยะต่อมามีชื่อเสียงในฐานะนักวิชาการทั้งทางดนตรีและสาขาอื่น ๆ คือ นักค้นคว้าทางดนตรีพื้นบ้าน นักภาษาศาสตร์ นักการศึกษา นักประพันธ์และนักปรัชญา โคดาเกิดที่ เมืองเคชเคแมช (Kecskemet) โดยต้องย้ายตาม บิดาซึ่งทำงานเป็นพนักงานรถไฟอยู่ตามเมืองเล็ก ๆ ที่มีธรรมชาติและความเป็นอยู่แบบชาวฮังการีแท้ ๆ จึงทำให้เขามีความซาบซึ้ง รักและสนใจในวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลง พื้นเมืองตั้งแต่เล็กโคดาอยู่ในสภาพแวดล้อมทางดนตรีมาตลอด เพราะบิดาของโคดาเป็นนักดนตรีสมัครเล่นฝีมือดีคนหนึ่ง หลังจากจบโรงเรียนมัธยมโคดาเข้าเรียนวิชาประพันธ์เพลงที่สถาบันอันมีชื่อเสียงของฮังการีคือ สถาบันดนตรี ฟรานซ์ลิซท์ (Franz Liszt Academy of Music) โดยศึกษา ณ มหาวิทยาลัย ในนครบูดาเปสต์เรียนด้านภาษาศาสตร์ควบคู่ไปด้วยจนได้รับปริญญา ดุษฎีบัณฑิต (Ph.D.) โคดาได้ประพันธ์เพลงไว้มากมาย เพลงที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก คือ เพลงประกอบการแสดงบนเวทีสองเรื่อง คือ Harry Janos และ Spinning Room นอกเหนือไปจากเพลงประเภท Chamber

โคดาเป็นคนรักชาติมากและร่วมขบวนการทุกอย่างที่ จะทำให้ฮังการีมีทุกอย่างเป็น ของตนเองไม่ต้องการฮังการีมีลักษณะเป็นชาติที่ขึ้นกับชาติใดด้วนแนวคิดนี้ร่วมกับความสามารถทางด้านดนตรีโคดาจึงรวบรวมเพลงพื้นเมืองและพยายามประพันธ์เพลงโดยใช้ลักษณะเพลงพื้นเมืองฮังการีเป็น หลักโดยมีเพื่อนชาติเดียวกัน คือ Bela Bartok นักประพันธ์เพลงที่ชื่อเสียงคนหนึ่งของโลกเป็นผู้ช่วยเหลือ มาตลอดในระยะต่อมาโคดาต้องการถ่ายทอดวัฒนธรรมด้านดนตรีให้กับชาวฮังการีเขา จึงเริ่มหันมาสนใจ การเรียนการสอนดนตรีและได้คิดค้นรวบรวมวิธีการสอนดนตรีซึ่งกล่าวถึงหลักการปรัชญาตลอดจนเทคนิค วิธีการสอนไว้อย่างละเอียดเป็นขั้นตอน ทำให้วิธีการสอนแบบโคดาเป็นการสอนดนตรีที่หลายประเทศ ทั่วโลกนำไปเป็นหลักในการสอนดนตรีอย่างกว้างขวาง สำหรับในประเทศฮังการีการสอนดนตรีได้ใช้ หลักการของโคดามาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1945 และมีสถาบันเฉพาะจัดสอนและ

อบรมการสอนของโคดายแก่ผู้สนใจทั่วโลกในลักษณะของสถาบันนานาชาติคือ Kodaly Pedagogical Institute of Music ตั้งอยู่ที่เมือง แคมแคแมช ซึ่งเป็นบ้านเกิดของโคดาย

หลักการสำคัญของวิธีการนี้คือ ดนตรีเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญของชีวิตมนุษย์ ซึ่งควรได้รับการพัฒนาตั้งแต่ยังเด็ก การฟังและการร้องเพลงเป็นทักษะดนตรีที่ควรเน้นอันดับแรก เพื่อให้เด็กเข้าใจและซาบซึ้งในด้านดนตรีการอ่านดนตรีและการเล่นดนตรีการสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ควร สอนในระยะต่อมารวมทั้งการเคลื่อนไหวไหวด้วย วรรณคดีดนตรีที่ควรนำมาใช้คือ เพลงพื้นบ้าน เพราะใกล้ตัวผู้เรียนมากที่สุด ในระยะต่อมาจึงนำเอาเพลงชั้นสูงที่มีคุณค่ามาใช้ในการเรียนการสอน หลักการนี้สามารถ นำไปประยุกต์ใช้กับการสอนดนตรีในทุกประเทศทั่วโลกได้ (Zoltan Kodaly) (1882-1967 ชาวฮังการี) เป็นที่รู้จักแพร่หลายในวงการดนตรีด้วยความเด่น 3 ด้านคือการเป็นนักประพันธ์เพลง (Composer) เป็นนักค้นคว้าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ดนตรี การเป็นครูสอนดนตรี (Musicologist) และการเป็นครูสอนดนตรี (Music Educator) ในด้านการประพันธ์ เขาเป็นที่รู้จักกว้างขวางจากผลงานแต่งเพลงบรรเลงแบบโอเปร่า (Orchestral Suite) ซึ่งในรากฐานจาก Opera ที่แต่งเองชื่อ Hary Janos จากผลงานชื่อ The Peacock Variations และจาก Psalmus Hungaricus สำหรับนักร้องเดี่ยวเสียงเทเนอร์ ซึ่งร้องกับคอรัสและวงออร์เคสตราในด้านการเป็นนักค้นคว้าเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ดนตรี เขาได้ร่วมมือกับบาร์โทค (Bela Bartok นักดนตรีเอกชาวฮังการีอีกคนหนึ่ง) ในการรวบรวมและจัดระบบหมวดหมู่เพลงพื้นเมืองของชาวฮังการีมีจำนวนมหาศาลในด้านการเป็นครูสอนดนตรี เขาได้รวบรวมเพลงที่เหมาะสมสำหรับการสอนโดยมีทั้งเพลงที่เขาแต่งขึ้นเพื่อประโยชน์ทางการสอนและมีทั้งเพลงร้องประสานเสียงสำหรับเด็กเขาได้จัดตั้งเกณฑ์ในการสร้างหลักสูตรดนตรีศึกษา โคดายสอนโน้ตสากลโดยใช้การร้องเพลงเป็นเครื่องมือในการสอน ทั้งนี้เพราะในสมัยของโคดายนั้น ประเทศฮังการีเป็นประเทศที่ยากจนเครื่องดนตรีหายากและมีราคาแพง วิธีสอนของโคดายถูกเรียบเรียงเป็นขั้นตอนอย่างมีระบบระเบียบว่าจะต้องสอนอะไรก่อน อะไรทีหลัง ในระบบการสอนโน้ตแบบเก่า ๆ นั้น นักเรียนจะถูกสอนโน้ตทำนองที่เดียว 7 เสียง ตั้งแต่ชั่วโมงแรกที่เรียน (โด เร มี ฟา ซอล ลา ที) ซึ่งกว่านักเรียนจะจำเสียงได้ทั้งหมดก็กินเวลานานและลืมได้ง่าย โคดายสอนโน้ตขั้นแรกเพียง 2 ตัวก่อนคือ ซอล กับ มี ซึ่งเป็นเสียงที่เด็กจำได้ง่ายที่สุด เขาให้เด็กร้องโน้ต 2 ตัวนี้จนแม่นยำ แล้วจึงค่อยเพิ่มโน้ตอื่นเข้าไปทีละตัวตามลำดับ ของความยากในการร้องโน้ตนั้น ๆ (จาก ซอล - มี เพิ่ม ลา โด เร ฟา และที ตามลำดับ) การร้องโน้ตทำนองนี้จะร้องพร้อมกับ ทำสัญญาณมือ (Hand Sign) ควบคู่ไปด้วย ในเรื่องของจังหวะวิธีแบบเก่าเริ่มสอนจากจังหวะช้าก่อน แต่โคดายเห็นว่าโดยธรรมชาติเด็กชอบเพลงเร็วมากกว่าเพลงช้า เขาจึงเริ่มต้นสอนจากจังหวะที่เท่ากับจังหวะเดินและจังหวะวิ่งเหยาะ ซึ่งเข้ากันกับจังหวะการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของเด็กได้มากกว่า การสอนเพลงของโคดายเขาหลอก ให้เด็กร้องเพลงช้า แล้วช้าเล่าด้วยการเอาเกม (Games) และการเล่นเข้ามาประกอบบทเพลง (คล้ายกับการเล่นมอญซ่อนผ้าของไทย เป็นต้น) เด็กเริ่มเรียนดนตรีในโรงเรียน



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ตั้งแต่ชั้นอนุบาลอายุสองขวบครึ่ง นอกจากการเรียนร้องเพลงในชั้นแล้วเด็กยัง สามารถเรียนพิเศษ เครื่องดนตรีและการร้องเพลงขั้นสูงได้นอกเวลา เป้าหมายเบื้องต้นของการเรียนคือ ความสามารถในการร้องเพลงในวงร้องประสานเสียงมาตรฐาน (Choir) ได้ วิธีของโคดาเยเป็นวิธีที่ประหยัดค่าใช้จ่ายที่สุด เพราะนักเรียนสามารถเรียนดนตรีได้โดยไม่ต้องใช้เครื่องดนตรีเลย ธวัชชัย นาควงษ์ (2541, น.1-2)

โคดาเยเชื่อว่าการศึกษาดนตรีควรเริ่มต้นเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ในชีวิตของทุกคน เด็กชาวฮังการี มักเริ่มต้นเรียนดนตรีในชั้นอนุบาลของรัฐ บางคนเริ่มตั้งแต่อายุ 2 ขวบครึ่ง ด้วยวัยขนาดนี้โคดาเยเชื่อว่าเด็กจะรับรู้ได้ดีที่สุด การพัฒนาในอนาคตของประสาทหู (Music Ear) และการพัฒนารสนิยมในการฟังดนตรี (Musical Taste) เป็นไปได้ดีถ้าได้รับการศึกษาที่ดีเลิศในระหว่างอายุ 3 - 7 ขวบโคดาเยเชื่อเช่นเดียวกับ คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff) นักการศึกษาดนตรีชาวเยอรมันว่าเด็กไม่ว่าจะชาติใดจะแสดงพัฒนาการดนตรีประจำชาติจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นพัฒนาสูงสุด บทเรียนดนตรีขั้นต้นถือเป็นส่วนสำคัญที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมการเป็นนักดนตรีสมัครเล่นหรืออาชีพการจัดกิจกรรมและอุปกรณ์การสอนสำหรับระยะเริ่มต้นจะต้องการวางแผนอย่างรอบคอบ และการต่อเนื่องของการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ทางดนตรีเป็นมาตรฐานของการสอนดนตรีแบบโคดาเยความรู้ในเรื่อง จังหวะ ทำนอง Key Signatures Meter Signatures และสัญลักษณ์ในทางทฤษฎีต่าง ๆ โคดาเยวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะสอนอะไรตอนไหน ในหนังสือชุด Choral Method ของโคดาเยเขาเรียงเพลงต่าง ๆ ไว้ตามลำดับความยากโดยแต่ละลำดับโคดาเยเสนอการฝึกซ้อมของอย่างเข้มงวดไปด้วย

โคดาเยสนับสนุนอย่างแข็งขันในการปลูกฝังรสนิยมทางดนตรี เขาเชื่อมั่นว่าเป็นเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งของการศึกษาดนตรีก็คือการพัฒนาความรู้สึกรับรู้ซึ่งในความงดงาม (Aesthetic Sensitivity) และการพัฒนานี้จะต้องเริ่มตั้งแต่วัยเด็กเล็กเด็กจะเริ่มรู้สึกกับความงดงามของดนตรีเมื่ออย่างเข้าวัยรุ่น โคดาเยเห็นว่าส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งในการศึกษาของเด็กชาวฮังการีคือ การได้รู้จักกับบทเพลงพื้นเมืองอันเป็นมรดกประจำชาติและรู้จักเพลงคลาสสิกของโลก ธวัชชัย นาควงษ์ (2541, น.3)

ปรัชญาการศึกษาของโคดาเย

โคดาเยวางปรัชญาการเรียนการสอนดนตรีซึ่งเป็นแนวทางพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนดนตรีไว้ดังนี้

1. ความสามารถทางดนตรีได้แก่การอ่าน การเขียน และการคิด เป็นสิทธิของมนุษยชาติ
2. การเริ่มต้นการเรียนรู้ทางดนตรีควรเริ่มต้นด้วยเครื่องดนตรีธรรมชาติ ที่ทุกคนมีอยู่ในตัว

คือ เสียงร้อง ซึ่งจะทำให้ดนตรีซาบซึ้งเข้าไปอยู่ในจิตใจเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่แท้จริง



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

3. การเรียนรู้ทางดนตรีที่จะทำให้เกิดการรับรู้ทางดนตรีควรเริ่มเรียน ตั้งแต่เด็ก ๆ ในระดับประถมศึกษา หรือในระดับอนุบาลศึกษา

4. ในทำนองเดียวกันกับการเรียนรู้ภาษาซึ่งภาษาแม่เป็นหลัก วรรณคดี ดนตรีที่ควรนำมาใช้ควรเริ่มต้นใช้ดนตรีพื้นบ้านซึ่งจักเป็นภาษาแม่ทางดนตรี

5. วรรณคดีดนตรีที่ควรนำมาใช้ไม่ว่าจะเป็นดนตรีพื้นบ้านหรือดนตรี ประเภทอื่น ๆ ควรเป็นดนตรีที่มีคุณค่าเพียงพอ

จากปรัชญาการสอนดนตรีที่โคตยา กล่าวไว้สามารถนำมากำหนดเป็น จุดมุ่งหมายในการสอนดนตรีดังนี้

1. พัฒนาความสามารถทางดนตรีที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนแต่ละคนให้สมบูรณ์ เต็มที่
2. มีความรู้ความเข้าใจในดนตรีโดยสามารถอ่าน เขียน และสร้างสรรค์ ดนตรีได้อย่างคล่องแคล่วตามหลักทฤษฎีดนตรี
3. ถ่ายทอดวรรณคดีพื้นบ้านของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้รู้จัก ซึ่งเป็นวัฒนธรรม ทางดนตรีที่ควรภูมิใจ
4. มีความรู้ความเข้าใจกับวรรณคดีดนตรีอื่น ๆ ที่มีคุณค่าควรแก่ การศึกษาในลักษณะของการฟังการแสดง การวิเคราะห์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและความซาบซึ้งในดนตรี Kodaly (อ้างถึงใน ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2543, น.111-112)

ระบบการสอนดนตรีตามแนวคิดของโคตยา

ซึ่งมีหลักการสอนดนตรีโดยการจัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมดนตรีให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก โดยมีขั้นตอนจากง่ายไปหายาก เน้นการสอนร้องเพลงเป็นหลัก การร้องเพลงเป็นการใช้เสียงที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติซึ่งเด็กคุ้นเคยอยู่แล้ว ฝึกควบคู่กับการอ่านโน้ต จนสามารถอ่านและเขียนโน้ตดนตรีได้ โคตยา มีความคิดว่า ดนตรีสำหรับเด็กมีความสำคัญและต้องพัฒนาเช่นเดียวกับภาษาเด็กควรฟังดนตรีก่อนแสดงออกทางการร้องหรือการเล่น และเมื่อเขามีประสบการณ์เพียงพอ ก็สามารถฝึกการอ่านและเขียนภาษาดนตรีได้ โคตยา มีวิธีการใช้สัญลักษณ์มือในกิจกรรมการสอน และใช้การอ่านโน้ตด้วย ระบบซอล - ฟา ซึ่งมีขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ซึ่งสามารถฝึกสอดประสานทางดนตรีผู้เรียนได้ทั้งเรื่องจังหวะ ระดับเสียง ทำนอง และการประสานเสียง โดยการร้องเพลงตามแบบฝึกหัดของโคตยาซึ่งมีการแบ่งเป็นระดับขั้นต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งโคตยานำสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาพัฒนาทักษะพื้นฐานทางดนตรีต่อไปด้วย



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

เทคนิคการสอนแบบ ซอล – ฟา (Sol – Fa Teaching)

การอ่านและเขียนสัญลักษณ์ทางดนตรีได้เป็นเป้าหมายเบื้องต้นในระบบของโคดาเยทักกะ ทั้งสองต้องมาก่อนการเรียนดนตรีขั้นอื่น ๆ ในหลักสูตรการศึกษา ดังนั้น ประจักษ์ของคนใดจึงมีว่า ความสามารถในการอ่านเขียนดนตรีจะต้องมาก่อนการเรียนวิชาดนตรีอื่น ๆ ทั้งหมด “นี่ก็ออกมาใหม่ ใครก็ตามที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้จะไม่สามารถได้รับความรู้จากวิชาที่ต้องอาศัยการอ่านและเขียน ทางดนตรีก็เหมือนกันคนที่อ่านเขียนทางดนตรีไม่ออกย่อมไม่สามารถได้รับความรู้ทางดนตรีไม่ว่า ประเภทใด” (Kodaly) โคดาเยเรียกวิธีการสอนอ่านเขียนดนตรีของคำว่า Sol – Fa Teaching ซึ่งเป็น ชื่อที่มีรากฐานมาจากระบบ Tonic Sol – fa ซึ่งจอห์น เคอร์เวน (John Curwen) ใช้ในประเทศ อังกฤษประมาณหลัง ค.ศ. 1840 (ธวัชชัย นาควงษ์, 2541, น.3)

อันที่จริงแล้ว Sol – Fa ไม่ใช่ของใหม่และไม่ใช่วิธีคิดริเริ่มของโคดาเยแต่เขาใช้มันเป็น เครื่องสอนการอ่านออกเสียงในทางดนตรีเขาได้ศึกษาระบบการสอนของประเทศต่าง ๆ มากมาย รวมทั้งการสอนที่เรียกว่า Solfege ของฝรั่งเศสและเขาหลงความเห็นว่าระบบ Sol – Fa ซึ่งเขาพบใน อังกฤษเป็นวิธีสอนที่ดีที่สุดที่จะใช้พัฒนาการอ่านเขียนดนตรี และได้เพิ่มการใช้สัญลักษณ์มือ (Hand Signal) ซึ่งเขาพบในอังกฤษขึ้นชื่อว่าเป็นของ เคอร์เวน ใช้ตั้งแต่ปี 1864 แต่ชื่อ “ระบบการสอนของ โคดาเย Kodaly Method” นั้นลูกศิษย์กลุ่มเล็ก ๆ ของเขาตั้งขึ้นลูกศิษย์ของเขาได้พัฒนาการอ่าน เขียนดนตรีด้วยระบบ Sol – fa และจัดลำดับการสอนตั้งแต่ขั้นง่ายไปถึงขั้นยากไว้อย่างดีเยี่ยม

ระบบของเคอร์เวน ตั้งอยู่บนมาตรฐานของ “โด” ย้ายที่ได้ (Movable Do) และใช้ชื่อโน้ต แทนเสียง (Do, Re, Mi,....) ชื่อโน้ตเหล่านี้ใช้เขียนย่อโดยใช้เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อ (D R M.....) อัตราจังหวะ (Rhythm Value) บันทึกโดยใช้ก้านของตัวโน้ตในระบบสากล(Standard Notation)

ชื่อโน้ตในระบบ Movable do ใช้เป็นเครื่องบอกหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ที่ประกอบอยู่ในบันไดเสียง หรือ กุญแจเสียง แทนที่จะใช้เสียงที่ตายตัวเช่น Middle C เป็นต้น (ระบบเรียกชื่อภาษาอังกฤษที่ใช้ C D E F G A B เป็นชื่อที่ตายตัวอยู่กับเสียงเปลี่ยนไม่ได้ จึงเรียกชื่อ โน้ตเหล่านี้ว่า Absolute Note Names และระบบการอ่านแบบนี้จะเป็น Fixed Do โดยที่ เคลื่อนย้ายไม่ได้) เพื่อเป็นการแยกระบบนี้ออกจากระบบ Fixed Do ที่ยึดถือใช้กันมาของยุโรป โคดาเยจึงเรียกระบบของเขาว่า Relative Sol – Fa

สาระแก่นสารของระบบ Relative Sol – Fa ก็ คือ โด สามารถที่จะอยู่ได้ทั้งบนเส้น และ ในช่องของบรรทัด 5 เส้น เพื่อไม่ให้ โด ตายตัวอยู่กับจุดใดจุดหนึ่ง จึงควรย้ายโดไปยังจุดต่าง ๆ ครูผู้สอนจะต้องใช้วิจารณญาณระมัดระวังอย่าทำงานมากเกินไป ถ้าครูเห็นว่าเด็กเริ่มเกิดปัญหากับการ เคลื่อนย้ายของโด ครูจะต้องรักษาตัวไว้กับที่สักระยะหนึ่ง อาจเป็นทั้งคาบหรือหลาย ๆ คาบการสอน ถ้าจำเป็น แต่ถ้าโดถูกยึดอยู่กับจุดใดจุดหนึ่งนานเกินไป จะเป็นการยากที่จะเคลื่อนย้ายตัวไปยังจุด




412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

อื่น ๆ แม้จะอยู่ในช่วงกฤษฎาเสียงเดียวกันก็ตาม

ความสามารถในการเคลื่อนย้ายเสียงหลัก (Tonic) จากเสียงหนึ่งไปยังอีกเสียงหนึ่ง (เปลี่ยน Tonic) ได้เป็นปัจจัยสำคัญของการอ่านที่ดี ความสามารถนี้จะถูกสร้างเสริมได้โดยระบบ Sol – fa ซึ่งควรจะได้พัฒนาการใช้อย่างช้า ๆ และใช้เสมอ ๆ

ระบบ Relative Sol – Fa เป็นระบบที่ได้มีการพัฒนาการเรื่องลำดับความ ง่าย - ยาก เป็นอย่างดี โดยการเรียงลำดับขึ้นอยู่กับการสังสมของความรู้เกี่ยวกับแบบแผนของจังหวะ (Rhythm) และทำนองเพลง (Melodic Motives Or Patterns) และแผนเหล่านี้ เปรียบเทียบได้กับคำและ วลีต่าง ๆ ซึ่งเด็กใช้ประสมกันในบทเรียนภาษาเบื้องต้น เด็กจะรับประสบการณ์เกี่ยวกับจังหวะและ ทำนองเพลงระยะแรกจากการได้ยินจังหวะ และทำนองเหล่านี้ถูกดึงมาใช้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากบทเพลง ที่ได้รวบรวมไว้ตามที่เคยกล่าวถึงเด็กจะรู้จักเพลงเหล่านี้เบื้องต้นในแง่ของเสียงที่กระทบหู ต่อมาจึง จะได้รู้จักการแทนเสียงด้วยสัญลักษณ์ที่เห็นได้ด้วยตาอันเป็นสิ่งที่แทนช่องว่างเอง และเวลาสัญลักษณ์ เหล่านี้อาจรวมถึงสีไม้ทาสีที่นำมาวางเรียง หรือตัวเด็กเองที่ยืนเรียงกันเข้าแล้วโยงแขน

() เพื่อแสดงแบบแผนของจังหวะการแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับแนวทำนองเพลง อาจทำได้โดยการเคลื่อนไหวร่างกายและต่อมาจึงถ่ายทอดการเคลื่อนไหวไปสู่การใช้สัญลักษณ์มือ และในที่สุดใช้การบันทึกบนบรรทัด 5 เส้นดังนั้นเด็กจะต้องเคยชินอย่างมากกับแบบแผนของจังหวะ และแนวทำนองเพลงด้วยการร้องรำเคลื่อนไหวร่างกายก่อนที่จะถ่ายทอดความคิดไปสู่การบันทึกจะ เกิดขึ้นได้ด้วยเหตุนี้ประสบการณ์เบื้องต้นเรื่องการบันทึกจะเป็นการถ่ายทอดสิ่งที่เด็กกำลังใช้อยู่แล้ว เหมือนกับการเรียนภาษานั้นเองบทเพลงต่าง ๆ ที่สะสมไว้ถูกใช้เพื่อสอนความสัมพันธ์ระหว่างเสียงที่อยู่รวมกันในกฤษฎาเสียงโดยใช้การสอนเบื้องต้นและในการสอนขั้นสูงขึ้นไปชื่อโน้ตและตัวย่อที่ใช้แทน เสียงในการสอนโคดาโย ได้แก่

Do re mi fa sol la ti do
D r m f s l t d

หมายเหตุ: Sol ใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกาแต่เด็กชาวฮังการีจะร้อง so ซึ่งอาจง่ายกว่า sol โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาตามตัวโน้ต la

หลังจากไล่จากโน้ตตัวต่ำกว่าขึ้นไปถึงที่ตัวโดสูงจะมีเครื่องหมายชี้ต่ออยู่ข้างบนและตัวโน้ต ที่ตามหลังโดยสูงนี้ทุกตัวจะมีเครื่องหมายนี้ตัวโน้ตที่ต่ำกว่าโดลงไปเช่น ที ลา ซอล จะมีเครื่องหมายนี้ อยู่ล่าง

Sol, ra, ti, do re mi fa sol la ti do' re' me'
S, r, t, d r m f s l t d' r' m'

ในระยะเบื้องต้นของการเรียนดนตรีเด็กจะใช้ชื่อเหล่านี้ร้องเพลงในระดับเสียงต่าง ๆ เพื่อให้ เด็กเคยชินกับ Movable Do



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ชื่อโน้ตและหน้าที่ของโน้ตต่าง ๆ ในบันไดเสียง จะถูกแนะนำตามลำดับที่ตายตัวเริ่มด้วย
ขั้นคู่ที่เด็กใช้ร้องเล่นในชีวิตประจำวันคือขั้นคู่ 3 ไมเนอร์ (Descending Minor Third) หรือ So – Mi
จากนั้นโน้ตอื่น ๆ จึงถูกเพิ่มเติมทีละตัวตามลำดับที่ตายตัว

sol mi
la sol mi
la sol mi do
la sol mi re do
fa
ti

ข้อใดเขียนเพลงไว้เป็นจำนวนมากสำหรับตัวโน้ต 2 ตัว 3 ตัว 4 ตัวและห้าตัวจากตัวอย่าง
ข้างล่างนี้ดูอยู่บน



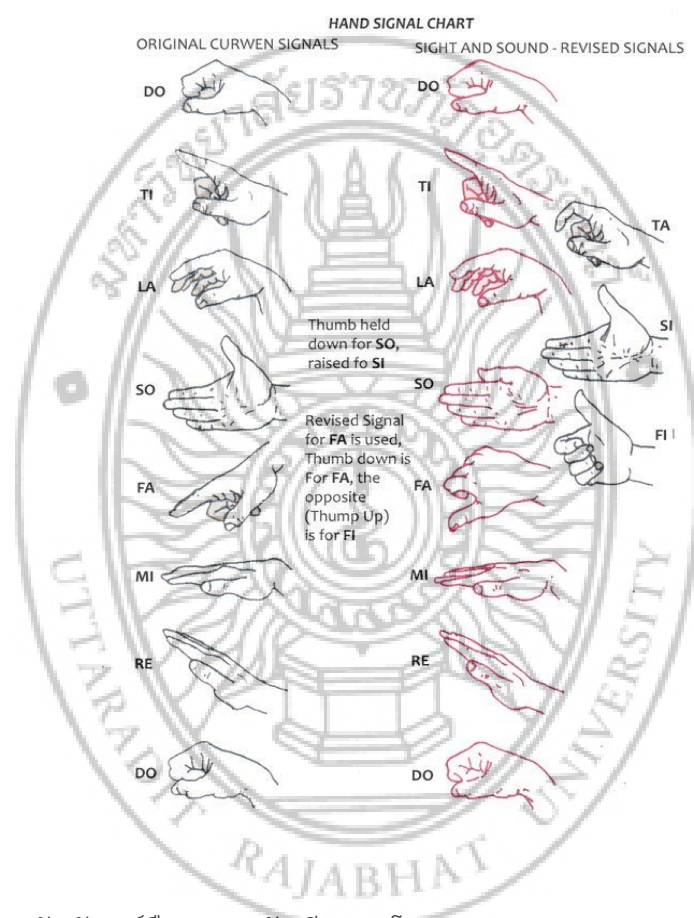
ภาพที่ 20 “no.29”

ที่มา: Zoltan kodaly, 1941.

เทคนิคสัญลักษณ์มือ

จุดเด่นหนึ่งของระบบโคตายเป็นการใช้สัญลักษณ์มือแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวโน้ต
ภายในเพลงในคริสต์ศตวรรษที่ 19 สัญลักษณ์มือถูกใช้สัมพันธ์กับ Tonic Sol – fa ของ John
Curwen เพื่อแสดงถึงความโน้มเอียงของโน้ตบางตัวในเพลงที่จะเคลื่อนไหวไปสู่เสียง (Tonic) ของ
เพลงหรือเคลื่อนสู่เสียงบางเสียงซึ่งมีสถานะคงที่ในเพลงเช่นมีกับ sol ti ถูกแสดงด้วยการชี้ขึ้นบนเพื่อ
ไปหา do fa ด้วยการชี้หัวแม่มือลงมาร่างเพื่อไปหา mi re ด้วยการเอียงมือขึ้นข้างบนเพื่อไปหา mi
เช่นกัน เช่นเดียวกับตัวโน้ตในระบบ Sol - Fa ความคิดที่ว่าตัวโน้ตแต่ละตัวในบันไดเสียงแสดง
ความรู้สึกที่เช่นโดมีซอล หรือไมคงที่แต่ต้องการเคลื่อนไปสู่โน้ตอื่นเช่น ti fa re เมื่อเปรียบเทียบกับตัว
โน้ตอื่นในบันไดเสียงเป็นความคิดที่มีมานานแล้วสัญลักษณ์มือถูกใช้เพื่อสอนความสัมพันธ์กับขั้นคู่

(Interval Relationships) สัญลักษณ์มือนี้จะถูกแนะนำในลำดับที่ตายตัวเช่นเดียวกับตัวโน้ตที่ใช้สอน และถูกแทนด้วยสัญลักษณ์มือคือเริ่มจาก so mi และเพิ่มตัวโน้ตและสัญลักษณ์มือขึ้นทีละตัวเด็ก ๆ มักแสดงสัญลักษณ์มือนี้โดยใช้ทั้งสองมือพร้อมกันครูผู้หนึ่งที่อยู่ในระดับเสียงแนวหน้าของระบบ โคตตายกล่าวว่าการใช้สัญลักษณ์มือก็เพื่อเป็นการบรรจุทำนองเพลงในอากาศ (To Put a Melody Into Space) Landis & Cared (อ้างถึงใน ธีวชชัย นาควงษ์, 2541, น.12-13)



ภาพที่ 21 แสดงสัญลักษณ์มือแทนระดับเสียงของโคตตาย
ที่มา: Pinterest, 2561.

สัญลักษณ์ของจังหวะ

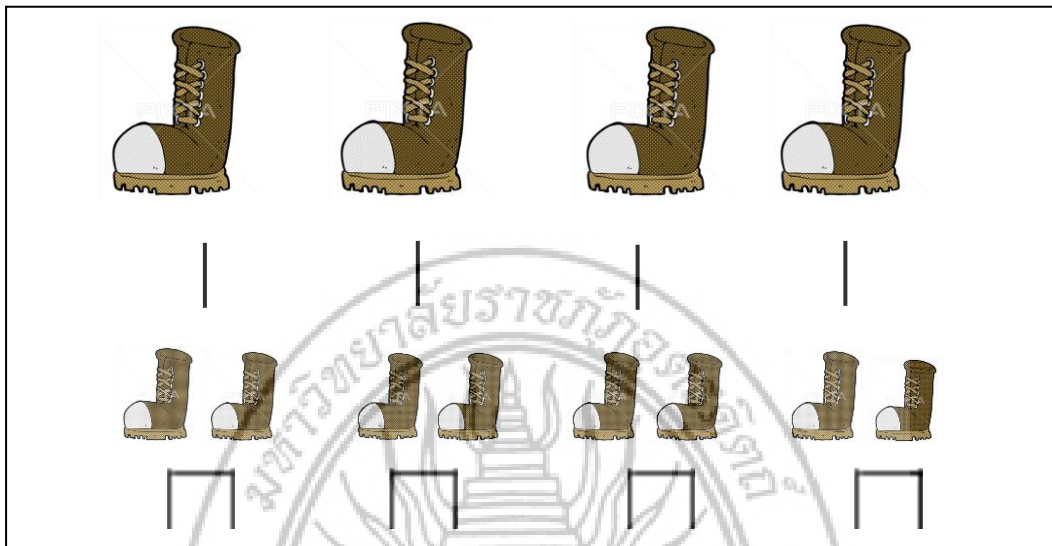
ประสบการณ์ในการเรียนต่าง ๆ ของเด็กจะสนับสนุนซึ่งกันและกัน และในที่สุดจะนำไปสู่การจำได้โดยอัตโนมัติ ของจังหวะ ทำนอง เสียงโน้ต และเครื่องหมายต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น การเรียนตัวหยุดตัวดำ (Quarter Rest) ขณะที่เด็กฟังเพลงหรือแบบฝึกหัดของเขาจับได้ว่าเสียงเงียบไปช่วงหนึ่งซึ่งมีความยาวเท่ากับตัวดำ 1 ตัวขณะที่เขาร้องตามแบบครูผู้สอนเขาหยุดร้องตรงจุดที่ครูหยุดเหมือนกันเขาปรบมือแสดงจังหวะและการเคลื่อนไหวของตัวโน้ตในทำนองเพลงและสังเกตได้ถึงช่วงที่

เสียงหยุดไปนั้นและต่อจากนั้นยังมีเกณฑ์อื่น ๆ ที่ประกอบด้วยการตกจังหวะเพื่อสนับสนุนความรู้ใหม่ที่เขากำลังเรียนรู้อยู่นั้นแบบแผนของจังหวะเช่นเดียวกับแบบแผนของทำนองเพลงจะถูกแนะนำตามลำดับของความยากโดยแนะนำชุดเพลงพื้นเมืองต่าง ๆ เมื่อใดก็ตามที่เด็กเรียนรู้จังหวะ หลักของเพลงได้เมื่อนั้นเด็กจะเรียนค่าของตัวโน้ตตัวดำได้จากประสบการณ์ของการร้องและการได้ยินอัตราความยาวของตัวโน้ตเหล่านั้นสามารถแยกโน้ตเหล่านั้นออกมาจากเพลง [] ร้องแทนค่าอัตราตัวโน้ตเหล่านั้นด้วยชื่อทาและเขียนสัญลักษณ์แทนค่าตัวดำด้วยก้าน (Stream) ที่ไม่มีหัว () โน้ตเขบีต 1 ชั้น (Eight Note) จะเขียนแทนด้วยก้านคู่ที่โยงไว้ด้วยก้านอีกหนึ่งก้าน () และจะเป็นค่าตัวโน้ตที่ จะแนะนำและใช้ปฏิบัติต่อจากตัวโน้ตตัวดำจากนั้นจะเป็นการรวมกันระหว่างตัวดำและตัวเขบีต 1 ชั้นแบบแผนของจังหวัดเหล่านี้จะถูกสนับสนุนได้หลายวิธี เช่นการแทนตัวดำและตัวเขบีต 1 ชั้นแบบแผนของจังหวัดเหล่านี้จะถูกสนับสนุนได้หลายวิธี เช่น การแทนด้วยรูปภาพ การเคลื่อนไหวร่างกาย เกมถามตอบด้วยการตบมือ ตัวโน้ตตัวขาวแทนได้ด้วยคำ Ta - a [ออกเสียงว่า (ta) แต่ให้ยาวเท่ากับ 5 ตัวโน้ต 2 ตัวย่อออกเสียงเป็น ทา - อา] หรือ Too ตัวขาวประจุดแทนด้วย ta - a - a (อ่านออกเสียง Ta ให้ยาวเท่ากับคำดำ 3 ตัว) หรือ Tay ตัวกลมแทนด้วย ta - a - a - a หรือ Toe ในระบบการสอนให้เด็กอ่านโน้ตสัญลักษณ์บางอย่างจะแทนทั้งเสียงและอัตราจังหวะในประเทศสหรัฐอเมริกาอ่านตัวโน้ตที่ไม่มีหัวจะใช้แทนค่าของตัวนำและตัวเขบีต 1 ชั้นเมื่อถูกแนะนำครั้งแรก ๆ แต่ดนตรีที่ $\left| \begin{array}{c} \square \\ s \end{array} \right| \begin{array}{c} \square \\ s \end{array} \left| \begin{array}{c} \square \\ l \end{array} \right| \begin{array}{c} \square \\ s \end{array} \left| \begin{array}{c} \square \\ m \end{array} \right|$ โคคายทำให้เขาใช้ตัวโน้ตแต่ละตัวและตัวหยุดปกติมีลำดับความสูงต่ำของตัวโน้ต แต่มักไม่มีบรรทัด 5 เส้นในเบื้องต้นครูควรคิดวิธีบรรยายค่าจังหวะด้วยรูปง่าย ๆ ที่จะอธิบายค่าจังหวะตัวดำและที่มาของเขบีต 1 ชั้นกันตัวโน้ต ที่คิดมาจากหนังสือที่แต่งโดยโคคายเป็นรูปภาพของรองเท้าบูทของรองเท้าใหญ่สำหรับกาวช้า ๆ ของพ่อและของคู่เล็กสำหรับ ก้าว สั้นๆ ของลูกที่ต้อง ก้าวเร็ว 2 ก้าวเพื่อให้ทันพ่อก้าว ก้าวครึ่งหนึ่งเมื่อความคิดนี้ได้ตราตรึงลงในความคิดของเด็กในภาพหลักการใช้ตัวโน้ตตามปกติจะสามารถเข้ามาแทนการบรรยายภาพด้วยภาพ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66



ภาพที่ 22 แสดงสัญลักษณ์ภาพและจังหวะ
ที่มา: Pixtastock, 2561.

Helga Szabo ผู้เชี่ยวชาญผู้หนึ่งของระบบโคคตายได้สาคติวิธีการสอนอันน่าสนใจในการช่วยให้เด็กเรียนรู้แบบแผนของจังหวะ Szabo ให้เด็กกลุ่มหนึ่งร้อง So – Fa จากหนังสือ Pentatonic Music Volume III ของโคคตาย เด็กอีกกลุ่มหนึ่งต่อด้วยการตบมือตามจังหวะของจำนวนเพลงจากความจำ เด็กจะเริ่มต้นการบันทึกโน้ตทำนองเพลงด้วยการเขียนหัวตัวโน้ตลงบนบรรทัด 5 เส้นขนาดใหญ่ ในการเตรียมการบันทึกจังหวะเด็กจะใช้ซีไม้ (ไอศกรีม) แสดงจังหวะ | , □ โดยไม่ต้องใช้บรรทัด 5 เส้น (ธวัชชัย นาควงษ์, 2541, น.14-15)

สัญลักษณ์โน้ตแทนจังหวะของตัวโน้ตและคำอ่านดังนี้

สัญลักษณ์ของ โคตาย	เสียง	ตัวโน้ต
	Ta	♪
┌	Ti -	♪
└	Ta -	♪
•	Ta - a - a - a	•
◡	Tai - Ti	♪
◢	Tiri - Ti	♪
◣	Tim - ri	♪
◤	Ti - rim	♪
◥	Tariora	♪

ภาพที่ 23 ภาพประกอบแทนสัญลักษณ์มือของโคตาย

ที่มา: Recorderthai, 2561.

การร้อง โคตายเน้นการร้องเป็นหลัก การเล่นเครื่องดนตรีเป็นกิจกรรมที่จัดให้กับผู้เรียนในระยะต่อมา การร้องรวมไปถึงทักษะการอ่านโน้ตด้วย ในกระบวนการร้องนี้โคตายเน้น การฝึกให้ผู้เรียนรับรู้เกี่ยวกับเรื่องระดับเสียง และจังหวะของทำนองโดยสม่ำเสมอ วิธีการหนึ่ง คือ การฝึกให้

ผู้เรียนได้ยินเสียงทำนองในความคิด คือการให้ผู้เรียนร้องเพลงและให้หยุดร้องแต่ให้ร้องในใจ เป็นระยะ ๆ สลับกันไปตามสัญญาณ ที่ผู้สอนกำหนดให้ทำ ให้เรียนรู้อารมณ์เกี่ยวกับเสียงทั้งในความคิด และสามารถร้องได้ด้วย นอกจากนี้ยังเน้นให้จดจำเกี่ยวกับระดับเสียงและบทเพลงที่เรียนไปด้วยเสมอ เช่น ครูอาจจะทำสัญญาณมือในวรรคตอนของเพลงใดเพลงหนึ่งที่เรียนไป และให้ผู้เรียนตอบว่าเพลงอะไร หรืออาจจะตบจังหวะของทำนองเพลงหนึ่ง และให้ผู้เรียนตอบว่าเป็นจังหวะของทำนองเพลงอะไร หรืออาจ จะข้มทำนองเพลงตอนใดตอนหนึ่งของเพลงหนึ่ง และให้ผู้เรียนตอบชื่อเพลง การสร้างสรรค์เนื่องจากวิธีของโคคายเน้นการร้องเพลงเป็นกิจกรรมหลัก การสร้างสรรค์จึงมักออกมาในรูปของการร้องเช่นกัน โคคายเน้นเสมอว่าการเลือกเพลงมาใช้ในชั้นควรเป็น เพลงที่ดีซึ่งมีลักษณะของประโยชน์ของเพลงเด่นชัดมีวรรคตอน เมื่อผู้เรียนเริ่มเข้าใจโครงสร้างของเพลง ผู้สอนเริ่มตบมือให้ผู้เรียนคิดสร้างสรรค์ ประโยคของเพลงต่อจากประโยคที่ผู้สอนให้ซึ่งมีลักษณะของ จังหวะและเป็นทำนองด้วย เช่น

ตัวอย่าง

ผู้สอน	ให้จังหวะ	ta ta ta ta
ผู้เรียนคนที่ 1	ตอบด้วย	ta titi ta ta
ผู้เรียนคนที่ 2	ตอบด้วย	ta titi titi ta
ผู้เรียนคนที่ 3	ตอบด้วย	titi titi titi ta
ผู้เรียนคนที่ 4	ตอบด้วย	titi titi titi titi

การสร้างสรรค์สามารถทำได้ในหลายลักษณะ นอกเหนือไปจากการร้อง ซึ่งใน ระยะต่อ ๆ มา เมื่อผู้เรียนมีทักษะดนตรีมากขึ้น การวิเคราะห์บทเพลงต่าง ๆ มีบทบาทมากขึ้นเพื่อ เป็นหลักในการสร้างสรรค์เพลงทั้งในลักษณะของการประพันธ์และการเรียบเรียงเสียงประสาน การร้องเพลงพื้นเมืองจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของทุก ๆ บทเรียนทั้งนี้มิใช่เพื่อการฝึกปฏิบัติเพลงพื้นบ้านให้ได้เท่านั้น แต่ต้องรวมทั้งเพื่อเป็นการก่อเริ่ม การพัฒนา การรักษาความสัมพันธ์ และการดำรงความต่อเนื่องระหว่างดนตรีและภาษาเพราะไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าในเพลงพื้นเมืองเป็นที่ที่ จะพบความสัมพันธ์อันหนาแน่นที่สุดระหว่างดนตรีและภาษา (ธวัชชัย นาควงษ์, 2541, น.19)

จากหลักการสอนของโคคายข้างต้น สรุพบว่า มีความพัฒนาและส่งเสริมให้เด็กมีศักยภาพในการเรียนดนตรีและเป็นนักดนตรีในอนาคตและพัฒนาศักยภาพและทักษะในการเรียนวิชาต่าง ๆ ควบคู่ไปด้วย และยังทำให้เด็กมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองอีกทั้งยังนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่อีกด้วย



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

การสอนแบบปกติ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กล่าวว่าแนวคิดในด้านการจัดการเรียน การสอนดนตรีใจความว่าดนตรีเป็นวิชาแขนงหนึ่งที่มีถูกมองในแง่ของความเป็นศิลปะด้านเดียวแต่ ความจริงดนตรีเป็นวิชาการที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์การเรียนรู้ดนตรีจึงต้องเป็นไปทั้ง 2 ด้านพร้อม พร้อมกันในแง่ของความเป็นศาสตร์ดนตรีเป็นวิชาที่มีหลักการทฤษฎีและเนื้อหาสาระเฉพาะตัวในแง่ ความเป็นศิลปดนตรีเป็นวิชาทักษะที่ต้องเรียนรู้ด้วยการฝึกปฏิบัติจริงการเรียนรู้ศาสตร์ทางดนตรีและ การฝึกทักษะเป็นลักษณะที่ส่งเสริมและการก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเพิ่มทักษะของดนตรี ให้สูงขึ้นดังนั้นการจัดการสอนควรเป็นไปตามลำดับ โดยการจัดกิจกรรมดนตรีในระดับประถมศึกษา ในการสร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรี แบบโคคายนี้ ผู้วิจัยได้ ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมดนตรีในระดับประถมศึกษา เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสม กับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษา ดังนี้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2540, น.36-40) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ กิจกรรมดนตรีในระดับ ประถมศึกษา ไว้ว่า ถ้าผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ดนตรีได้อย่างถูกต้องเป็นไปตามพัฒนาการการเรียนรู้ ย่อมช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างของสาระดนตรีอย่างถ่องแท้ ซึ่งประโยชน์ในดนตรีขั้นสูงต่อไป

ข้อควรคำนึงในการจัดกิจกรรมดนตรีในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นระดับต้นของการเรียนรู้ สาระดนตรี มีข้อควรคำนึงหลายประการในการจัดกิจกรรมดนตรี

1. ควรเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเริ่มสอนสาระดนตรี ทั้งนี้เพื่อเป็นการวางรากฐาน และทบทวนเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนมาในระดับปฐมวัยศึกษา
2. สาระดนตรีที่นำมาสอนในระดับประถมศึกษาควรเน้นที่แนวคิด โดยคำนึงถึงเสียง มาก่อนสัญลักษณ์ให้มากที่สุด เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียงผู้สอนควรทำทุกอย่างให้ เป็นรูปธรรม มากที่สุด
3. สัญลักษณ์ที่ใช้ในระยะแรกของการจัดกิจกรรมควรเป็นสัญลักษณ์ภาพ หรือสัญลักษณ์ ที่ง่ายต่อการจดจำและมีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวของผู้เรียน เพื่อช่วยในการ เรียนรู้ของผู้เรียน จากนั้นจึงเปลี่ยนสัญลักษณ์ภาพเป็นสัญลักษณ์ดนตรีในระยะต่อมา เมื่อผู้เรียนมี ความเข้าใจในแนวคิดของสัญลักษณ์ภาพดีพอแล้ว
4. การจัดกิจกรรมดนตรีควรยึดถือหลักทักษะดนตรีโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะต่าง ๆ โดยตรงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละคาบเรียน ควรให้ ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ครบทุกทักษะ โดยเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อผู้เรียน เรียนรู้ทักษะนั้น ๆ ได้อย่างเต็มที่ เนื้อหาดนตรีที่มุ่งเน้นควรเป็นไปตามทำนองเดียวกัน การร้องเป็น

ทักษะ ที่ควรเน้นเพื่อช่วยพัฒนาการร้องของเด็กให้ร้องได้อย่างมีคุณภาพ และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเนื้อหา ดนตรีต่อไปได้อย่างดี

5. เจตคติดนตรียังคงเป็นสิ่งสำคัญจึงควรจัดกิจกรรมสร้างเสริมความ สนใจเพื่อให้ผู้เรียน รักและสนใจในดนตรี นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับดนตรีทุกประเภท แล้วควร พัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการรับรู้ดนตรีที่มีคุณค่า เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งใน สุนทรียะรส ของดนตรี

6. ผู้สอนดนตรีควรสำรวจความถนัดดนตรีของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการแนะนำ ผู้ที่มีแววหรือความถนัดด้านดนตรีให้ศึกษาดนตรีจริงจังต่อไป

จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมดนตรี

กิจกรรมดนตรีในระดับประถมศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความสามารถ ของ ผู้เรียน ดังนี้

1. พัฒนาสาระดนตรีทั้งในด้านเนื้อหาและทักษะไปในขณะเดียวกัน หลังจากเตรียมความ พร้อมแล้ว
2. พัฒนาเนื้อหาดนตรีเกี่ยวกับจังหวะ ทำนอง สีสันทัน รูปแบบ ลักษณะ ของเสียง และเสียง ประสานขั้นต้น
3. ทักษะดนตรีทุกด้านควรได้รับการพัฒนา ได้แก่ ทักษะการฟัง การร้อง การเคลื่อนไหว การเล่น การสร้างสรรค์ และการอ่าน
4. พัฒนาความเข้าใจในสัญลักษณ์ดนตรีซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและช่วยใน การเรียนรู้ขั้นสูงต่อไป
5. พัฒนาการรับรู้สุนทรียะรสของดนตรี

เนื้อหาในการจัดกิจกรรมดนตรี

เนื้อหาของกิจกรรมดนตรีในระดับประถมศึกษาควรเน้นเนื้อหาขั้น สีสันทัน รูปแบบ สัญลักษณ์ของเสียง แนวคิดเหล่านี้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปได้ลึกซึ้งพอสมควร ส่วนแนวคิดในเรื่อง การประสานเสียงนั้นโดยทั่วไปผู้เรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจและปฏิบัติได้ในระดับประถมปีที่ 2 ขึ้นไป อย่างไรก็ตามในเรื่องของการประสานเสียงนี้ ผู้เรียนควรรับรู้ในลักษณะของเชิงปฏิบัติมากกว่า ทฤษฎี เพราะเป็นเรื่องลึกซึ้งต้องการเวลาในการเรียนรู้ การเรียนรู้เนื้อหาดนตรีควรใช้ทักษะดนตรี เป็นสื่อ โดยเฉพาะการร้องและการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นทักษะที่ไม่ต้องการอุปกรณ์หรือสื่อประเภทใด มาช่วย สิ่งหนึ่งที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกปฏิบัติเสมอ คือ การมีสมาธิในการฟังดนตรี ดังนั้นในการสอน ทักษะ การฟังผู้สอนควรเน้นในเรื่องสมาธิเสมอ มิใช่มุ่งสอนให้ผู้เรียนฟังเพลงโดยมิได้คำนึงถึงสมาธิ หรือความพร้อมในการฟัง



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

กิจกรรมการสอนดนตรี

การเรียนการสอนดนตรีในระดับประถมศึกษาชั้นนั้น นักการศึกษาดนตรี แต่ละคน ต่างก็มี จุดมุ่งหมายตรงกัน คือ มุ่งเน้นที่จะสอนให้ผู้เรียนมีความรู้และมีทักษะ ทางดนตรี นอกจากนี้ผู้ เรียนจะ ได้ความรู้ทางด้านดนตรีทั้งด้านทฤษฎีและความรู้ทั่ว ๆ ไปแล้ว การได้สัมผัสดนตรีไม่ว่าจะ ด้วย การ ร้องรำทำเพลงหรืออย่างไรก็ตาม ยังทำให้ผู้เรียนเกิด สนุกหรือเพลิดเพลินในดนตรีอีกด้วย อันเป็น การช่วย ก่อเกิดจินตนาการให้คนในสังคมยุคปัจจุบันมีพัฒนาการที่ดีขึ้น เมื่อมนุษย์มีจิตใจที่สุขสงบและ สงบงาม สังคมไม่ว่าจะเป็นบ้านหรือชุมชน ใดก็ตามจะน่าอยู่ยิ่งขึ้น พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล (2545, น.45)

ในส่วนของเนื้อหาดนตรี ได้แก่ องค์ประกอบของดนตรีและวรรณคดีดนตรี การให้ความรู้ ทางดนตรีแก่เด็กในแต่ละกิจกรรมนั้น ผู้สอนควรตระหนักถึงผลที่นักเรียนจะได้รับโดยการจัดกิจกรรม ทางดนตรีที่คำนึงถึงองค์ประกอบของดนตรีอันได้แก่ จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปแบบ อารมณ์ ของเพลง และแบบของเพลง เมื่อนักเรียนได้รับประสบการณ์ทางดนตรีที่สนุก สนุกสนาน ประกอบกับ การสอดแทรกองค์ประกอบของดนตรีที่อาจจะผสมผสานกันหรืออย่างใดอย่างใด นักเรียนก็จะเกิดการ เรียนรู้ทางดนตรีอย่างแท้จริง อันจะทำให้เกิดความเข้าใจและซาบซึ้งทาง ดนตรี นอกจากนี้วรรณคดี ดนตรีก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนดนตรี อันได้แก่ บทเพลง ในแต่ละยุค ลักษณะของ เพลงในแต่ละยุค เป็นต้น และประวัติดนตรีอันได้แก่ที่มาของบทเพลงในแต่ละยุค ประวัติของ ผู้ประพันธ์เพลงในแต่ละยุค สิ่งเหล่านี้หากผู้เรียนได้เรียนรู้ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบท เพลง เข้าใจองค์ประกอบของดนตรีมากขึ้น และเป็นวิธีทางหนึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้ง ดนตรีในที่สุด

สำหรับทักษะทางดนตรี เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการให้ประสบการณ์ทางดนตรีแก่ เด็ก ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีจึงควรให้ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ เป็นการให้ เด็ก เกิดทักษะดนตรีหลาย ๆ ด้าน ทักษะดนตรีดังกล่าวประกอบด้วย การฟัง การร้องเพลง การอ่าน เขียนโน้ต การเคลื่อนไหวร่างกาย การเล่นเครื่องดนตรี และการคิดสร้างสรรค์

1. การฟัง เป็นทักษะที่จำเป็นมากสำหรับการเรียนการสอนดนตรี เนื่องจากดนตรี เป็น เรื่องของเสียง ระบบโสตประสาทต้องรับรู้ ดังนั้น การฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการ เรียน การสอนดนตรีทุกระดับ

2. การร้องเพลง เป็นทักษะดนตรีที่ต้องได้รับการฝึกฝนเช่นเดียวกัน การร้องเพลง เป็น ทักษะที่ผู้เรียนจะต้องแสดงออก ซึ่งต่างกับการฟังเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องรับเข้าไป ดังนั้น การร้อง เพลงทำให้ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งสามารถสร้างความสนุกสนานและความสนใจให้กับผู้เรียน ได้เป็น อย่างดีการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาจึงควรมีกิจกรรมการร้องเพลงเป็นแกนสำคัญ



ซึ่งอาจจะจัดให้มีการร้องเดี่ยว ร้องหมู่ หรือร้องประสานเสียง ทักษะทางดนตรีที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการร้องเพลง คือ การอ่านเขียนโน้ต

3. การอ่านเขียนโน้ต การเขียนควรเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนหลังจากการอ่าน สำหรับในส่วนของการเล่นโน้ตนั้น เป็นทักษะการอ่านสัญลักษณ์ทางดนตรี จัดได้ว่าเป็นทักษะสำคัญพื้นฐานประการหนึ่งในการศึกษาดนตรี เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียง จึงต้องมีการแปลเสียงเป็นสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการถ่ายทอดเสียงต่าง ๆ ฉะนั้นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจดนตรี หรือสิ่งที่จะเป็นสื่อในการแสดงออกทางดนตรีจึงมักต้องผ่านขั้นตอนการแปลหรือการใช้สัญลักษณ์ ดนตรีเสมอ ทักษะที่ควรจัดกิจกรรมให้กับผู้เรียนอีกทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษา คือ การเคลื่อนไหวร่างกาย

4. การเคลื่อนไหวร่างกาย ถือเป็นการเปลี่ยนอิริยาบถจากที่นั่งฟัง ร้องเพลง อ่าน - เขียนโน้ตมาเป็นการเคลื่อนไหวร่างกาย ทำให้ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานยิ่งขึ้น และยังช่วยพัฒนาแนวคิดพื้นฐานทางดนตรีได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ถ้าหากทางสถานศึกษาสามารถจัดหาเครื่องดนตรีซึ่งราคาไม่แพงนักได้ เช่น ขลุ่ยหรืออังกะลุง ก็จะเป็นการดีสำหรับผู้เรียนดนตรีที่จะได้มีโอกาสแสดงออกทางดนตรี ได้ฝึกทักษะการเล่นดนตรี อันจะทำให้เกิดสุนทรียะรสในเพลงของชาติตน เพราะ การได้สัมผัสกับเครื่องดนตรีด้วยตนเองนับได้ว่าเป็นโอกาสที่จะได้รู้จักดนตรีโดยแท้จริง หลังจากที่ได้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ แล้วไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การร้องเพลง การอ่านเขียนโน้ต การเคลื่อนไหวและการเล่นเครื่องดนตรี นักเรียนก็สามารถที่จะประมวลทักษะต่าง ๆ จนทักษะการคิดสร้างสรรค์ขึ้นได้ เป็นการส่งเสริมให้เกิดผลงานใหม่ ๆ ตลอดจนแนวความคิด หรือกิจกรรมที่แปลกและน่าสนใจขึ้น

เมื่อผู้สอนได้เห็นความสำคัญของเนื้อหาตลอดจนทักษะที่จะจัดให้แก่ผู้เรียนแล้วข้อสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจและมีจุดมุ่งหมายครบถ้วนตามเนื้อหาและทักษะที่ตั้งเป้าประสงค์ไว้ การจัดกิจกรรมดนตรีในระดับประถมศึกษาควรเน้นทักษะดนตรี โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ครบทุกทักษะ โดยเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อให้ผู้เรียน เรียนรู้ทักษะนั้น ๆ ได้อย่างเต็มที่ ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2534, น.34) การเรียนการสอนดนตรีไม่ควรให้ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาต้องนั่งฟังคำอธิบายเนื้อหาดนตรีอยู่ เป็นเวลานาน เนื่องจากนักเรียนในวัยนี้ยังมีสมาธิในระยะสั้น หากผู้เรียนในวัยนี้ได้รับความสนุกสนานในกิจกรรมนั้น ๆ ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหา และทักษะดนตรีขึ้นมาโดยอัตโนมัติ

นอกจากนี้ความแตกต่างในเรื่องเพศก็ยังเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยธรรมชาติของเด็กในวัยนี้ นักเรียนชายจะซุกซนกว่านักเรียนหญิง ดังนั้นกิจกรรมที่จะจัดให้แก่ผู้เรียน



412932372

URU :Thesais 59551101118 thesais / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

โดยเฉพาะทักษะการเคลื่อนไหว การเล่นดนตรีควรจะแตกต่างกัน เช่น ในเรื่องของการ เคลื่อนไหว นักเรียนชายจะเคลื่อนไหวว่องไวและโลดโผน แต่นักเรียนหญิงจะเชื่องช้ากว่าและนุ่ม นวล ดังนั้น การจัดกิจกรรมก็ควรจะคำนึงถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้เรียน หรือแม้แต่การเล่น เครื่องดนตรี จะสังเกตเห็นได้ว่านักเรียนชายชอบตีกลอง ซึ่งมีเสียงดังและสามารถออกแรงตีได้ มากกว่า เครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ในขณะที่นักเรียนหญิงจะสามารถเล่นเครื่องดนตรีจำพวกไทรแองเกิล ลูกกระพรวน ได้นุ่มนวลกว่า หากการจัดการเรียนการสอนคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้เรียนก็ จะได้รับ ประสิทธิภาพสูงสุด

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี สำหรับเด็กวัยประถมศึกษา นอกจากจะคำนึงถึง การให้เนื้อหาและทักษะต่าง ๆ ที่ครอบคลุมแล้วในกระบวนการของการฝึกทักษะต่าง ๆ เรายัง สามารถแทรกกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นเกมดนตรีลงในทักษะนั้น ๆ ได้ ตาม แนวความคิดของโค โคตาย ที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า น่าจะเหมาะสมกับการสอนดนตรีใน เมืองไทยเรา กล่าวคือ โคโคตายเน้นการสอนจากสิ่งที่ย้ายไปสู่สิ่งที่ยากและอย่างมีระบบ นอกจากนี้กิจกรรมที่มีลักษณะเป็นเกม ดนตรีที่จะจัดให้แก่เด็กในช่วงระดับประถมศึกษา ตาม แนวคิดของโคโคตายนั้นก็มิได้ทำให้สิ้นเปลือง ค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ ของเมืองไทยในยุคปัจจุบัน และยังฝึกฝนให้ ผู้เรียนมีการได้ยินที่ดี เป็นการฝึกระบบโสตประสาท มีจังหวะในตัวเอง อันเป็นพื้นฐานทางดนตรีที่ เด็กในวัยนี้ น่าจะได้รับการฝึกฝน เพื่อให้มีพัฒนาการ ที่สูงขึ้นต่อไป

การจัดเกมดนตรีในกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีนั้น ผู้สอนสามารถคิดเกมดนตรีให้ สอดคล้องกับทักษะต่าง ๆ ได้หลายทักษะเช่น เกมการร้อง สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้อง ระหว่างทักษะการร้องเพลงและการอ่านโน้ต เกมจังหวะดนตรี สามารถจัดกิจกรรมให้สอดคล้อง ระหว่างทักษะการเล่นดนตรี การเคลื่อนไหวหรืออื่น ๆ การจะเล่นเกมเหล่านี้ได้ ผู้เรียนก็ต้องอาศัย ทักษะการฟังก่อนทั้งสิ้น และเมื่อผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้มากขึ้น ในที่สุด ก็จะสามารถคิดสร้างสรรค์ผลงานของตนเองขึ้นมาได้ ในที่ผู้เขียนใคร่ขอยกตัวอย่างเกมร้องสำหรับ นักเรียนในระดับประถมศึกษาที่เพิ่งเริ่มเรียนดนตรี เกมนี้เป็นเกมร้องง่าย ๆ ที่ผู้สอนอาจจะให้นักเรียน ร้องโน้ตเป็นการพัฒนาเสียง ร้องและเรียนรู้ตัวโน้ตซอล และมี จากการร้องโน้ตนี้ ผู้สอนอาจจะ ส่งเสริมการพัฒนาการเคลื่อนไหวหรือการเล่นเครื่องดนตรีก็ได้เช่นกัน ตัวอย่างเกมจังหวะดนตรีที่ใคร่ ขอเสนออีกตัวอย่างหนึ่งคือ

เกมนี้ช่วยพัฒนาเรื่องจังหวะดนตรี นอกจากผู้สอนจะให้นักเรียนได้แบ่งกลุ่มสลับ กันอ่าน โน้ตแต่ละข้างแล้ว ผู้สอนยังสามารถที่จะใช้พัฒนาการเล่นดนตรีหรือการเคลื่อนไหวได้อีก ด้วย แม้แต่จะส่งเสริมเรื่องการคิดสร้างสรรค์ด้วยการช่วยกันใสโน้ตที่เพิ่งเรียนผ่านไปเมื่อเสร็จแล้ว ให้ อ่านพร้อมกันก็สามารถทำได้



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / rev: 03032562 15:33:27 / seq: 66

นอกจากนี้สิ่งที่ขาดไม่ได้ในการเรียนการสอนดนตรี คือ การวัดผลและประเมินผลทางดนตรีซึ่งผู้สอนควรจะต้องวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทั้งความรู้ในเนื้อหาและทักษะดนตรี สำหรับทางด้านทักษะดนตรีอาจจะเป็นการยากสำหรับผู้สอนอยู่บ้างที่จะต้องดูให้รอบคอบ ดังนั้น การวัดทักษะดนตรีจึงควรกำหนดเกณฑ์การประเมินแต่ละทักษะที่ชัดเจน และเมื่อนำไปใช้ผู้สอนก็ต้องมีความเที่ยงตรงและแม่นยำในการวัด สำหรับความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน ก็นับว่ามีความจำเป็นที่ครูผู้สอนควรจะได้ทราบความคิดเห็นของนักเรียน เพื่อครูจะได้ประสบการณ์ทาง ดนตรีให้เด็กสนใจมากขึ้น

ทักษะทางดนตรี

รัชชัย นาควงษ์ (2534, น.8-11) ได้กล่าวถึงทักษะดนตรีว่า ดนตรีประกอบด้วย การฟัง การร้อง การ เล่น การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์และการอ่าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การฟัง ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฟังเพลงทุกประเภท ตั้งแต่เพลงสั้น ๆ ง่าย ๆ จนถึงเพลงยาวขึ้น เพื่อพัฒนาการฟังให้เด็ก ได้แก่ เพลงร้องและเพลงบรรเลง ด้วยดนตรีล้วน ๆ โดย ในระยะแรกอาจจะให้เด็กฟังเพลงสั้นๆ เพื่อให้คุ้นเคยกับเสียงต่าง ๆ ลักษณะของเสียง สูง กลาง ต่ำ 20 และให้เด็กตอบหรือทำท่าทางว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ในช่วงใด ในระยะต่อมาอาจจะให้เด็กฟังเพลงร้อง และ เพลงบรรเลงมาเปิดให้เด็กฟังตามลำดับหลังจากฟังเพลงแล้วอาจจะให้เด็กสนองตอบต่อดนตรีด้วยการ เคลื่อนไหว

2. การร้อง รวมถึงการพูดคำคล้องจองและการร้องเพลงต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะ เป็นการ ร้องหมู่ ควรให้เด็กได้มีโอกาสได้ร้องเพลงเดี่ยวบ้าง เพื่อพัฒนาทักษะของแต่ละบุคคล การร้อง ควร เน้นที่น้ำเสียงของการร้องเพลง ไม่ใช่การตะโกน เพลงที่จะนำมาสอนควรจะเป็นเพลงที่สั้น และ ใช้ ภาษาง่ายๆ จังหวะและทำนองไม่ยากจนเกินไปเนื้อเพลงควรเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก หรืออาจเป็นเรื่องราว ของความสนุกสนานหรือการท่องเที่ยวก็ได้

3. การเล่น นักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ควรจะได้เล่นเครื่องประกอบจังหวะทั้งชนิดที่มีระดับเสียง เช่นระนาด เบล และชนิดที่ไม่มีระดับเสียง ได้แก่ กลอง ฉิ่ง ฉาบ กุ๊งกิ้ง กรับคู่ เป็นต้น หรือ อาจจะใช้เครื่องดนตรีที่ประดิษฐ์ขึ้นใช้เองก็ได้เช่น ระนาดกระป๋อง กรับหิน เป็นต้น

4. การเคลื่อนไหว นักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 เป็นวัยที่รับรู้จากการสัมผัส การได้ ลงมือกระทำ และการเคลื่อนไหว เพื่อสนองตอบต่อดนตรี กิจกรรมนี้จึงเป็นกิจกรรมที่นักเรียนควรได้ ปฏิบัติสม่ำเสมอ แต่ควรเป็นรูปแบบการเคลื่อนไหวง่ายๆ เบื้องต้น ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน และ เกิดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว นอกจากนี้จะใช้เครื่องประกอบจังหวะแล้ว อาจใช้ เพลงร้องหรือเพลงบรรเลง โดยเครื่องดนตรีล้วน ๆ และเน้นที่จังหวะมาประกอบการเคลื่อนไหว และ ของชาติอื่น ๆ แต่ควรที่จะเลือกที่จังหวะชัดเจน ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้แสดงออกด้วยการเคลื่อนไหว



412932372

ด้วย ท่าทางที่เกิดจากการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเอง หรือช่วยกันคิดระหว่างนักเรียนกับนักเรียน หรือ นักเรียนกับครู

5. การอ่าน นับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับวัยนี้ควรใช้สัญลักษณ์ที่ง่าย ๆ ไม่จำเป็น ต้องใช้สัญลักษณ์ทางดนตรี ซึ่งผู้สอนสามารถคิดขึ้นเองได้โดยใช้แทนลักษณะของเสียง ซึ่งไม่สามารถมองเห็นได้

6. เจตคติดนตรี ยังคงเป็นสิ่งสำคัญจึงควรจัดกิจกรรมสร้างเสริมความ สนใจเพื่อให้ผู้เรียน รักและสนใจในดนตรี นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับดนตรีทุกประเภท แล้วควร พัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการรับรู้ดนตรีที่มีคุณค่าเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้ง ในสุนทรีयरสของดนตรี

7. ผู้สอนดนตรี ควรสำรวจความถนัดดนตรีของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการแนะนำผู้ ที่มีแนวหรือความถนัดด้านดนตรีให้ศึกษาดนตรีจริงจังกต่อไป

จากการศึกษากิจกรรมการสอนดนตรีสำหรับเด็กประถม นั้น ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ในด้านจังหวะและ รูปแบบของเพลงลิกซังขึ้นแล้ว สามารถเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ที่ยากขึ้นสลับซับซ้อน ขึ้นได้และได้เรียนรู้ถึงความแตกต่างของเพลงหลายชนิดเพื่อทำให้เด็กมีพัฒนาการในดานดนตรีมากยิ่งขึ้นและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เดชาชัย สุจริตจันทร์ (2550, น.52) ได้วิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดนตรี เรื่อง การอ่านโน้ตสากลเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของ โคตายกับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนของโคตายมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียน กลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบข้อใดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับกลุ่มควบคุมที่เรียน ด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการสอนของ โคตายมีทักษะการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 4. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบข้อใดมีเจตคติต่อ การเรียนวิชาดนตรีสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ศักดิ์ชัย บ่างสุวรรณ (2552, น.62) ได้วิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดนตรี และทักษะปฏิบัติทางดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ดัลโครซ และการจัดการเรียนรู้แบบโคตาย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบดัลโครซ และกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบข้อใดไม่แตกต่างกัน และ ทักษะปฏิบัติทางดนตรีของนักเรียนกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้แบบดัลโครซ และกลุ่มทดลองที่ จัดการเรียนรู้แบบโคตายแตกต่างกันโดยกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบโคตายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่จัดการ เรียนรู้แบบดัลโครซ

นิสาชล บังคม (2553, น.54-55) ได้วิจัย เรื่องการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านโสตทักษะตามแนวคิดโคตายสำหรับนักเรียนเป็ยโนระดับชั้นต้น ผลวิจัยพบว่า การศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการฟังความรู้และเจตคติจากการทดลองแผนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ด้านโสตทักษะตามแนวคิดโคตายสำหรับนักเรียนเปลี่ยนโนระดับชั้นต้นในส่วนที่เป็นการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติสรุปได้ว่าหนึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมพบวก่อนและหลังการ ทดลองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังพบวก่อนและหลัง การทดลอง กลุ่มทดลอง และควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการฟังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้พบวก่อนและหลังการทดลองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเจตคติ แบ่งเป็นสองส่วน คือค่าเฉลี่ยด้านเจตคติซึ่งประเมินโดยผู้เรียนและค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนศูนย์ ด้านเจตคติ พบว่าหลังการทดลองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยด้านเจตคติแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังพบวก่อนและหลัง การทดลอง กลุ่มทดลองและควบคุมมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน การฟังไม่แตกต่างกัน แต่มีผลด้านเจตคติพบว่าหลังการทดลองกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยด้านเจตคติแตกต่างกัน

พงศ์ศักดิ์ เอกจักรแก้ว (2553, น.104-105) ได้วิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการ เรียน ความพึงพอใจต่อการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรีพื้นบ้าน) เรื่องพิน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแนวซูซูกิ การจัดการเรียนการสอนแนว โชลตา โคตาย และการจัดการเรียนการสอนแนว คาร์ล ออร์ฟ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน แนวซูซูกิ การจัดการเรียนการสอนแนว โชลตาน โคตาย และการจัดการเรียนการสอนแนว คาร์ล ออร์ฟมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจต่อการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ผลการทดสอบรายคู่ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแนวซูซูกิ กับแนว โชลตาน โคตาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแนวซูซูกิ กับแนว คาร์ล ออร์ฟ มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแนวโซลตัน โคตาย กับแนว คาร์ล ออร์ฟ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจต่อการเรียนไม่แตกต่างกัน

วรรณวุฒิ วรรณารุณ (2553, น.37-43) ได้วิจัย เรื่องผลของการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคตายที่มีต่อทักษะทางดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีทักษะทางดนตรีมากขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคตาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีทักษะทางดนตรีมากขึ้น หลังจากได้รับการให้ข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคตาย มีทักษะทางดนตรีมากกว่านักเรียนที่ได้รับการให้ข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแสดงว่านักเรียนได้รับการให้ข้อเสนอแนะทำให้นักเรียนมีทักษะทางด้านดนตรีมากขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะการให้ข้อเสนอแนะนั้นเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้เรียนยังไม่รู้และเข้าใจชัดเจน ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ได้รับข้อมูลต่าง ๆ ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2555, น.68-79) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาเพื่อสร้างชุดการสอน คีย์บอร์ดเบื้องต้นโดยใช้วิธีการของโคตาย ผลการวิจัย พบว่า วิธีการสอนดนตรีในระบบโคตายสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิธีการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีในระดับพื้นฐานได้เป็นอย่างดี สามารถสอนผู้เรียนให้เข้าใจ สัญลักษณ์ทางดนตรีและการอ่านโน้ตเรื่องจังหวะ ระดับเสียง ประโยคเพลง สามารถสร้างเป็นบทเพลง ผูกหัดขึ้นมาใหม่ได้ไม่สิ้นสุด และสามารถเติมเต็มแนวคิดทางดนตรีได้ตามแต่ที่ผู้เขียนแบบเรียนต้องการ เช่น การสร้างวรรณคดีดนตรีอย่างง่าย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและอยากเรียนรู้เหล่านี้รวมถึงจิตวิทยาการสอนดนตรีอันเป็นมรดกทางการสอนดนตรีศึกษาที่โคตายได้วางรากฐาน ซึ่งมีประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการนำไปพัฒนาการเรียนดนตรีต่อไป

วิภารัตน์ คู่คิด (2555, น.93-94) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางดนตรีเรื่องการบรรเลงดนตรีไทยเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของโซลตัน โคตายและแนวคิดของชินอิชิ ซูซูกิ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของโซลตัน โคตายและ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของชินอิชิ ซูซูกิ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.15/80.18 และ 84.60/84.55 ตามลำดับซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ โซลตัน โคตายและแนวคิดของชินอิชิ ซูซูกิ เท่ากับ 0.6520 และ 0.7086 ตามลำดับ นักเรียนที่ เรียนโดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของโซลตัน โคตายและแนวคิด ของชินอิชิ ซูซูกิ มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน และทักษะทางดนตรีหลังเรียนทั้ง 2 รูปแบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq .05$) โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของชินอิชิ ซูซูกิมีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางดนตรี สูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ โซลตัน โคตาย และนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้



412932372

URU :Thesais 59551101118 thesais / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ตามแนวคิดของโซลตาน โคคาย และแนวคิด ของชินอิชิ ชูซูกิ มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

มาริยา ปิณณะกิจการ (2556, น.192-198) ได้วิจัย เรื่องพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตตามแนวคิดโคคายสำหรับผู้เรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านโน้ต ด้านความรู้ และศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนจากการทดลองแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านโน้ตตามแนวคิดโคคายสำหรับผู้เรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น วิธีการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการสืบค้นเอกสารและเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ วัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีช่วงอายุระหว่าง 25-30 ปี และไม่มีพื้นฐานทางด้านดนตรี จำนวน 10 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตตามแนวคิดโคคายสำหรับผู้เรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบวัดเจตคติ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินความพึงพอใจ และแบบบันทึกหลังการเรียนการสอน และวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองโดย T-Test ค่าขนาดอิทธิพล และสถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตตามแนวคิดโคคายสำหรับผู้เรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น แบ่งออกเป็น 7 หัวข้อ ได้แก่ แนวคิด จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และ หมายเหตุ โดยมีรายละเอียดการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 7 แผน ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโคคายนั้นจะมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตโดยเริ่มจากการสอนซ้ำร้อง ทั้งมีการใช้หลักการสอนผู้ใหญ่เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดนตรีสามารถดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับลักษณะการเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งได้ ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวม ($M = 58.58$, $S. D. = 3.85$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($M = 48.9$, $S. D. = 7.61$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านโน้ต ($M = 13.3$, $S. D. = 0.97$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($M = 11.9$, $S. D. = 0.42$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ความเข้าใจ ($M = 34.60$, $S. D. = 4.28$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($M = 27.30$, $S. D. = 7.21$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ด้านเจตคติแบ่งการประเมินเป็น 2 ส่วน คือ ประเมินโดยผู้เรียน และ ประเมินโดยผู้สอน ผลการประเมินโดยผู้เรียนซึ่งใช้แบบวัดเจตคติและแบบบันทึกหลังเรียนประเมินความพึงพอใจพบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจหลังการ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

เรียนการสอนอยู่ในความพึงพอใจมาก ส่วนผลการประเมินโดยผู้สอนซึ่งใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง

พัชรี สุวรรณธาดา (2556, น.165-166) ได้วิจัย เรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ โดยการใช้โปรแกรมดนตรีสำเร็จรูปในการสอน วิชาดนตรีปฏิบัติ (เครื่องเป่า) โรงเรียนพลวิทยายำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มนักเรียนที่ใช้ โปรแกรมดนตรีสำเร็จรูป มีผลสัมฤทธิ์ดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้โปรแกรมดนตรีสำเร็จรูปในทุก ๆ ด้าน มีค่าประสิทธิภาพพบว่า โปรแกรมดนตรีมีประสิทธิภาพมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80 เปอร์เซ็นต์ จากการศึกษาค่าผลสัมฤทธิ์ ของกลุ่มนักเรียนที่ใช้พบว่า โปรแกรมดนตรีสำเร็จรูปมีประสิทธิ ภาพทั้ง 6 ด้าน โดยด้านที่มากที่สุดคือ นักเรียนสามารถเล่นบทเพลงเข้ากับดนตรีประกอบได้เป็นอย่างดี เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้ โปรแกรมดนตรีสำเร็จรูปจะมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ ใช้ โปรแกรมดนตรีสมารถมีวสิค โดยด้านที่มีค่าความแตกต่างมากที่สุดคือ ด้านความคงที่ของจังหวะ และด้านที่มี ความแตกต่างกันน้อยที่สุดคือ ความแม่นยำของเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทเพลง โดยรวมแล้วกลุ่มนักเรียนที่ใช้โปรแกรมดนตรีสำเร็จรูปนี้มีผลสัมฤทธิ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

สุธาสินี ถิระพันธ์ (2558, น.5) ได้วิจัย เรื่องการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของ นักเรียน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนซึ่งปรับปรุงจากการสอนดนตรีของโคคายกับวิธีการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัด ขอนแก่น จำนวน 46 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม 23 คน และกลุ่มทดลอง 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการเรียนการสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีแบบโคคายและเอกสาร ประกอบการเรียนการสอนปกติ ระยะเวลาในการสอนแบบละ 8 ชั่วโมง (2 ชั่วโมง/สัปดาห์) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัยจำนวน 30 ข้อ และแบบวัดเจตคติสถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมุติฐานด้วย T-Test จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีของโคคาย วิชาขับร้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมหลังเรียน ด้านเจตคติทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยเอกสารประกอบการเรียนการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยนักเรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีของโคคายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มนัสพงศ์ ภูบาลชื่น (2558, น.96-97) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้และทักษะทางดนตรีเรื่องดนตรีพื้นบ้านอีสานชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมพ์สัน และแนวคิดของโซลตาน โคคาย ซึ่งประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมพ์สัน และแนวคิดของโซลตาน โคคาย เรื่อง ดนตรีพื้นบ้านอีสานชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 88.00/85.50 และ 82.20/82.67 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมพ์สัน และแนวคิดของโซลตาน โคคาย เรื่อง ดนตรีพื้นบ้านอีสาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.6282 และ 0.5329 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.82 และ 53.29 ตามลำดับ 3. นักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมพ์สัน และแนวคิดของโซลตาน โคคาย เรื่อง ดนตรีพื้นบ้านอีสาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ และทักษะทางดนตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมพ์สันมีค่าเฉลี่ย แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ และทักษะทางดนตรี สูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ โซลตาน โคคาย แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน โดยสรุป การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมพ์สัน และแนวคิดของโซลตาน โคคาย เรื่อง ดนตรีพื้นบ้านอีสาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ และทักษะทางดนตรี ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของซิมพ์สัน และแนวคิดของโซลตาน โคคาย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ จึงควรสนับสนุนให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้อีกต่อไป

พงศธร ห่องแสง (2560, น.77) ได้วิจัย เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กีตาร์ตามแนวคิดของโคคายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งได้กล่าวว่า 1. ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้กีตาร์ตามแนวคิดของโคคายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.12/79.51 2. ดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้กีตาร์ตามแนวคิดของโคคายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เมื่อพิจารณาคะแนน ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนภาคปฏิบัติ พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.6568 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้กีตาร์ตามแนวคิดของโคคายสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมาก

เหนือดวง พูลเพิ่ม (2560, น.98) ได้วิจัย เรื่องการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีตามแนวคิดของชูชุกีร์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องและความสามารถในการทำงานเป็นทีมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีตามแนวคิดของชูชุกีร์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะการขับร้องของนักเรียนยังได้รับการจัดการเรียนรู้และ



412932372

URU :Thesais 59551101118 thesais / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

วิธีการวิชาดนตรีตามแนวคิดของชูชุกีร์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนหนึ่งได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีตามแนวคิดของเศรษฐกิจร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญสู่ทางสถิติที่ .01 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีตามแนวคิดของชูชุกีร์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับมากที่สุดและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

Hensley (1981, p.11) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีของนักเรียนระดับประถมศึกษาในเกรด 4 และ 5 ที่สอนโดยใช้หลักสูตรของ The Memphis City เป็นหลักสูตรบนพื้นฐานของการสอนตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ และ โคตตาย กับวิธีสอนแบบดั้งเดิม พบว่า ทักษะการฟัง เพื่อแยกทำนองและเสียงเครื่องดนตรีของนักเรียนเกรด 4 มีความแตกต่างกัน และทักษะการฟังเพื่อแยก ทำนองและเสียงเครื่องดนตรีของนักเรียนเกรด 5 มีความแตกต่างกัน

Hudgens (1987, pp.128-130) ได้ศึกษาถึงการทดลองสอนดนตรีกับนักเรียนเกรด 1 ในโรงเรียน ประถมศึกษาที่ North Texas โดยทดลองสอน 4 กลุ่ม กลุ่มแรกสอนตามแนวคิดของโคตตาย กลุ่มที่สองสอนแบบดั้งเดิม กลุ่มที่ สามสอนแบบรูปผสมโดยเน้นแนวคิดแบบโคตตาย และกลุ่มที่สี่สอนแบบรูปผสมเน้น แนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ ผลวิจัยพบว่า แนวทางในการสอนดนตรีทำให้ความสามารถในทักษะจังหวะ การร้อง และความรู้ด้านดนตรีขั้นพื้นฐานมีความแตกต่างกัน

Destefanis (2004, pp.45-47) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนโดยใช้การฟังโดยใช้วิธีการสอน ดนตรีของชูชุกีร์ของนักเรียนวิชาดนตรีประเภทเครื่องสาย เพื่อพัฒนาความเข้าใจในวิธีการจัดการเรียน การสอนดนตรีเบื้องต้น เป็นการพัฒนาการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนฟังเพลงจากสื่อถือ แผ่นซีดีทุกวัน พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้ฟังเพลงทุกวันได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

FullerN. and Lynnda (2005, pp.246-250) ได้ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้หลักการสอนดนตรีของ คาร์ล ออร์ฟ และ โคตตาย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เอกสารที่เกี่ยวข้อง แบบสัมภาษณ์โดยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในทฤษฎีทั้งสองอย่าง พบว่า วิธีการสอน ดนตรีของคาร์ล ออร์ฟ และวิธีการสอนดนตรีของโคตตาย เป็นวิธีที่เกิดการเรียนรู้จริงและสามารถเห็นได้เป็น รูปธรรม จึงทำให้เกิดผลอย่างชัดเจนอย่างไรก็ตาม ทั้งสองวิธีมุ่งเน้นในการฝึกฝนพื้นฐานทางด้านดนตรีเช่นกัน และเหมาะสมนำมาใช้ในการเรียนการสอนดนตรีเด็กเล็กเป็นอย่างมาก

Megan Maureen Sheridan (2015, pp.126-128) Singing is Elementary: Teachers' Use of Singing in Three Kodály-Based Elementary General Music

Classrooms การใช้การร้องเพลงของครูในภาพรวมปรัชญา Kodály ยึดหลักการที่ร้องเพลงควรวางไว้ที่แกนหลักการสอนดนตรีและใช้เป็นหลักในการพัฒนาทักษะทางดนตรีทั้งหมด (Houlahan & Tacka, 2008; Williams, 1975; Zemke, 1977) ผู้เข้าร่วมทุกคนระบุตัวตนด้วยตนเองขณะที่ Kodály - อิทธิพลครู; ดังนั้นจึงมีแนวโน้มว่าการร้องเพลงจะเป็นนำเสนอข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสังเกตและการสัมภาษณ์การร้องเพลงมีบทบาทสำคัญในห้องเรียนของทั้งสามคนที่ได้รับการฝึกฝนจาก Kodály ผู้เข้าร่วมการศึกษาของฉัน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร้องเพลงในทุกบทเรียนฉันสังเกต และทุกอย่างเต็มใจพูดถึงวิธีที่พวกเขาใช้ร้องเพลงในห้องเรียนของพวกเขาเนื่องจากผู้เข้าอบรมมีอิสระในการออกแบบบทเรียนและวิธีการสอนของตนเอง มีกิจกรรมการร้องเพลงมากมายในส่วนนี้ฉันจะทบทวนผลการศึกษาในกรณีศึกษากลุ่มนี้ในแง่ของคำถามการวิจัยและประเด็นที่เกิดขึ้นใหม่ อันดับแรกผมให้ภาพรวมของการใช้งานของครูของการร้องเพลง จากนั้นฉันจะทบทวนคำถามและผลการวิจัยแต่ละชั้นผ่านการนำเสนอข้อมูลจากกรณี ท้ายที่สุดจะนำเสนอประเด็นสำคัญต่าง ๆ และหลักฐานสนับสนุนจากกรณีผู้เข้าร่วมทั้งสามคนต่างกันมากในระยะเวลาที่พวกเขาใช้เวลามีส่วนร่วมนักเรียนในกิจกรรมการร้องเพลง ฉันเลือกที่จะแสดงค่านี้เป็นเปอร์เซ็นต์เพราะความยาวของแต่ละชั้นสังเกตไม่สอดคล้องกันระหว่างผู้เข้าร่วม เอลเลนและซูซานสอน 45 นาทีและ Jeff สอนชั้นเรียน 50 นาที การแสดงค่านี้เป็น a ร้อยละช่วยให้การเปรียบเทียบระหว่างผู้เข้าร่วมโดยเฉลี่ยแล้วเอลเลนใช้เวลาเรียนมากที่สุดในการร้องเพลง (M=60.3%) แต่เธอเป็นอย่างน้อยที่สุดคอลลีงกันสามบทเรียนของเธอ (55.5%, 44.4%, 81%) Suzan สอดคล้องกันมากที่สุดในบทเรียนสามข้อที่เธอเรียน (41.8%, 41%, 41.7%) M=41.5%) นี่อาจเป็นเพราะ Suzan ใช้บทเรียนที่สอดคล้องกันรูปแบบแผน ทุกบทเรียนที่ฉันสังเกตเห็นมีโครงสร้างคล้ายคลึงกับการเปิด 11-12 นาที ที่ทุ่มเทให้กับการร้องเพลงอย่างน้อยหกเพลง นอกจากนี้ Suzan เสนอรวมถึงกิจกรรมการเคลื่อนไหวและกิจกรรมการฟังซึ่งทั้งสองอย่างนี้อาจมีหรือไม่ก็ได้รวมเพลง เจฟฟ์รวมระยะเวลาที่น้อยที่สุดในการร้องเพลงของนักเรียนกิจกรรมในชั้นเรียนของเขาโดยเฉลี่ย 10.4% ระยะเวลาที่ Jeff ใช้เวลามีส่วนร่วมนักเรียนที่ทำกิจกรรมร้องเพลงลดลงในแต่ละบทเรียนที่มีการสังเกต (13%, 11.8%, 6.5%) เจฟฟ์ ยอมรับว่าเขามีแนวโน้มที่จะใช้การพูดคุยของครูมากเกินไปและส่งผลต่อ เวลาที่เขาททุ่มเทให้กับนักเรียนของเขาในกิจกรรมทางดนตรี

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการจัดการเรียนรู้อยู่โดยวิธีการสอนแบบโคดาไลน์นั้นเป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่านโน้ตและร้องโน้ตได้ดีซึ่งเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับผู้เรียนและเกิดความรู้ความเข้าใจโดยเป็นการเรียนอยู่อย่างสนุกสนานและนำไปปฏิบัติกับเครื่องดนตรีได้ทุกชนิดและจะส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามลักษณะและความต้องการของตนเองอย่างเหมาะสมและผู้เรียนจะสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพโดยมีการสอนโดยขั้นตอนดังนี้



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

1. การสอนโดยวิธีการสอนแบบ Sol-Fa ซึ่งเป็นการสอนในเรื่องของการศึกษาตัวโน้ต 2 ตัวก่อน แล้วค่อยเพิ่มตัวโน้ตขึ้นทีละตัว โดยยังไม่ให้รู้เรียนเขียนโน้ต เพราะสิ่งสำคัญของการเรียนแบบโคตายคือ การอ่านและการร้อง

2. การใช้สัญลักษณ์มือ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจง่ายขึ้นในการร้องเพลงจึงต้องมีการใช้สัญลักษณ์มือประกอบการเคลื่อนไหวร่างกาย หรือ เดินรำไปตามจังหวะเพลงซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการเรียนแบบวิธีของโคตาย

3. การร้องเพลง ในการร้องเพลงนั้นเป็นสิ่งสำคัญเพราะเสียงร้องของเราเปรียบเสมือนเครื่องดนตรีชิ้นแรกของเราโคตายจึงเห็นความสำคัญของการร้องเป็นอย่างมากโดยเขาจะใช้เพลงง่ายหรือ เพลงพื้นบ้าน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของตนเองโดยฝึกร้องตามจังหวะก่อนแล้วถึงจะใส่เนื้อร้อง

ผู้วิจัยจึง เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนดนตรีจึงนำการสอนแบบโคตายมาใช้กับนักเรียนซึ่งการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคตาย นั้นจะสามารถพัฒนาทักษะทางด้านดนตรีของนักเรียนได้



412932372

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัย ประชาชนุกูล อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 80 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจ
3. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) - หลังเรียน (Post-Test) เพื่อประเมินผลทั้งหมด

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตายตามลำดับ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตาย
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มศิลปะ (สาระที่ 2 ดนตรี) และ วิธีการสอนแบบโคตตาย



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / rev: 03032562 15:33:27 / seq: 66

1.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้สู่จุดประสงค์การเรียนรู้

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคดาเย และวิธีการสอนแบบปกติ

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา รูปแบบการสอนและความเหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม ด้านหลักสูตร ด้านการเขียนแผน ด้านเนื้อหา และด้านการวัดการประเมินผล โดยให้ค่าน้ำหนักเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ บุญชม ศรีสะอาด (2545, น.99-100) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ซึ่งเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถคำนวณหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4. 50-5. 00	หมายถึงมีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3. 50-4. 49	หมายถึงมีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2. 50-3. 49	หมายถึงมีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1. 50-2. 49	หมายถึงมีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1. 00-1. 49	หมายถึงมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตาม ข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

2. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มศิลปะ (สาระที่ 2 ดนตรี)

2.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้สู่จุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ มีขั้นตอนตามแบบวิธีการดังนี้



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ขั้นที่ 1 องค์ประกอบดนตรี เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของดนตรี

ขั้นที่ 2 จังหวะ เป็นการอ่านโน้ตไปตามจังหวะของตัวโน้ตแต่ละตัว

ขั้นที่ 3 โน้ตตัวหยุด เป็นการอ่านและร้องโน้ตตามจังหวะและตัวหยุด

ขั้นที่ 4 ระดับเสียงและโน้ตบอกจังหวะ เป็นการบอกระดับของเสียงตัวโน้ตและการบอกจังหวะของตัวโน้ตแต่ละตัวว่ามีค่าเท่าไร

ขั้นที่ 5 อ่านโน้ตตามจังหวะและทำนองเพลง เป็นการร้องเนื้อเพลงตามเพลงที่กำหนดให้ตั้งแต่ต้น

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา รูปแบบการสอนและความเหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม ด้านหลักสูตร ด้านการเขียนแผน ด้านเนื้อหา และด้านการวัดการประเมินผล โดยให้ค่าน้ำหนักเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ บุญชม ศรีสะอาด (2545, น.99-100) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ซึ่งเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถคำนวณหาค่าเฉลี่ย และแปลความหมายความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4. 50-5. 00	หมายถึงมีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3. 50-4. 49	หมายถึงมีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2. 50-3. 49	หมายถึงมีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1. 50-2. 49	หมายถึงมีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1. 00-1. 49	หมายถึงมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตาม ข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้กับกลุ่มควบคุม

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากล

การสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การอ่านโน้ตสากล มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มศิลปะ (สาระที่ 2 ดนตรี)

2. ศึกษาระเบียบการประเมินผลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดและการประเมินการเรียน เรื่องการอ่านโน้ตสากล

3. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แยกออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบเรื่องการอ่านโน้ตสากลแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบฝึกทักษะเรื่องการอ่านโน้ตสากล จำนวน 3 ข้อ

กับตอบคำถามหรือบรรยายภาพนำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ โดย

4. นำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ และตารางวิเคราะห์วัดแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ ใช้การหาค่าความสอดคล้อง (IOC) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ในรายวิชานั้น จำนวน 3 คน ช่วยประเมินเป็นรายบุคคลว่าข้อคำถามแต่ละข้อสามารถวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ สมบัติ ทำยเรือค่า (อ้างอิงใน ประสาท เนืองเฉลิม, 2556, น.189-190) โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามจุดประสงค์ได้ +1 คะแนน

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามจุดประสงค์ได้ 0 คะแนน

ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตามจุดประสงค์ได้ -1 คะแนน

เกณฑ์ประเมินความรู้และทักษะการอ่านโน้ตสากล

เกณฑ์การวัดความสามารถด้านความรู้และทักษะการอ่านโน้ตสากล โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ

ดังนี้

ระดับ 5 อ่านโน้ตได้คล่องมีความมั่นใจถูกต้องชัดเจน

ระดับ 4 อ่านโน้ตได้คล่องมีความมั่นใจค่อนข้างชัดเจน มีผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับ 3 อ่านโน้ตได้ค่อนข้างคล่องมีความมั่นใจ ไม่ชัดเจนเป็นบางครั้ง

ระดับ 2 อ่านโน้ตได้บ้างเล็กน้อย ไม่ค่อยมั่นใจ ผิดค่อนข้างมาก

ระดับ 1 อ่านโน้ตเกือบไม่ได้ ไม่มั่นใจ ออกเสียงส่วนมากไม่ถูกต้อง แล้วหยุดนาน

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรี เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

พึงพอใจ

2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากตารางวัดผลทางการศึกษา
3. กำหนดข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ โดยมีจำนวน 20 ข้อ
4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้อง และเหมาะสม
5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจ เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อตรวจสอบ พิจารณาความเหมาะสมตลอดจนให้คำแนะนำ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจ มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ช่วยประเมินเป็นรายบุคคล ว่าข้อคำถามแต่ละข้อสามารถวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนด และตรวจประเมินความเหมาะสม ความเที่ยงตรง ครอบคลุมวัตถุประสงค์ หรือไม่ สมบัติ ท้ายเรือคำ (อ้างอิงใน ประสาท เนืองเฉลิม, 2556, น.189-190) โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามจุดประสงค์ได้	+1 คะแนน
ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามจุดประสงค์ได้	0 คะแนน
ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตามจุดประสงค์ได้	- 1 คะแนน
7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่คัดเลือกไว้ จำนวน 10 ข้อ มาจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยแบ่งเป็นความคิดเห็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาบทอ่าน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ
8. เลือกประเด็นที่จะวัดและกำหนดวิธีการวัด ประเด็นสอบถามความพึงพอใจได้เลือกมาจากกรอบเนื้อหาที่กำหนดไว้ จำนวน 10 ข้อ
9. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปทดลองใช้กับนักเรียน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และได้กำหนดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ (มากที่สุด – น้อยที่สุด) เกณฑ์ในการแปลผลความพึงพอใจใช้เกณฑ์ดังนี้

ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด	ระดับ 5
ความพึงพอใจในระดับมาก	ระดับ 4
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง	ระดับ 3
ความพึงพอใจในระดับน้อย	ระดับ 2
ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด	ระดับ 1



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายจากคะแนนเฉลี่ย ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.102-103)

4.50 – 5.00 หมายถึง นักเรียนความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง นักเรียนความพึงพอใจในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง นักเรียนความพึงพอใจในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง นักเรียนความพึงพอใจในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง นักเรียนความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

10. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการสำรวจเก็บข้อมูล ปัญหาในการเรียนวิชาดนตรี แล้วนำปัญหาไปใช้ในการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาต่อไป

2. ขออนุญาตราชการ ขอความอนุเคราะห์ให้เก็บรวบรวมข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเด่นชัยประชานุฎ เพื่อเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากล โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการตรวจและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อตรวจสอบความรู้ก่อนการเรียนด้วยแบบทดสอบ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งหมด ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้โดยใช้เวลาการเรียนช่วงลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้

3.3 เมื่อสิ้นสุดการเรียนในเนื้อหา ผู้วิจัยจะประเมินผลด้วยแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อนำผลการประเมินคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post Test) เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ทางการเรียน ก่อน – หลังการเรียน โดยใช้แบบทดสอบ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล และแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนดนตรีและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ต่อไป



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์คำนวณหาค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จ
2. วิเคราะห์ข้อมูลของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตาย และวิธีการสอนแบบปกติ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านการเขียนแผน ด้านเนื้อหา และด้านการวัด การประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งผลปรากฏว่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.50 ส่วนความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล โดยวิธีการสอนแบบปกติ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.31
3. วิเคราะห์ข้อมูลของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ โดยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ซึ่งมีค่า IOC = 1.00 ขึ้นไป
4. วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อวัดผลความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตาย และวิธีการสอนแบบปกติ โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งมีค่า IOC = 0.67 ขึ้นไป และคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความเหมาะสมที่สุดไว้ จำนวน 10 ข้อ
5. วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามวิธีการสอนแบบโคตตาย โดยใช้ค่าที่ T-Test Dependent
6. วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ โดยใช้ค่าที่ T-Test Independent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (μ)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Σ)
3. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดเจตคติ
4. เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาดนตรีก่อนเรียนและหลังเรียนจากวิธีการสอนแบบโคตตาย และวิธีการสอนแบบปกติโดยใช้ค่าที่ (T-Test Dependent)

5. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาดนตรีระหว่างวิธีการสอนแบบโคตายและวิธีการสอนแบบปกติโดยใช้ค่าที (T-Test Independent)



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ ทำการศึกษา เรื่อง เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชาอนุกุล โดยเก็บข้อมูลกับนักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชาอนุกุล อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ จำนวน 80 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบแบ่งกลุ่ม ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 40 คน โดยใช้แผนการจัดเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามวิธีการสอนแบบโคตตาย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
Σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนของประชากร
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ T

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามวิธีการสอนแบบโคตตาย

ตารางที่ 1 ผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามวิธีการสอนแบบโคตตาย

การทดสอบ	N	μ	Σ	t-test	Sig
แบบโคตตาย ก่อนเรียน	40	15.03	1.747	*25.257	.000
(ทดลอง) หลังเรียน	40	26.28	2.219		

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามวิธีการสอนแบบโคตตาย ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่ม
ทดลอง ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.03 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 26.28 ซึ่งหมายความว่ากลุ่มทดลอง
มีการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่เรียนตามวิธีการสอนแบบโคตตาย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการ สอนแบบโคตตายกับวิธีการสอบแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการ
สอบแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทดสอบ	N	μ	Σ	t-test	Sig
กลุ่มทดลอง	40	26.28	2.219	*9.572	.000
กลุ่มควบคุม	40	21.78	1.993		

*p < .05

จากตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโค
ตตายกับวิธีการสอบแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
26.28 และกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.78 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อน

และหลังเรียน ซึ่งพบว่าหลังเรียนวิธีการสอนแบบโคตตายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าหลังเรียนของวิธีการสอบแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ของนักเรียนที่เรียน เรื่อง อ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมินความพึงพอใจ	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		ระดับความพึงพอใจ
	μ	Σ	
1. มีความพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรี	4.98	0.22	มากที่สุด
2. เห็นความสำคัญของวิชาดนตรี	4.82	0.16	มากที่สุด
3. ชอบร้องเพลงและอ่านโน้ต	4.88	0.38	มากที่สุด
4. ต้องการให้นำกิจกรรมการสอนแบบนี้มาใช้อีก	4.53	0.33	มากที่สุด
5. วิธีการจัดกิจกรรมการสอน	4.48	0.51	มากที่สุด
6. เนื้อหามีความเหมาะสมและมีความสนุกสนานในการเรียน	4.70	0.51	มากที่สุด
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้เหมาะสมเพียงใด	4.15	0.46	มาก
8. มีความพอใจในการทำท่าทางประกอบการร้องเพลง	4.78	0.36	มากที่สุด
9. ครูสามารถถ่ายทอดสาระการเรียนรู้ได้ดี	4.63	0.42	มากที่สุด
10. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนดนตรีมาใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.73	0.49	มากที่สุด
รวม	4.69	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ของนักเรียนที่เรียน เรื่อง อ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.98 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งรองลงมา ได้แก่

ชอบร้องเพลงและอ่านโน้ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และเห็น
 ความสำคัญของวิชาดนตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ
**ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้
 วิธีการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ ของ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมินความพึงพอใจ	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		ระดับความ พึงพอใจ
	μ	Σ	
1. มีความพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรี	3.88	0.38	มาก
2. เห็นความสำคัญของวิชาดนตรี	3.85	0.22	มาก
3. ชอบร้องเพลงและอ่านโน้ต	4.00	0.42	มาก
4. ต้องการให้นำกิจกรรมการสอนแบบนี้มาใช้อีก	3.15	0.23	มาก
5. วิธีการจัดกิจกรรมการสอน	3.90	0.45	มาก
6. เนื้อหามีความเหมาะสมและมีความสุขสนุกสนานในการ เรียน	3.43	0.22	มาก
7. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้เหมาะสมเพียงใด	3.50	0.41	มาก
8. มีความพอใจในการทำท่าทางประกอบกรร้องเพลง	3.38	0.38	มาก
9. ครูสามารถถ่ายทอดสาระการเรียนรู้ได้ดี	3.53	0.33	มาก
10. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนดนตรีมาใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	3.85	0.39	มาก
รวม	3.65	0.19	มาก

จากตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอน
 แบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 มีความพึงพอใจ
 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ชอบร้องเพลงและ
 อ่านโน้ต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก วิธีการจัดกิจกรรมการสอน มี
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และมีความพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรี มี
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหา เรื่อง การอ่านโน้ตสากลของนักเรียน และส่งเสริมการพัฒนาทักษะในด้านอ่านโน้ตและร้องโน้ตโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งได้ดำเนินการตามกระบวนการดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ

ประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ จำนวน 2 ห้อง ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล จำนวน 80 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ
2. แบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อตรวจสอบความรู้ก่อนการเรียนด้วยแบบทดสอบเรื่องการอ่านโน้ตสากล ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งหมดตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในการเรียน



412932372

URU-IThesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

2. ดำเนินการสอนเองทั้งหมดตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบโคตตาย 10 ชั่วโมง กับกลุ่มทดลอง และวิธีการสอนแบบปกติตามแผนการจัดการเรียน 10 ชั่วโมง กับกลุ่มควบคุม

3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post Test) เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ก่อน - หลังการเรียน โดยใช้แบบทดสอบ เรื่องการอ่านโน้ตสากล

4. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนดนตรีเรื่องการอ่านโน้ตสากลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครบทั้ง 10 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์คำนวณหาค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จ
 2. วิเคราะห์ข้อมูลของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตาย กับวิธีการสอนแบบปกติ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรด้านการเขียนแผน ด้านเนื้อหา และด้านการวัด การประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งผลปรากฏว่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.50 ส่วนความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล โดยวิธีการสอนแบบปกติ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.31

3. วิเคราะห์ข้อมูลของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ โดยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ซึ่งมีค่า IOC = 1.00 ขึ้นไป

4. วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อวัดผลความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตาย และวิธีการสอนแบบปกติ โดยวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งมีค่า IOC = 0.67 ขึ้นไป และคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความเหมาะสมที่สุดไว้ จำนวน 10 ข้อ

5. วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้อ่านโน้ตสากลก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนตามวิธีการสอนแบบโคตตาย โดยใช้ค่าที่ T-Test Dependent

6. วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ โดยใช้ค่าที่ T-Test Independent



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

สรุปผล

สรุปผลวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบโคตตายมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบโคตตายมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโคตตาย มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรีสูงว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล สามารถอภิปราย ได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบโคตตายมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นเช่นนี้เพราะมีการทดสอบความรู้สามารถในการอ่านโน้ตสากลนักเรียนไม่มีความรู้ในเรื่องที่จะเรียน ซึ่งเคยเรียนผ่านมาแล้วในตอนประถมศึกษาปีที่ 5 จึงมีคะแนนในการทดสอบก่อนเรียนระดับหนึ่ง โดยหลังจากการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโคตตาย ปรากฏว่าผลการเรียนรู้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน แสดงว่าวิธีการสอนแบบโคตตายสามารถทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในด้านการอ่านโน้ตสากลของตนเองได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดชาชัย สุจริตจันทร์ (2550, น.52) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่องการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคตตายกับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนของโคตตายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบข้อใดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการสอนของโคตตายมีทักษะการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นสูงว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบข้อใดมีเจตคติต่อการเรียนวิชาดนตรีสูงว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบโคตายมีผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิธีการสอนแบบโคตายเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและการเคลื่อนไหวก่อนเรียนโดยให้นักเรียนได้ฟังเสียงและร้องตามครูก่อนจึงใช้สัญลักษณ์โดยจะให้ผู้เรียนร้องเพลงจนจดจำทำนองได้ก่อน จึงให้นักเรียนได้เรียนรู้สัญลักษณ์ของตัวโน้ต เนื่องจากเด็กวัยนี้จะให้ความสนใจรูปภาพ การทำมือการแสดงการเคลื่อนไหวของร่างกายและท่าทาง ซึ่งนักเรียนจะเรียนรู้จากความเพลิดเพลินเกิดความเรียนรู้ไวและมี ความกระตือรือร้นมีความรักในเสียงดนตรี และการใช้สัญลักษณ์ภาพต่าง ๆ แทนจังหวะ ภาพขนาดใหญ่แทน 4 จังหวะ ภาพขนาดเล็กแทน 2 และเล็กสุด 1 จังหวะ หรือ ครึ่งรูปเท่ากับครึ่งจังหวะ และ จะทำให้ผู้เรียนได้เคาะจังหวะตามรูปที่เห็นทันที โดยจะเปลี่ยนจากภาพเป็นสัญลักษณ์ภาพที่คล้ายตัวโน้ต และ ขั้นสุดท้ายจึงนำตัวโน้ตมาใส่ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องจังหวะได้ดี และการใช้สัญลักษณ์มือพร้อมควบคู่ไปกับการอ่านตัวโน้ตเป็นสัญลักษณ์มือแทนสัญลักษณ์แทนเสียงต่าง ๆ ช่วยให้นักเรียนรู้เกี่ยวกับระดับเสียงมากขึ้นและวิธีการร้องเพลงซึ่งวิธีการสอนแบบโคตายนั้นจะเน้นเรื่องการร้องเพลงเป็นหลักดังนั้นการสอนโน้ตนั้นจะทำให้นักเรียนร้องเพลงได้ตามจังหวะและทำนองเพลงก่อนแล้วจึงนำไปสัญลักษณ์ต่าง ๆ มาใช้เพื่อไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย จากผลการวิจัยและประเด็นข้างต้นได้ สอดคล้องกับ วิจารณ์ คูคิต (2555, น.93-94) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะทางดนตรีเรื้อนารบรรเลง ดนตรีไทยเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการ จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของโซลตาน โคตายและแนวคิดของชินอิชิ ชูซูกิ ประสิทธิภาพของแผนการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของโซลตาน โคตายและ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ ชินอิชิ ชูซูกิ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.15/80.18 และ 84.60/84.55 ตามลำดับซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ โซลตาน โคตายและ แนวคิดของชินอิชิ ชูซูกิ เท่ากับ 0.6520 และ 0.7086 ตามลำดับ นักเรียนที่ เรียนโดยการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้ตามแนวคิดของโซลตาน โคตายและแนวคิด ของชินอิชิ ชูซูกิ มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน และทักษะทางดนตรีหลังเรียนทั้ง 2 รูปแบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq .05$) โดยการ จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของชินอิชิ ชูซูกิมีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางดนตรี สูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ โซลตาน โคตาย และนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดของโซลตาน โคตาย และแนวคิด ของชินอิชิ ชูซูกิ มีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการ เรียนในระดับมากที่สุด

3. นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโคตาย มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชา ดนตรีสูงว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะวิธีการสอนแบบโคตายยึดหลักการสอนจิตวิทยาการพัฒนาของเด็ก เนื่องจากธรรมชาติ ของเด็กวัยประถมนั้นจะชอบการร้องเพลงและเคลื่อนไหวร่างกาย ซึ่งวิธีการสอนแบบโคตายนั้นจะ



412932372

URU :Thesais 59551101118 thesais / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

เน้นในเรื่องของการร้องเพลงและการใช้สัญลักษณ์ภาพและการทำมือและท่าทางประกอบซึ่งผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่และเต็มศักยภาพของนักเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียนและสนุกสนานเพลิดเพลิน และความรักในเสียงดนตรีส่งผลให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนวิธีการสอนแบบโคตายมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรีสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนวิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ สุราสินี ธีระพันธ์ (2558, น.5) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนซึ่งปรับปรุงจากการสอนดนตรีของโคตายกับวิธีการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่นพบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมหลังเรียนด้านเจตคติทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยเอกสารประกอบการเรียนการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนแบบโคตายพัฒนาผู้เรียนมากขึ้นในเรื่องการอ่านโน้ตและการร้องเพลง ดังนั้นผู้สอนที่มีความเกี่ยวข้องสามารถนำวิธีการดังกล่าวไปใช้พัฒนาทักษะทางด้านดนตรีของผู้เรียนได้
2. ควรมีการฝึกอบรมผู้สอนให้มีความรู้ในวิธีการสอนแบบโคตายให้แพร่หลายมากขึ้น เพื่อให้เข้าใจวิธีการสอนดนตรีอย่างถูกต้องวิธีนี้จะเกิดความเข้าใจ เนื่องจากโดยส่วนมากครูจะเน้นการปฏิบัติน้อยเกินไปเพราะเนื้อหาวิชาใช้เวลาเรียนมีไม่มากพอที่จะจัดกิจกรรมโดยควรนำไปบูรณาการส่งเสริมการปฏิบัติและนำวิธีดังกล่าวไปใช้สอน
3. การสอนดนตรีเริ่มมีการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลและนำเอาวิธีของโคตายไปใช้ร่วมกับเพลงพื้นบ้านเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงเพลงและเคลื่อนไหวไปตามจังหวะเพราะผู้เรียนวัยอนุบาลจะเรียนรู้ดนตรีได้ดีและเกิดทักษะ โดยวางรากฐานที่ถูกต้องเป็นระเบียบแบบแผน ในการมีทักษะในการเรียนดนตรีในอนาคต
4. วิธีการสอนแบบโคตาย เหมาะสำหรับการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนจำนวนไม่มากเพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการปฏิบัติได้ดี หากผู้เรียนมีจำนวนมากทำให้เกิดการควบคุมยากและปรับปรุงยากและมีปัญหาสำหรับผู้เรียนบางราย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโคตยาไปศึกษางานวิจัยร่วมกับตัวแปรอื่น เช่น กลุ่มผู้ใหญ่หรือกลุ่มเด็กอนุบาล
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสอนของโคตยาในวิชาดนตรีในสาระอื่น ๆ ที่เน้นในเรื่องของการพัฒนาทักษะหรือการวิจัยกับระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการสอนวิชาดนตรี
3. ควรมีการติดตามผลการเรียนวิธีการสอนแบบโคตยาอย่างต่อเนื่อง 2 สัปดาห์ 1 ครั้ง หรือ 2 เดือน 1 ครั้ง เพื่อศึกษาว่านักเรียนได้รับการใช้วิธีการสอนแบบโคตยาได้อย่างมีศักยภาพทางดนตรีมากน้อยเพียงใดและมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่อย่างไร





บรรณานุกรม



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq : 66

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2534). *สาระดนตรีแนวคิดโคตยาสู่แนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2540). *กิจกรรมดนตรีสำหรับครู*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2541). *จิตวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2551). *ทฤษฎีดนตรี*. กรุงเทพฯ: เกศกะรัต.

เดชาชัย สุจริตจันทร์. (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่อง การอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคตยากับวิธีสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ธวัชชัย นาควงษ์. (2534). *การสอนดนตรีสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. (2541). *การสอนดนตรีสำหรับเด็กตามแนวคิดของโคไต*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

_____. (2543). *การสอนดนตรีสำหรับเด็กตามแนวโคไต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตาสล บังคม. (2553). *การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านโลดทักษะตามแนวคิดโคตยาสำหรับนักเรียนเป็ยโนระดับชั้นต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2555). *การศึกษาเพื่อสร้างชุดการสอน คีย์บอร์ดเบื้องต้นโดยใช้วิธีการของโคตยา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประสาธ เนืองเฉลิม. (2556). *วิจัยการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: วี.พริ้นท์ (1991).

พงศธร ห่องแสง. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กีตาร์ตามแนวคิดของโคตยาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พงศ์ศักดิ์ เอกจักรแก้ว. (2553). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความพึงพอใจต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรีพื้นบ้าน) เรื่องพิณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

- ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแนวชูชุกิจการจัดการเรียนการสอนแนวโซลตาน โคดาย ออร์ฟ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล. (2545). ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีสากลชั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดของ Kodaly ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่าย ประถม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรี สุวรรณธาดา. (2556). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมดนตรีสำเร็จรูป ในการสอน วิชาดนตรีปฏิบัติ (เครื่องเป่า) โรงเรียนพลวิทยายำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- มนัสพงศ์ ภูบาลชื่น. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้และทักษะทาง ดนตรีเรื่องดนตรีพื้นบ้านอีสานชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด ของชิมพ์สันและแนวคิดของโซลตาน โคดาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- มารีญา ปันณะกิจการ. (2556). พัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ต ตามแนวคิดโคดายสำหรับผู้เรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณวุฒิ วรรณารุณ. (2553). ผลของการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคโดที่มีต่อทักษะทาง ดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัด สมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภารัตน์ คู่คิด. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางดนตรีเรื่องการบรรเลง ดนตรีไทยเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ โซลตาน โคดายและแนวคิดของชินอชิ ชูชุกิ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- ศักดิ์ชัย บ่างสุวรรณ. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี และทักษะปฏิบัติทาง ดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบดัลโครซ และการ จัดการเรียนรู้แบบโคดาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุธาสิณี ถิระพันธ์. (2558). การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนขับร้องของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ระหว่าง กลุ่มที่ใช้วิธีสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีแบบโคดายกับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนปกติ



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เหนือดวง พูลเพิ่ม. (2560). *การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีตามแนวคิดของซูซูกิร่วมกับการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการขับร้องและความสามารถในการทำงานเป็นทีมสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

อรรธรณ บรรจงศิลป์ และอาภรณ์ มนตรีศาสตร์. (2527). *หลักการสอนดนตรีนาฏศิลป์*. [เอกสาร
การสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เล่มที่ 2 หน่วยที่ 8]. กรุงเทพฯ:
สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Destefanis. (2004). *The effect of passive listening on beginning string student
Instumental Music Performance*. Digital Repository at the University of
Maryland.

FullerN. and Lynnnda. (2005). *History of the inclusion of Orff and Kodaly Methodologies
in Oregon Music Educator Preparation*. (Doctoral Dissertatio), octor's Thesis
Texas Teach University, Retrieved from <http://repositories.tdl.org/ttu-ir/handle/2346/1153>.

Hensley. (1981). *A study of the music achievement of Elementary students Taught by
the Memphis City Curriculum guide students tough by the Traditional
Approach*. Doctoral Dissertation in Louisiana State University.

Hudgens. (1987). *A study of the Kodaly Approach to music teaching and an
Investigation of four Approaches to the teaching of selected skills in first
grade music classes*. Doctoral Dissertation in University of North Texas.

Megan Maureen Sheridan. (2015). *Singing is Elementary: Teachers' Use of Singing in
Three Kodály-Based Elementary General Music Classrooms*. (Graduate Program
in Music), The Ohio State University.



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66



ภาคผนวก



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq : 66



ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq : 66

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นายธีรราช ทองกลาง อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
2. นางวิไลวรรณ เสนาธรรม ครูโรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่
3. นางสุจิตรา ก่อทอง ครูโรงเรียนต่อนิมิตร อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66



ภาคผนวก ข
สำเนาหนังสือราชการ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq : 66



ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/ว๐๗๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายธีรราช ทองกลาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓ จำนวน ๑ ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ IOC จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวตรีชฎา สนโต นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบผลการ
เรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล โดยใช้วิธีการสอนแบบโคคายกับวิธีการสอนปกติ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำชาติ เป็น
ประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวตรีชฎา สนโต ๐-๖๒๓๔-๓๗๒๒-๓



ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/ว๐๗๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวจิตรา ก่อทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓ จำนวน ๑ ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ IOC จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวตรีชฎา สมนโต นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบผลการ
เรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตายกับวิธีการสอนปกติ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำชาติ เป็น
ประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวตรีชฎา สมนโต ๐-๖๒๓๔-๓๗๒๒-๓



ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/ว๐๗๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางวิไลวรรณ เสนาธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓ จำนวน ๑ ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ IOC จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวตรีชฎา สนโต นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบผลการ
เรียนรู้ เรื่อง การอ่านโน้ตสากล โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตายกับวิธีการสอนปกติ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำชาติ เป็น
ประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา
ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวตรีชฎา สนโต ๐-๖๒๓๔-๓๗๒๒-๓



ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้วิธีการสอนแบบโคตาย
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้วิธีการสอนแบบปกติ
ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้



แผนการจัดการเรียนรู้
(วิธีการสอนแบบโคตตาย)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง ระดับเสียง โน้ตแทนจังหวะ และสัญลักษณ์ภาพ

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

2. ตัวชี้วัด

ศ 2.1 ป. 6/3 อ่าน เขียน โน้ตไทยและโน้ตสากลทำนองง่าย ๆ

3. สาระสำคัญ

การอ่านหรือเข้าใจความหมายของเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีไทยและดนตรีสากล จะช่วยให้เราสามารถเรียนรู้ดนตรีได้เร็วขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขับร้องเพลงหรือการบรรเลงเครื่องดนตรีก็ตาม

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

1. อธิบายจังหวะตัวโน้ตได้

ด้านทักษะและกระบวนการ(P)

2. เคาะจังหวะตามรูปแบบที่กำหนดได้ และสร้างรูปแบบได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

3. ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ

5. สาระการเรียนรู้

ระดับเสียงและโน้ตแทนจังหวะ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ

ครูสนทนาซักถามนักเรียนว่ารู้จักเพลงของโคตตายหรือไม่พร้อมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น

ขั้นสอน

ขั้นที่ 1. การอ่านเนื้อเพลง ครูเปิดเพลงและร้องเพลงหนูมาลีให้นักเรียนฟังและจากนั้น

สอนให้นักเรียนร้องตามครู

ให้นักเรียนร้องเพลงหนูมาลีพร้อมครูและให้นักเรียนฝึกร้องเพลง

ขั้นที่ 2. การร้องทำนองเพลง ครูให้นักเรียนร้องเพลงหนูมาลีโดยใช้คำว่า ทา แทน
เนื้อหาเพลงพร้อมปรบมือ

ขั้นที่ 3 สัญลักษณ์ภาพ ครูนำสัญลักษณ์ภาพประกอบทำนองเสียง ทา มาให้นักเรียนดู
ประกอบกับการร้อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียน ร้องโน้ตพร้อมกัน และให้ นักเรียนซักถาม สิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนร้องเพลง เป็น คำว่ามาตามจะหวังเหมือนคาบที่ผ่านมา

ขั้นสอน

ขั้นที่ 4. การอ่านโน้ตและการร้องโน้ตสากล ครูให้นักเรียนฝึกอ่านโน้ตและทำกิจกรรม
เหมือนเดิมแต่เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ภาพเป็นตัวโน้ต จากนั้นร้องโน้ตจนสามารถจดจำโน้ตได้

ขั้นที่ 5 สัญลักษณ์มือ และ การเคลื่อนไหวร่างกาย ครูให้นักเรียนทำสัญลักษณ์มือมา
ประกอบการร้องโน้ตครูและนักเรียนร่วมกันสรุปทเรียนโดยครูชักนำให้นักเรียนคิดไปในทิศทางที่
ถูกต้องแล้วเขียนสรุปเป็นแผนผังร่วมกัน

ครูนักเรียนฝึกเจาะจังหวะของตัวโน้ตเป็นกลุ่มตามใบงานที่ 1

แต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 2 โดยการสร้างรูปแบบจังหวะ แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนรวมกันร้องเพลงและสุมตัวอย่างนักเรียนออกมาร้องเพลงหน้าชั้นเรียน

7.สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 2
2. ใบงานที่ 2
3. เครื่องดนตรีสากล เปียโน และเทปเพลงสากลในจังหวะต่าง ๆ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / rev: 03032562 15:33:27 / seq: 66

8. การวัดผลและประเมินผล

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์การวัด ประเมินผล
1. อธิบายจังหวะตัวโน้ต ได้ (K)	แบบฝึกหัดตามใบ งานที่ 2	ใบงานที่ 2	ตอบ แบบทดสอบได้ 3 คะแนนขึ้นไป
2. เค้าะจังหวะตามรู แบบที่กำหนดได้ และ สร้างรูปแบบได้(P)	แบบฝึกหัดตามใบ งานที่ 2	ใบงานที่ 2	ตอบ แบบทดสอบได้ 3 คะแนนขึ้นไป
3. ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่นด้วยความ ซื่อสัตย์และความ รับผิดชอบ (A)	สังเกตพฤติกรรมการ ตอบคำถาม	แบบสังเกตพฤติกรรมการ การตอบคำถาม	ระดับ 3 ขึ้นไป (ปานกลาง)

เกณฑ์การประเมิน

อธิบายจังหวะแทนตัวโน้ตได้ เคาะจังหวะตามรูปแบบที่กำหนดได้ และสร้างรูปแบบได้
ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. อธิบาย จังหวะ แทนตัว โน้ตได้	อ่านโน้ต แทนระดับ เสียงได้ ถูกต้อง ถูกต้องและ ดี	อ่านโน้ต แทนระดับ เสียงได้ ถูกต้อง ถูกต้องเกือบ ดี	อ่านโน้ตแทน ระดับเสียงได้ ถูก ต้องดีแต่ไม่ ถูกต้อง	อ่านโน้ตแทน ระดับ เสียงได้ถูกต้อง ไม่ครบ และไม่ถูกต้อง	ไม่สามารถ อ่านโน้ต แทนระดับ เสียงได้ ถูกต้อง
2. เคาะ จังหวะตาม รูปแบบที่ กำหนดได้ และสร้าง รูปแบบได้	เคาะ จังหวะตาม รูปแบบที่ กำหนดได้ และสร้าง รูปแบบได้ ถูกต้องและ ดี	เคาะจังหวะ ตามรูปแบบ ที่กำหนดได้ และสร้าง รูปแบบได้ ถูกต้องเกือบ ดี	เคาะจังหวะ ตามรูปแบบที่ กำหนดได้ และ สร้างรูปแบบ ได้ดีแต่ไม่ ถูกต้อง	เคาะจังหวะตาม รูปแบบ ที่กำหนดได้ และสร้างรูปแบบ ได้ไม่ครบแ และไม่ถูกต้อง	ไม่สามารถ เคาะจังหวะ ตามรูปแบบ ที่กำหนดได้ และสร้าง รูปแบบได้
3. ปฏิบัติ กิจกรรม ร่วมกับ ผู้อื่นด้วย ความ ซื่อสัตย์ และความ รับผิดชอบ	ปฏิบัติ กิจกรรม ร่วมกับ ผู้อื่นด้วย ความ ซื่อสัตย์ และความ รับผิดชอบ ได้ถูกต้อง และดี	ปฏิบัติ กิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ด้วยความ ซื่อสัตย์และ ความ รับผิดชอบ ได้ถูกต้อง เกือบดี	ปฏิบัติ กิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ด้วยความ ซื่อสัตย์และ ความ รับผิดชอบได้ดี แต่ไม่ถูกต้อง	ปฏิบัติกิจกรรม ร่วม กับผู้อื่นด้วย ความซื่อสั ตย์และความ รับ ผิดชอบได้ไม่ ครบและไม่ ถูกต้อง	ไม่สามารถ. ปฏิบัติ กิจกรรม ร่วมกับผู้อื่น ด้วยความ ซื่อสัตย์และ ความ รับผิดชอบ



412932372

URU :Thesisis 59551101118 thesisis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

แบบประเมินพฤติกรรมในการทำงาน

กลุ่มที่.....ผลงาน.....

คำชี้แจง ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรมตามที่ได้กำหนดไว้ และให้คะแนนลง

ในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนเกณฑ์การประเมิน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลงานการทำกิจกรรม	การทำงานกลุ่ม	ความสนใจและตั้งใจทำกิจกรรม	รวม	สรุปผลการประเมิน	
						ผ่าน	ไม่ผ่าน
		5	3	2	10		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							



412932372

URU iThesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

20							
21							

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลงานการ ทำกิจกรรม	การ ทำงาน กลุ่ม	ความสนใจ และตั้งใจทำ กิจกรรม	รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		5	3	2		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
22							
23							
24							
25							
26							
27							
28							
29							
30							
31							
32							
33							
34							
35							
36							
37							
38							
39							
40							

เกณฑ์การประเมิน

1. การให้คะแนน ✓ ให้ 1 คะแนน

2. การสรุปผลการประเมินให้เป็นระดับคุณภาพ 5,4,3,2,1 กำหนดเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมหรืออาจใช้เกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5 (ดีมาก)	=	5 คะแนน
ระดับ 4 (ดี)	=	4 คะแนน
ระดับ 3 (ปานกลาง)	=	3 คะแนน
ระดับ 2 (พอใช้)	=	2 คะแนน
ระดับ 1 (ปรับปรุง)	=	1 คะแนน



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

9. สรุปผลการสอน

9.1 ผลการสอน

.....
.....
.....
.....

9.2 ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....
.....

9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวตรีชฎา สมนโต)

...../...../.....



ใบความรู้ เรื่อง ระดับเสียงและโน้ตแทนจังหวะ

1. เพลงหนูมาลี

คำชี้แจง นักเรียนจงอ่านสัญลักษณ์ภาพแทนตัวโน้ต โดยใช้คำว่า ทา

หนูมาลีมีลูกแมวเหมียว	ทา	ทา	ทา	ทา	ทา	ทา	ทา-อา
ลูกแมวเหมียว ลูกแมวเหมียว	ทา	ทา	ทา-อา	ทา	ทา	ทา-อา	
หนูมาลี มีลูกแมวเหมียว	ทา	ทา	ทา	ทา	ทา	ทา	ทา-อา
ลูกแมวเหมียว แมวเหมียว	ทา	ทา	ทา	ทา	ทา-อา-อา-อา		

*สัญลักษณ์ภาพแทนตัวโน้ต

แทน 1		แทน 2		แทน 4	
-------	---	-------	---	-------	---



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

2. เพลงหนูมาลี

คำชี้แจง ให้นักเรียนร้องคำว่าทาตามจังหวะตัวโน้ตที่กำหนด

หนูมาลีมีลูกแมวเหมียว



ลูกแมวเหมียว ลูกแมวเหมียว



หนูมาลี มีลูกแมวเหมียว



ลูกแมวเหมียว แมวเหมียว



โน้ตตัวกลม 4 จังหวะ



โน้ตตัวขาว 2 จังหวะ



โน้ตตัวดำ 1 จังหวะ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

3. เพลงหนูมาลี

คำชี้แจง ร้องเพลงตามลำดับเสียงตัวโน้ต

The image displays four staves of musical notation for the song 'หนูมาลี' in 4/4 time. Each staff contains a sequence of notes with corresponding fingerings indicated by numbers 1-4 and blue dots. The notes are as follows:

- Staff 1: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5. Fingerings: 1, 2, 3, 4, 1, 2, 3, 4.
- Staff 2: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5. Fingerings: 1, 2, 3, 4, 1, 2, 3, 4.
- Staff 3: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5. Fingerings: 1, 2, 3, 4, 1, 2, 3, 4.
- Staff 4: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5. Fingerings: 1, 2, 3, 4, 1, 2, 3, 4.



ใบงาน ที่ 2

เรื่อง ระดับเสียงและโน้ตแทนจังหวะ

ให้นักเรียน เติมตัวโน้ตและสัญลักษณ์ภาพตามเพลง หนูมาลี ในช่องว่าง ที่ครูกำหนดให้ถูกต้อง

เพลงหนูมาลี

หนูมาลีมีลูกแมวเหมียว

ลูกแมวเหมียว ลูกแมวเหมียว

หนูมาลี มีลูกแมวเหมียว

ลูกแมวเหมียว แมวเหมียว

หนูมาลีมีลูกแมวเหมียว

ทา ทา ทา ทา ทา ทา ทา- อ่า

ลูกแมวเหมียว ลูกแมวเหมียว

ทา ทา ทา-อ่า ทา ทา ทา-อ่า

หนูมาลี มีลูกแมวเหมียว

ทา ทา ทา ทา ทา ทา ทา- อ่า

412932372
 URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ลูกแมวเหมียว แมวเหมียว

ทา ทา ทา ทา ทา-อา-อา-อ

แผนการจัดการเรียนรู้
(วิธีการสอนแบบโคตาย)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง ระดับเสียง โน้ตแทนระดับเสียง และ สัญลักษณ์มือ

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

2. ตัวชี้วัด

ศ 2.1 ป. 6/3 อ่าน เขียน โน้ตไทยและโน้ตสากลทำนองง่าย ๆ

3. สาระสำคัญ

การอ่านหรือเข้าใจความหมายของเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีไทยและดนตรีสากล จะช่วยให้เราสามารถเรียนรู้ดนตรีได้เร็วขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขับร้องเพลงหรือการบรรเลงเครื่องดนตรีก็ตาม

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้(K)

1.อธิบายโน้ตแทนระดับเสียงได้ถูกต้อง

ด้านทักษะและกระบวนการ(P)

2. อ่านและร้องโน้ตตามระดับเสียงได้

3. บอกตัวโน้ตและตัวอักษรแทนระดับเสียงได้ถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์(A)

4. ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ

5. สาระการเรียนรู้

ระดับเสียงและโน้ตแทนระดับเสียง

6.กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนฟังเพลง twinkle และให้นักเรียนออกมาอธิบาย องค์ประกอบของเพลง

ขั้นสอน

ขั้นที่ 1 การอ่านเนื้อเพลง ครูให้นักเรียนร้องเพลง ABC ทำนอง twinkle นักเรียนฝึกร้องจนเกิดความชำนาญ จำทำนองได้แม่นยำ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้บทเรียนโดยครูเล่นเปียโนเพลง ABC แล้วถามคำถามว่าทำไมครูจึงเล่นเปียโนตามลำดับเสียงได้ถูกต้อง

ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 การร้องทำนองเพลง นักเรียนร้องเพลง Twinkle เสียง ทา นักเรียนฝึกร้องจนเกิดความชำนาญ จนจำทำนองได้แม่นยำ

ขั้นสรุป

ครูสรุปว่าที่ครูเล่นเปียโนตามระดับได้ถูกต้อง เพราะครูกำหนดระดับเสียงเป็นตัวโน้ตซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนระดับเสียง

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ

ครูให้นักเรียนร้องเพลง twinkle โดยออกเสียงทา ตามทำนอง

ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 สัญลักษณ์ภาพ ครูนำสัญลักษณ์ภาพขั้นบันไดเสียงจากโดต่ำถึงโดสูง ให้นักเรียนศึกษาโดยครูอธิบายประกอบเกี่ยวกับระดับเสียงของดนตรี จากนั้นครูสรุปโน้ตที่ใช้แทนระดับเสียงว่ามีทั้งหมด 7 เสียง โด เร มี ฟา ซอล ลา ที รวมถึง ตัวอักษรภาษาอังกฤษ ที่แทนตัวโน้ต

ขั้นที่ 4 การอ่านโน้ตและการร้องโน้ตสากล นักเรียนอ่านโน้ตตามระดับเสียงที่ครูกำหนด จากนั้นฝึกอ่านโน้ตเพลง Twinkle

ขั้นที่ 5 สัญลักษณ์มือ และการเคลื่อนไหวร่างกาย นำแผนภาพสัญลักษณ์มือแทนระดับเสียงให้นักเรียนดู จากนั้นทำมือประกอบการออกเสียง นักเรียนสังเกต เรียนรู้ ฝึกออกเสียงและปฏิบัติสัญลักษณ์มือ ครูคอยสังเกต ให้คำแนะนำจนนักเรียนปฏิบัติถูกต้องและชำนาญ

ขั้นสรุป



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลงtwinkle และพร้อมกับไลบ์นไตเสียง และทำสัญลักษณ์มือ

7. สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 3
2. ใบงานที่ 3
3. เครื่องดนตรีสากล เปียโน และเทปเพลงสากลในจังหวะต่าง ๆ

8. การวัดผลและประเมินผล

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์การวัด ประเมินผล
1. อธิบายโน้ตแทน ระดับเสียงได้ถูกต้อง (K)	แบบฝึกหัดตาม ใบใบงาน	แบบประเมินใบงาน	ตอบแบบทดสอบ ได้ 3 คะแนนขึ้นไป
2. อ่านและร้องโน้ตตามระดับเสียงได้ (P)	แบบฝึกหัดตาม ใบใบงาน	แบบประเมินใบงาน	ตอบแบบทดสอบ ได้ 3 คะแนนขึ้นไป
3. บอกตัวโน้ตและตัวอักษรแทนระดับเสียงได้ถูกต้อง (P)	แบบฝึกหัดตาม ใบใบงาน	แบบประเมินใบงาน	ตอบแบบทดสอบ ได้ 3 คะแนนขึ้นไป
3. ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ (A)	สังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรมการตอบคำถาม	ระดับ 3 ขึ้นไป (ปานกลาง)

เกณฑ์การประเมิน

อธิบายโน้ตแทนระดับเสียงได้ถูกต้อง อ่านและร้องโน้ตตามระดับเสียงได้ บอกตัวโน้ตและตัวอักษรแทนระดับเสียงได้ถูกต้อง ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. อธิบายโน้ตแทนระดับเสียงได้ถูกต้อง	อธิบายโน้ตแทนระดับเสียงได้ถูกต้องและดี	อธิบายโน้ตแทนระดับเสียงได้ถูกต้องเกือบดี	อธิบายโน้ตแทนระดับเสียงได้ดีแต่ไม่ถูกต้อง	อธิบายโน้ตแทนระดับเสียงได้ไม่ครบและไม่ถูกต้อง	ไม่สามารถอธิบายโน้ตแทนระดับเสียงได้
2. อ่านและร้องโน้ตตามระดับเสียงได้	อ่านและร้องโน้ตตามระดับเสียงได้ ได้ถูกต้องและดี	อ่านและร้องโน้ตตามระดับเสียงได้ ได้ถูกต้องเกือบดี	อ่านและร้องโน้ตตามระดับเสียงได้ ได้ดีแต่ไม่ถูกต้อง	อ่านและร้องโน้ตตามระดับเสียงได้ไม่ครบและไม่ถูกต้อง	ไม่สามารถอ่านและร้องโน้ตตามระดับเสียงได้
3. บอกตัวโน้ตและตัวอักษรแทนระดับเสียงได้ถูกต้อง	บอกตัวโน้ตและตัวอักษรแทนระดับเสียงได้ถูกต้องและดี	บอกตัวโน้ตและตัวอักษรแทนระดับเสียงได้ถูกต้องเกือบดี	บอกตัวโน้ตและตัวอักษรแทนระดับเสียงได้ดีแต่ไม่ถูกต้อง	บอกตัวโน้ตและตัวอักษรแทนระดับเสียงได้ไม่ครบและไม่ถูกต้อง	ไม่สามารถบอกตัวโน้ตและตัวอักษรแทนระดับเสียงได้
4. ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความ	ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความ	ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความ	ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความ	ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบได้	ไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความ



412932372

URU :Thesisis 59551101118 thesisis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

และความ รับผิดชอบ	รับผิดชอบได้ ถูกต้องและดี	รับผิดชอบได้ ถูกต้องเกือบดี	รับผิดชอบได้ดี แต่ไม่ถูกต้อง	ไม่ครบและไม่ ถูกต้อง	ความ รับผิดชอบ
----------------------	------------------------------	--------------------------------	---------------------------------	-------------------------	-------------------

แบบประเมินพฤติกรรมในการทำงาน

กลุ่มที่.....ผลงาน.....

คำชี้แจง ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรมตามที่ได้กำหนดไว้ และให้คะแนนลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนเกณฑ์การประเมิน ผู้ที่ผ่านการประเมิน ต้องได้คะแนนรวม ร้อยละ 70 ขึ้นไป

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลงานการ ทำกิจกรรม	การ ทำงาน กลุ่ม	ความสนใจ และตั้งใจทำ กิจกรรม	รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		5	3	2		10	ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							



19							
20							
21							

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลงานการ ทำกิจกรรม	การ ทำงาน กลุ่ม	ความสนใจ และตั้งใจทำ กิจกรรม	รวม	สรุปผลการ ประเมิน		
						5	3	2
22								
23								
24								
25								
26								
27								
28								
29								
30								
31								
32								
33								
34								
35								
36								
37								
38								
39								
40								

เกณฑ์การประเมิน

1. การให้คะแนน ✓ ให้ 1 คะแนน



412932372

URU iThesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

2. การสรุปผลการประเมินให้เป็นระดับคุณภาพ 5,4,3,2,1 กำหนดเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมหรืออาจใช้เกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5 (ดีมาก)	=	5 คะแนน
ระดับ 4 (ดี)	=	4 คะแนน
ระดับ 3 (ปานกลาง)	=	3 คะแนน
ระดับ 2 (พอใช้)	=	2 คะแนน
ระดับ 1 (ปรับปรุง)	=	1 คะแนน



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

9. สรุปผลการสอน

9.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

9.2 ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ครูผู้สอน
 (นางสาวตรีชฎา สมนโต)

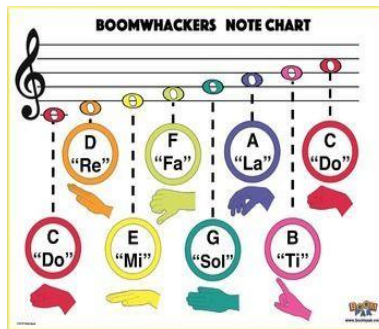
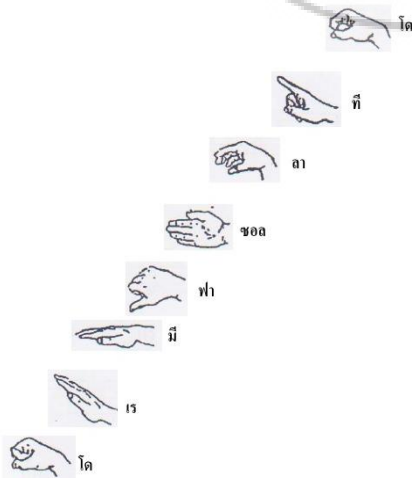


ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง ลักษณะขั้นบันไดเสียงและสัญลักษณ์มือ

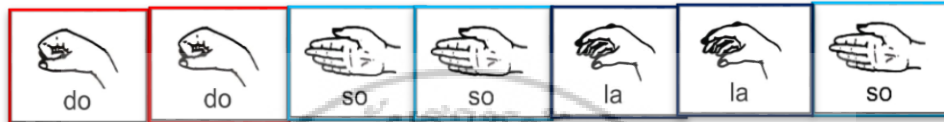


สัญลักษณ์มือแทนตัวโน้ต (ของโกตาย)



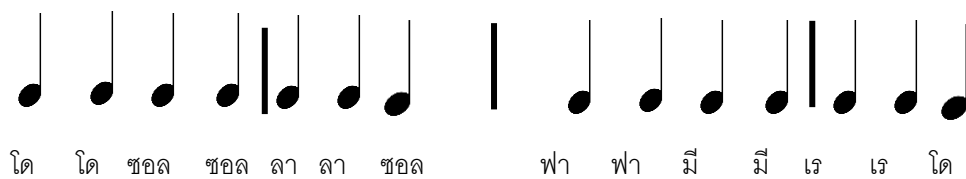
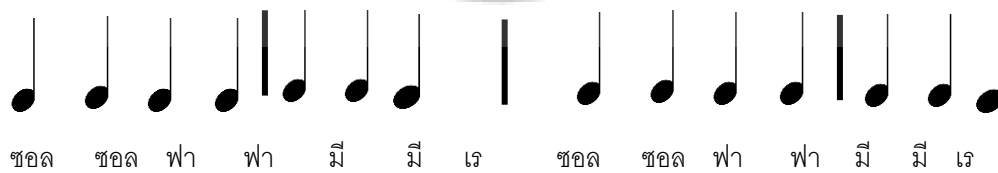
ที่มา: Pinterest, 2561.

สัญลักษณ์มือ เพลง Twinkle



ที่มา: Pinterest, 2561.

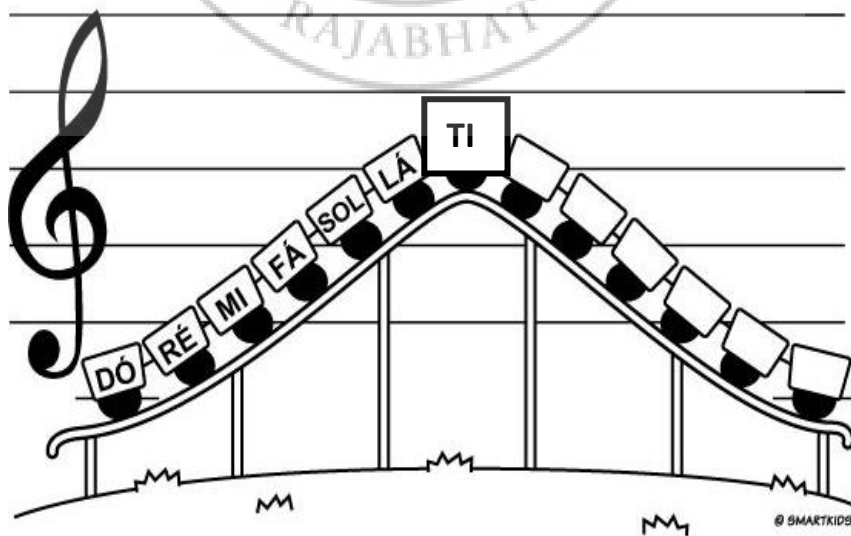
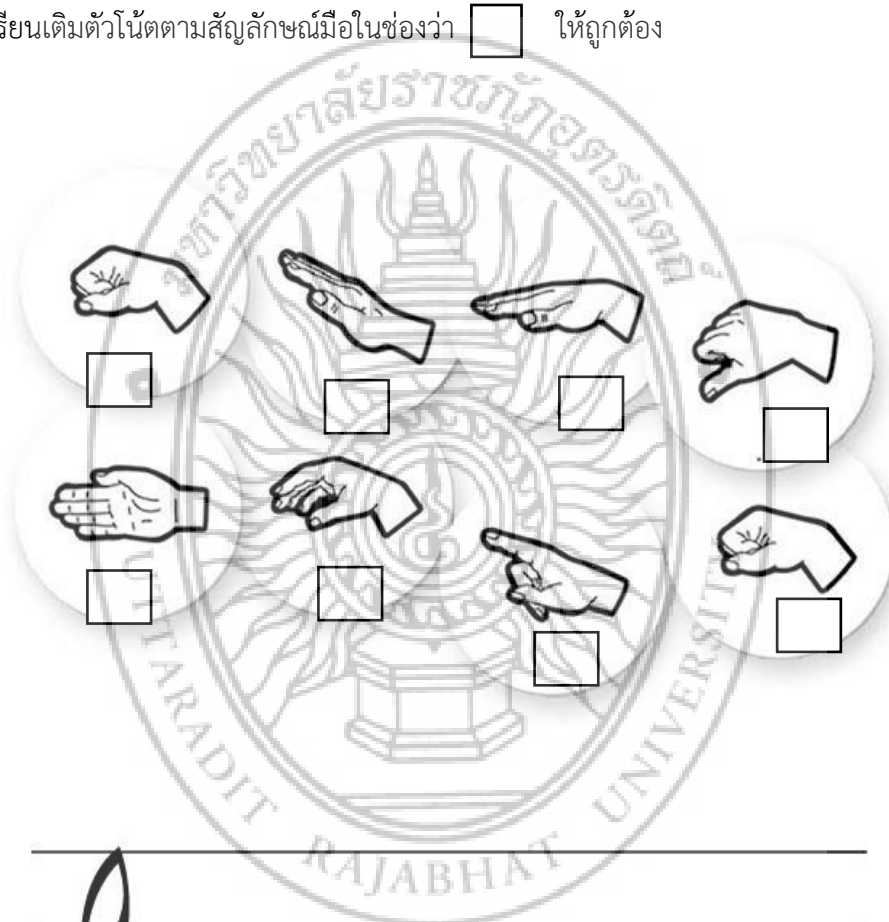
เพลง Twinkle



ใบงานที่ 3

เรื่อง ลักษณะชั้นบันไดเสียงและสัญลักษณ์มือ

ให้นักเรียนเติมตัวโน้ตตามสัญลักษณ์มือในช่องว่าง ให้ถูกต้อง



ที่มา. Pinterest, 2561.

แผนการจัดการเรียนรู้
(วิธีการสอนแบบปกติ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง โน้ตตัวหยุด

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์
คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ใน
ชีวิตประจำวัน

2. ตัวชี้วัด

ศ 2.1 ป. 6/3 อ่าน เขียน โน้ตไทยและโน้ตสากลทำนองง่าย ๆ

3. สาระสำคัญ

การอ่านหรือเข้าใจความหมายของเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีไทยและดนตรี
สากล จะช่วยให้เราสามารถเรียนรู้ดนตรีได้เร็วขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขับร้องเพลงหรือการบรรเลงเครื่อง
ดนตรีก็ตาม

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้(K)

อธิบายจังหวะตัวหยุดได้

ด้านทักษะและกระบวนการ(P)

มีทักษะในเคาะจังหวะตามตัวหยุดที่กำหนดได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์(A)

3. ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ

5. สาระการเรียนรู้

จังหวะตัวหยุด

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำ



412932372

URU 1Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ครูเคาะจังหวะให้นักเรียนฟังแล้วซักถามนักเรียนว่าจังหวะ ตัวหยุด ที่นักเรียนได้ยินมีกี่จังหวะ

ขั้นสอน

1. ครูซักถาม ครูสนทนาร่วมกับนักเรียนเรื่องจังหวะ ให้นักเรียนเป็นคนยกตัวอย่าง จังหวะตัวหยุด ที่นักเรียนชอบ ในแบบที่นักเรียนเข้าใจ
2. ครูนำเสนอเนื้อหาเรื่อง จังหวะตัวหยุด โดยอธิบายเกี่ยวกับเรื่องจังหวะทั้งหมดว่ามีกี่จังหวะและให้นักเรียนทราบและเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและลักษณะของจังหวะต่าง ๆ และ นำรูปตัวหยุด มาประกอบการสอน
3. ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านโน้ตและตัวหยุดพร้อมกัน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง จังหวะ โดยครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียน ไม่เข้าใจ หรือ สรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ

ครูสนทนาซักถามนักเรียนว่ารู้จักจังหวะโน้ตตัวหยุด ว่ามีจังหวะอะไรบ้าง แล้วให้นักเรียน ร่วมกันตอบและแสดงความคิดเห็นและทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปในชั่วโมงที่ 1

ขั้นสอน

1. ครูนำเสนอโน้ตตัวหยุด โดยให้นักเรียนอ่านจังหวะโน้ตตัวหยุดตามใบงานที่ครูแจก
2. ครูให้นักเรียนร้องโน้ตตัวหยุดตาม ใบงานที่ครูกำหนดให้
3. นักเรียนออกมาอภิปรายหน้าชั้นเรียนและครูช่วยเสริมในส่วนที่นักเรียน ไม่เข้าใจและ ยกตัวอย่างให้นักเรียนเห็นภาพอย่างชัดเจน

6. ขั้นสรุป

ให้นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง จังหวะตัวหยุด โดยครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่ นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

7.สื่อการเรียนรู้

1. PowerPoint (เรื่องโน้ตตัวหยุด)
2. ใบงานที่ 3
3. เครื่องดนตรีสากล เปียโน และเทปเพลงสากลในจังหวะต่าง ๆ



8. การวัดผลและประเมินผล

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด /ผลการ เรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือการ วัด	เกณฑ์การวัด ประเมินผล
1. อธิบายจังหวะตัว หยุดได้(K)	แบบฝึกหัดตามใบ งานที่ 3	ใบงานที่ 3	ตอบแบบทดสอบได้ 3 คะแนนขึ้นไป
2. มีทักษะในเคาะ จังหวะตามตัวหยุดที่ กำหนดได้ (P)	แบบฝึกหัดตามใบ งานที่ 3	ใบงานที่ 3	ตอบแบบทดสอบได้ 3 คะแนนขึ้นไป
3. ปฏิบัติกิจกรรม ร่วมกับผู้อื่นด้วยความ ซื่อสัตย์และความ รับผิดชอบ (A)	สังเกตพฤติกรรมการ ตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรมการ ตอบคำถาม	ระดับ 3 ขึ้นไป (ปานกลาง)

เกณฑ์การประเมิน

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. อธิบาย จังหวะตัว หยุดได้	อธิบาย จังหวะตัว หยุดได้ ถูกต้องและ ดี	อธิบายจังหวะ ตัวหยุดได้ ถูกต้องเกือบดี	อธิบายจังหวะ ตัวหยุดได้ดี แต่ไม่ถูกต้อง	อธิบาย จังหวะตัว หยุดได้ไม่ ครบและไม่ ถูกต้อง	ไม่สามารถ อธิบาย จังหวะตัว หยุดได้
2. มี ทักษะใน เคาะ จังหวะ ตามตัว	มีทักษะใน เคาะจังหวะ ตามตัวหยุด ที่กำหนดได้ ถูกต้องและ ดี	มีทักษะใน เคาะจังหวะ ตามตัวหยุดที่ กำหนดได้ ถูกต้องเกือบดี	มีทักษะใน เคาะจังหวะ ตามตัวหยุดที่ กำหนดได้ดี แต่ไม่ถูกต้อง	มีทักษะใน เคาะจังหวะ ตามตัวหยุด ที่กำหนดได้ ไม่ครบและ ไม่ถูกต้อง	ไม่สามารถ มีทักษะใน เคาะ จังหวะตาม ตัวหยุดที่ กำหนดได้

หยุดที่					
กำหนดได้					

แบบประเมินพฤติกรรมในการทำงาน

กลุ่มที่.....ผลงาน.....

คำชี้แจง ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรมตามที่ได้กำหนดไว้ และให้คะแนนลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนเกณฑ์การประเมิน ผู้ที่ผ่านการประเมิน ต้องได้คะแนนรวม

ร้อยละ 70 ขึ้นไป

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลงานการ ทำกิจกรรม	การ ทำงาน กลุ่ม	ความสนใจ และตั้งใจทำ กิจกรรม	รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		5	3	2		10	ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							

20							
21							

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลงานการ ทำกิจกรรม	การ ทำงาน กลุ่ม	ความสนใจ และตั้งใจทำ กิจกรรม	รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		5	3	2		10	ผ่าน
22							
23							
24							
25							
26							
27							
28							
29							
30							
31							
32							
33							
34							
35							
36							
37							
38							
39							
40							

เกณฑ์การประเมิน

1. การให้คะแนน ✓ ให้ 1 คะแนน



412932372

URU iThesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

2. การสรุปผลการประเมินให้เป็นระดับคุณภาพ 5,4,3,2,1 กำหนดเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมหรืออาจใช้เกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5 (ดีมาก)	=	5 คะแนน
ระดับ 4 (ดี)	=	4 คะแนน
ระดับ 3 (ปานกลาง)	=	3 คะแนน
ระดับ 2 (พอใช้)	=	2 คะแนน
ระดับ 1 (ปรับปรุง)	=	1 คะแนน



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

9. สรุปผลการสอน

9.1 ผลการสอน

.....
.....
.....
.....

9.2 ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....



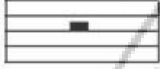








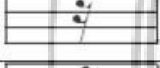








ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวตรีชฎา สมนโต)

...../...../.....



ใบความรู้ที่ 3 เรื่องโน้ตตัวหยุด
แผนผังโน้ตตัวหยุด

ลักษณะตัวหยุด	ชื่อเรียกภาษาไทย	ชื่อเรียกภาษาอังกฤษ	เทียบเสียงเท่ากับอัตราตัวให้
	หยุดตัวกลม	Whole rest	
	หยุดตัวขาว	Half rest	 หรือ 
	หยุดตัวสี่	Quarter rest	 หรือ 
	หยุดตัวเขม็ต 1 ซ้ำ	Eighth rest	 หรือ 
	หยุดตัวเขม็ต 2 ซ้ำ	Sixteenth rest	 หรือ 
	หยุดตัวเขม็ต 3 ซ้ำ	Thirty-second rest	 หรือ 
	หยุดตัวเขม็ต 4 ซ้ำ	Sixty-fourth rest	 หรือ 

ที่มา: Musictheory-krooboy, 2561.

ใบงานที่ 3 เรื่องโน้ตตัวหยุด

จงฝึกท่วงตัวโน้ตท่วงโน้ต



จงเติมตัวโน้ตให้มีค่าเท่ากับตัวหยุดให้ถูกต้องตามที่กำหนดให้

1		6	
2		7	
3		8	
4		9	
5		10	

แผนการจัดการเรียนรู้
(วิธีการสอนแบบปกติ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง ระดับเสียงและโน้ตบอกรังฆะ

เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

2. ตัวชี้วัด

ศ 2.1 ป. 6/3 อ่าน เขียน โน้ตไทยและโน้ตสากลทำนองง่าย ๆ

3. สาระสำคัญ

การอ่านหรือเข้าใจความหมายของเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีไทยและดนตรีสากล จะช่วยให้เราสามารถเรียนรู้ดนตรีได้เร็วขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขับร้องเพลงหรือการบรรเลงเครื่องดนตรีก็ตาม

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้(K)

1. นักเรียนอ่านโน้ตแทนระดับเสียงได้ถูกต้อง (K)

ด้านทักษะและกระบวนการ(P)

2. นักเรียนร้องโน้ตตามระดับเสียงได้ถูกต้องและบอกตัวโน้ตแทนระดับเสียงได้ (P)

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์(A)

3. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ (A)

5. สาระการเรียนรู้

ระดับเสียงและโน้ตบอกรังฆะ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ครูซักถามนักเรียนเรื่อง ระดับเสียงของตัวโน้ต และให้นักเรียนลองไล่เสียงตัวโน้ตตามที่นักเรียนเข้าใจ

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายโน้ตแทนระดับเสียงและให้ความรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์แทนตัวโน้ตไทย และโน้ตสากล

2. ครูให้นักเรียนลองอ่านโน้ตสลับตามจังหวะ ที่ครูกำหนดให้นักเรียนร้องจนคล่องตามเสียงเปียโนที่ครูได้บรรเลง

3. ครูชมนักเรียน ออกมาร้องโน้ตตามเสียงที่ได้ยินและร้องโน้ตตามครู ตามตัวโน้ตที่ครูนำเสนอไป

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียน ร้องโน้ตพร้อมกัน และให้นักเรียนซักถาม สิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ

ครูนำภาพตัวโน้ตภาษาอังกฤษ มาให้นักเรียนทาย

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านจังหวะและทำนอง ตามแบบฝึกที่ครูกำหนด

2. ครูให้นักเรียนอ่านโน้ตตัวโดดต่ำ – โดสูง โคนใช้โน้ตตัวกลมและโน้ตตัวขาวในการควบคุม

จังหวะ

3. ครูให้นักเรียนอ่านโน้ตตามทำนองเพลง ว่า ทา ให้ได้ก่อนแล้วจากนั้นจึงใช้ตัวโน้ต

ประกอบ

4. ครูให้นักเรียนร้องโน้ตตามทำนองเพลง twinkle จำจนแม่นยำจึงให้นักเรียนร้องเนื้อเป็น A,B,C,D โดยใช้ทำนองเพลง twinkle

6. ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนรวมกันร้องเพลงและส้อมตัวอย่างนักเรียนออกมาร้องเพลงหน้าชั้นเรียน

7.สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 4

2. ใบงานที่ 4

3. เครื่องดนตรีสากล เปียโน และเทปเพลงสากลในจังหวะต่าง ๆ

8. การวัดผลและประเมินผล



412932372

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด /ผลการ เรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือการวัด	เกณฑ์การวัด ประเมินผล
1. นักเรียนอ่านโน้ต แทนระดับเสียงได้ ถูกต้อง(K)	แบบฝึกหัดตาม ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 4	ตอบแบบทดสอบ ได้ 3 คะแนนขึ้นไป
2. นักเรียนร้องโน้ต ตามระดับเสียงได้ ถูกต้องและบอกตัวโน้ต แทนระดับเสียงได้ (P)	แบบฝึกหัดตาม ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 4	ตอบแบบทดสอบ ได้ 3 คะแนนขึ้นไป
3. นักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ด้วยความซื่อสัตย์และ ความรับผิดชอบ (A)	สังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม	แบบสังเกต พฤติกรรม การตอบคำถาม	ระดับ 3 ขึ้นไป (ปานกลาง)

เกณฑ์การประเมิน

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. อ่าน โน้ตแทน ระดับเสียง ได้ถูกต้อง	อ่านโน้ต แทนระดับ เสียงได้ ถูกต้อง	อ่านโน้ตแทน ระดับเสียงได้ ถูกต้อง เกือบดี	อ่านโน้ต แทนระดับ เสียงได้ ถูกต้องดีแต่ ไม่ถูกต้อง	อ่านโน้ต แทนระดับ เสียงได้ ถูกต้องไม่ ครบและไม่ ถูกต้อง	ไม่สามารถ อ่านโน้ตแทน ระดับเสียงได้ ถูกต้อง
2. ร้อง โน้ตตาม ระดับเสียง ได้ถูกต้อง และบอก ตัวโน้ต	ร้องโน้ตตาม ระดับเสียง ได้ถูกต้อง และบอกตัว โน้ตแทน ระดับเสียง	ร้องโน้ตตาม ระดับเสียงได้ ถูกต้องและ บอกตัวโน้ต แทนระดับ	ร้องโน้ตตาม ระดับเสียง ได้ถูกต้อง และบอกตัว โน้ตแทน ระดับเสียง	ร้องโน้ตตาม ระดับเสียง ได้ถูกต้อง และบอกตัว โน้ตแทน ระดับเสียง	ไม่สามารถ ร้องโน้ตตาม ระดับเสียงได้ ถูกต้องและ บอกตัวโน้ต



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

แทนระดับ เสียงได้	ได้ถูกต้อง และดี	เสียงได้ ถูกต้องเกือบดี	ได้ดีแต่ไม่ ถูกต้อง	ได้ไม่ครบ และไม่ ถูกต้อง	แทนระดับ เสียงได้
----------------------	---------------------	----------------------------	------------------------	--------------------------------	----------------------

แบบประเมินพฤติกรรมในการทำงาน

กลุ่มที่.....ผลงาน.....

คำชี้แจง ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรมตามที่ได้กำหนดไว้ และให้คะแนนลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนเกณฑ์การประเมิน ผู้ที่ผ่านการประเมิน ต้องได้คะแนนรวม ร้อยละ 70 ขึ้นไป

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลงานการ ทำกิจกรรม	การ ทำงาน กลุ่ม	ความสนใจ และตั้งใจทำ กิจกรรม	รวม	สรุปผลการ ประเมิน	
		5	3	2		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

18							
19							
20							
21							

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ผลงานการ ทำกิจกรรม	การ ทำงาน กลุ่ม	ความสนใจ และตั้งใจทำ กิจกรรม	รวม	สรุปผลการ ประเมิน		
						5	3	2
22								
23								
24								
25								
26								
27								
28								
29								
30								
31								
32								
33								
34								
35								
36								
37								
38								
39								
40								

เกณฑ์การประเมิน



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq: 66

1. การให้คะแนน ✓ ให้ 1 คะแนน
2. การสรุปผลการประเมินให้เป็นระดับคุณภาพ 5,4,3,2,1 กำหนดเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมหรืออาจใช้เกณฑ์ดังนี้

ระดับ 5 (ดีมาก)	=	5 คะแนน
ระดับ 4 (ดี)	=	4 คะแนน
ระดับ 3 (ปานกลาง)	=	3 คะแนน
ระดับ 2 (พอใช้)	=	2 คะแนน
ระดับ 1 (ปรับปรุง)	=	1 คะแนน



412932372

9. สรุปผลการสอน

9.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

9.2 ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

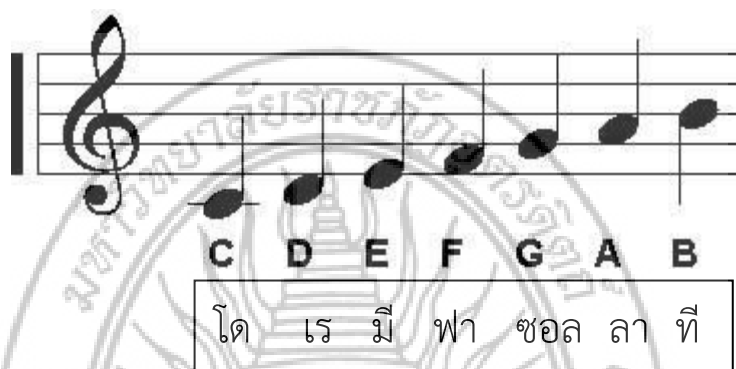
(นางสาวตรีชฎา สมนโต)

...../...../.....









ใบความรู้ที่ 4

เรื่อง ระดับเสียงและโน้ตบอกจังหวะ



โด เร มี ฟา ซอล ลา ที

แผนผังโน้ตบอกจังหวะ

ชื่อตัวโน้ต	ลักษณะตัวโน้ต	ค่านับ
ตัวกลม (Whole Note)		4
ตัวขาว (Half Note)		2
ตัวดำ (Quarter Note)		1
ตัวเขม็ต 1 ชั้น (Eighth Note)		$\frac{1}{2}$
ตัวเขม็ต 2 ชั้น (Sixteenth Note)		$\frac{1}{4}$
ตัวเขม็ต 3 ชั้น (Thirty Second Note)		$\frac{1}{8}$

ที่มา: Musictheory-krooboy, 2561.



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ใบงานที่ 4 เรื่อง ระดับเสียงและโน้ตบอกจังหวะ

ให้นักเรียนฝึกอ่านโน้ต

โด โด ซอล ซอล ลา ลา ซอล ฟา ฟา มี มี เร เร โด

ซอล ซอล ฟา ฟา มี มี เร ซอล ซอล ฟา ฟา มี มี เร

โด โด ซอล ซอล ลา ลา ซอล ฟา ฟา มี มี เร เร โด



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

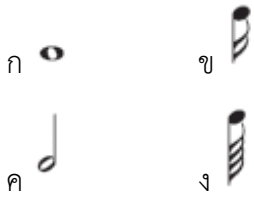
แบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้
เรื่องการอ่านโน้ตสากล

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านโน้ตสากล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาทำข้อสอบ 30 นาที
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้ หากเปลี่ยนคำตอบให้ลบให้สะอาดหรือขีดฆ่าดังตัวอย่าง

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1)	X			
2)		X		
3)				X
4)		X		

1. โน้ตตัวขาว คือข้อใด



2. เครื่องหมายนี้ชื่อว่าอะไร

- ก. โน้ตตัวดำ
ข. โน้ตตัวขาว
ค. โน้ต 3 พยางค์
ง. โน้ตตัวเข้บัต 4 ชั้น



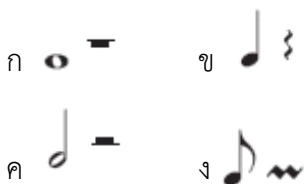
3. เครื่องหมายนี้คือเครื่องหมายอะไร

- ก. ตัวโน้ต
ข. เครื่องหมายหยุดตัวดำ
ค. กุญแจประจำหลัก
ง. เครื่องหมายแปลงเสียง

4. D B F A ข้อใดอ่านถูกต้อง

- ก. la fa do La
ข. le ti la me
ค. le ti fa La
ง. fa me le do

5. ข้อใดไม่สัมพันธ์กัน



6. ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้แทนตัวโน้ต “Sol” คือข้อใด

- ก. A ข. G
ค. B ง. F

7. ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้แทนตัวโน้ต “Fa” คือข้อใด

- ก. A ข. G
ค. B ง. F

8. ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้แทนตัวโน้ต “La” คือข้อใด

- ก. A ข. G
ค. B ง. F

9. ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้แทนตัวโน้ต “Ti” คือข้อใด

- ก. A ข. G
ค. B ง. F

10. ข้อใดเรียงลำดับ อักษรถูกต้องตามระดับเสียง

“ โด ที ลา ซอล ฟา มี ”

- ก. C D E F G E ข. E B A F G D
ค. C B A G F E ง. A B C D E F

11. ข้อใดต่อไปนี้บันทึกโน้ตได้ถูกต้อง





ภาคผนวก ง
แบบสอบถามความพึงพอใจ
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
แบบประเมินความสอดคล้อง IOC



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq : 66

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อการเรียนวิชาดนตรี
ของนักเรียนโรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่
2. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถาม โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและครบถ้วนทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ได้อย่างเต็มที่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. ชั้น.....

ตอนที่ 2 ให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในตารางให้ตรงกับความรู้สึกของท่าน

ข้อ	ประเด็นพิจารณา	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีความพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรี					
2	เห็นความสำคัญของวิชาดนตรี					
3	ชอบร้องเพลงและอ่านโน้ต					
4	ต้องการให้นำกิจกรรมการสอนแบบนี้มาใช้อีก					
5	วิธีการจัดกิจกรรมการสอน					
6	เนื้อหามีความเหมาะสมและมีความสนุกสนานในการเรียน					
7	ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้เหมาะสมเพียงใด					
8	มีความพอใจในการทำท่าทางประกอบการร้องเพลง					
9	ครูสามารถถ่ายทอดสาระการเรียนรู้ได้ดี					
10	สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนดนตรีมาใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

ตัวอย่างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้นำวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณาตามความเห็นของท่าน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้น วัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น วัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้





-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้ไม่ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้/ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
	-1	0	1	
ศ 2.1 ป.6/3 อ่านเขียนโน้ตไทยและโน้ตสากลทำนองง่ายๆ				
1.โน้ตตัวขาว คือข้อใด 				
2. เครื่องหมายนี้ชื่อว่าอะไร ก โน้ตตัวดำ ข โน้ตตัวขาว ค โน้ต 3 พยางค์ ง โน้ตตัวเข้บ็ต 4 ชั้น				
3.  เครื่องหมายนี้คือเครื่องหมายอะไร ก ตัวโน้ต ข เครื่องหมายหยุดตัวดำ ค กุญแจประจำหลัก ง เครื่องหมายแปลงเสียง				



412932372





URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

จุดประสงค์การเรียนรู้/ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
	+1	0	1	
4. D B F A ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. la fa do La ข. le ti la me ค. le ti fa La ง. fa me le do				
5. ข้อใดไม่สัมพันธ์กัน ก.  ค.  ข.  ง. 				
6. ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้แทนตัวโน้ต “Sol” คือข้อใด ก. A ข. G ค. B ง. F				
7. ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้แทนตัวโน้ต “Fa” คือข้อใด ก. A ข. G ค. B ง. F				
8. ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้แทนตัวโน้ต “La” คือข้อใด ก. A ข. G ค. B ง. F				



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

จุดประสงค์การเรียนรู้/ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
	+1	0	1	
9. ตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ใช้แทนตัวโน้ต “Ti” คือข้อใด ก. A ข. G ค. B ง. F				
10. ข้อใดเรียงลำดับ อักษรถูกต้องตามระดับเสียง โด ที ลา ซอล ฟา มี ก. C D E F G E ข. E B A F G D ค. C B A G F E ง. A B C D E F				
11. ข้อใดต่อไปนี้บันทึกโน้ตได้ถูกต้อง ก.  ข.  ค.  ง. 				

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)

ผู้เชี่ยวชาญ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ตัวอย่างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบโคตตาย

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความของแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าท่านมีความเห็นอย่างไรแล้ว
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็น ของท่าน ซึ่งมีระดับ คือ
เหมาะสมมากที่สุด

ให้ 5 คะแนน เหมาะสมมาก

ให้ 4 คะแนน เหมาะสมปานกลาง

ให้ 3 คะแนน เหมาะสมน้อย

ให้ 2 คะแนน เหมาะสมน้อยที่สุด

ให้ 1 คะแนน ไม่เหมาะสม

รายการประเมิน	ผลประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและครอบคลุม สำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้และการวัด และ ประเมินผล					
1.2 ระยะเวลาในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม และเพียงพอ					
2. สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
2.1 ระบุสาระ/มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ถูกต้อง					
3. สาระสำคัญ					
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา					
3.2 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับ					
3.3 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์สถานการณ์ที่กำหนด					
4. จุดประสงค์					
4.1 จุดประสงค์มีความชัดเจนและมีความเหมาะสม					



412932372

4.2 เป็นประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจน					
รายการประเมิน	ผลประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
5.สาระการเรียนรู้					
5.1 สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์					
5.2 สาระการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียน					
5.3 สาระการเรียนรู้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
6. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้					
6.1 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นผู้เรียนสามารถที่จะปฏิบัติได้					
6.2 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม					
6.3 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติบทบาทหน้าที่อย่าง หลากหลาย					
6.4 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.5 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นเหมาะสมกับเวลาที่สอน					
6.6 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นสอดคล้องกับเนื้อหา					
7. ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้					
7.1 วิธีการวัดผลมีสอดคล้องกับเนื้อหา					
7.2 วิธีการวัดผลมีสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.3 เครื่องมือวัดผลมีความสอดคล้องกับวิธีการวัดผล					
7.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม					
8. แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบ					



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

รายการประเมิน	ผลประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
8.1 แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบมีความ					
8.2 แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบมีความ สอดคล้อง เหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและการประเมินผล					
8.3 แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบเพียง พอที่จะช่วยให้ ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)



412932372

ตัวอย่างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ
คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความของแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าท่านมีความเห็นอย่างไรแล้ว
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความคิดเห็น ของท่าน ซึ่งมีระดับ คือ
เหมาะสมมากที่สุด

ให้ 5 คะแนน เหมาะสมมาก

ให้ 4 คะแนน เหมาะสมปานกลาง

ให้ 3 คะแนน เหมาะสมน้อย

ให้ 2 คะแนน เหมาะสมน้อยที่สุด

ให้ 1 คะแนน ไม่เหมาะสม

รายการประเมิน	ผลประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและครอบคลุม สำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้และการวัด และ ประเมินผล					
1.2 ระยะเวลาในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม และเพียงพอ					
2. สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
2.1 ระบุสาระ/มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ถูกต้อง					
3. สาระสำคัญ					
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา					
3.2 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับ					
3.3 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์สถานการณ์ที่กำหนด					
4. จุดประสงค์					
4.1 จุดประสงค์มีความชัดเจนและมีความเหมาะสม					



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

4.2 เป็นประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ชัดเจน					
รายการประเมิน	ผลประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.สาระการเรียนรู้					
5.1 สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์					
5.2 สาระการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ ถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน					
5.3 สาระการเรียนรู้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน					
6. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้					
6.1 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นผู้เรียนสามารถที่จะปฏิบัติได้					
6.2 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม					
6.3 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ บทบาทหน้าที่อย่าง หลากหลาย					
6.4 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.5 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นเหมาะสมกับเวลาที่สอน					
6.6 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นสอดคล้องกับเนื้อหา					
7. ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้					
7.1 วิธีการวัดผลมีสอดคล้องกับเนื้อหา					
7.2 วิธีการวัดผลมีสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.3 เครื่องมือวัดผลมีความสอดคล้องกับวิธีการวัดผล					
7.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม					



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

8. แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบ

รายการประเมิน	ผลประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด
8.1 แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบมีความ					
8.2 แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบมีความ สอดคล้อง เหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและการประเมินผล					
8.3 แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบเพียง พอที่จะช่วยให้ ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)





ภาคผนวก จ
ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบและดัชนีความสอดคล้องของแบบความพึงพอใจ



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากล
โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่			ค่าเฉลี่ยรวม	สรุปผล
	1	2	3		
1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้	4.20	4.25	4.25	4.34	มาก
1.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและครอบคลุม สำคัญเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้และการวัด และประเมินผล	4.60	4.75	4.75	4.67	มากที่สุด
1.2 ระยะเวลาในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม และเพียงพอ					
2. สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
2.1 ระบุสาระ/มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ถูกต้อง	4.60	4.50	4.50	4.52	มากที่สุด
3. สาระสำคัญ					
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	4.50	4.25	4.33	มาก



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

3.2 สารสำคัญมี ความสัมพันธ์กับ	4.20	4.25	4.25	4.19	มาก
3.3 สารสำคัญมี ความสัมพันธ์สถานการณ์ ที่กำหนด	4.40	4.25	4.00	4.18	มาก
4.จุดประสงค์					
4.1 จุดประสงค์มีความ ชัดเจนและมีความ เหมาะสม	4.60	4.50	4.25	4.37	มาก
4.3 เป็นประสงค์เชิง พฤติกรรมที่ชัดเจน	4.20	4.25	4.50	4.39	มาก
5.สาระการเรียนรู้					
5.1 สาระการเรียนรู้มี ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์	4.40	4.50	4.50	4.33	มาก
5.2 สาระการเรียนรู้มี ความสมบูรณ์ ถูกต้องและ เหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	4.00	4.50	4.20	มาก
5.3 สาระการเรียนรู้เป็น ประโยชน์ต่อผู้เรียนและ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	4.40	4.50	4.00	4.28	มาก
6. การดำเนินกิจกรรม การเรียนรู้					
6.1 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น ผู้เรียนสามารถที่จะปฏิบัติ ได้	4.00	4.00	4.50	4.15	มาก
6.2 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	4.40	4.50	4.25	4.15	มาก
				4.28	



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

6.3 กิจกรรมส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้ปฏิบัติ บทบาท หน้าที่อย่าง หลากหลาย	4.00	4.25	4.25	4.33	มาก
6.4 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.40	4.25	4.00	4.15	มาก
6.5 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.40	4.25	4.25	4.13	มาก
6.6 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น สอดคล้องกับเนื้อหา					
7. ด้านการวัดประเมินผล การเรียนรู้					
7.1 วิธีการวัดผลมี สอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	4.50	4.25	4.27	มาก
7.2 วิธีการวัดผลมี สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4.80	4.50	4.00	4.31	มาก
7.3 เครื่องมือวัดผลมี ความสอดคล้องกับวิธีการ วัดผล	4.80	4.50	4.25	4.41	มาก
7.4 การกำหนดเกณฑ์ใน การประเมินผลมีความ เหมาะสม	4.80	4.25	4.25	4.31	มาก
8. แหล่งการเรียนรู้และ สื่อประกอบ					
8.1 แหล่งการเรียนรู้และ สื่อประกอบมีความ	4.60	4.25	4.25	4.37	มาก
8.2 แหล่งการเรียนรู้และ สื่อประกอบมีความ	4.80	4.50	4.25	4.41	มาก



412932372

URU :Thesiss 59551101118 thesiss / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

สอดคล้อง เหมาะสมกับ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและการ ประเมินผล					
8.3 แหล่งการเรียนรู้และ สื่อประกอบเพียงพอที่จะ ช่วยให้ ผู้เรียนบรรลุตาม จุดประสงค์ได้	4.60	4.75	4.00	4.42	มาก
ผลรวม	4.44	4.38	4.26	4.31	มาก



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

**ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากล
โดยใช้วิธีการสอนแบบโคตาย**

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แผนการจัดการเรียนรู้ที่			ค่าเฉลี่ยรวม	สรุปผล
	1	2	3		
1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้มี ความเหมาะสมและครอบคลุม สำคัญ เนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้และการวัด และประเมินผล	4.20	4.50	4.25	4.49	มาก
1.2 ระยะเวลาในแผนการ จัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม และเพียงพอ	4.60	4.75	4.75	4.77	มากที่สุด
2. สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้					
2.1 ระบุสาระ/มาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ถูกต้อง	4.60	4.50	4.50	4.62	มากที่สุด
3. สาระสำคัญ					
3.1 สาระสำคัญมีรายละเอียดที่ ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา	4.44	4.50	4.25	4.48	มาก
3.2 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์ กับ	4.60	4.75	4.75	4.77	มากที่สุด
3.3 สาระสำคัญมีความสัมพันธ์ สถานการณ์ที่กำหนด	4.60	4.50	4.50	4.62	มากที่สุด
4. จุดประสงค์					



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

4.1 จุดประสงค์มีความชัดเจน และมีความเหมาะสม	4.5	4.50	4.25	4.50	มากที่สุด
4.3 เป็นประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ ชัดเจน	4.25	4.50	4.50	4.45	มาก
5.สาระการเรียนรู้					
5.1 สาระการเรียนรู้มีความ สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.40	4.25	5.00	4.38	มาก
5.2 สาระการเรียนรู้มีความ สมบูรณ์ ถูกต้องและเหมาะสม กับผู้เรียน	4.50	4.50	5.00	4.50	มากที่สุด
5.3 สาระการเรียนรู้เป็น ประโยชน์ต่อผู้เรียนและสามารถ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	4.40	4.50	4.00	4.28	มาก
6. การดำเนินกิจกรรมการ เรียนรู้					
6.1 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นผู้เรียน สามารถที่จะปฏิบัติได้	4.00	5.00	4.50	4.33	มาก
6.2 กิจกรรมที่กำหนดขึ้นมี ลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม	4.40	4.50	4.25	4.15	มาก
6.3 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ ปฏิบัติ บทบาทหน้าที่อย่าง หลากหลาย	4.00	4.25	4.25	4.35	มาก
6.4 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	4.40	4.25	4.00	4.53	มากที่สุด
6.5 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.40	4.25	5.00	4.33	มาก
6.6 กิจกรรมที่กำหนดขึ้น สอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	4.75	4.25	4.53	มากที่สุด



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv: 03032562 15:33:27 / seq: 66

7. ด้านการวัดประเมินผลการเรียนรู้					
7.1 วิธีการวัดผลมีสอดคล้องกับเนื้อหา	4.00	4.00	4.25	4.27	มาก
7.2 วิธีการวัดผลมีสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	4.50	4.00	4.36	มากที่สุด
7.3 เครื่องมือวัดผลมีความสอดคล้องกับวิธีการวัดผล	5.00	4.50	4.25	4.75	มากที่สุด
7.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลมีความเหมาะสม	4.50	4.75	4.75	4.80	มากที่สุด
8. แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบ					
8.1 แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบมีความ	5.00	4.25	4.25	4.63	มากที่สุด
8.2 แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบมีความสอดคล้องเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและการประเมินผล	5.00	4.50	5.00	4.80	มากที่สุด
8.3 แหล่งการเรียนรู้และสื่อประกอบเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ได้	5.00	4.75	4.00	4.75	มากที่สุด
ผลรวม	4.48	4.50	4.43	4.50	มากที่สุด



412932372

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้ทางการเรียน
 ตารางที่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้ทางการเรียน
 วิชาดนตรีเรื่องการอ่านโน้ตสากล โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนแบบโคตตาย สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นไฮ้ประชานุกูล โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		
ข้อ 1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	1	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 13	1	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 14	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 15	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 16	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 17	1	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 18	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ 19	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 20	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 21	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 22	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 23	1	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 24	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 25	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 26	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 27	1	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 28	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 29	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 30	1	1	1	1.00	ใช้ได้

จากผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) เรื่องการอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ปรากฏว่ามีค่า IOC อยู่ที่ 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ



ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 วิชาดนตรีเรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติ
 ตารางที่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมการ
 เรียนรู้วิชาดนตรีเรื่องการอ่านโน้ตสากลโดยวิธีการสอนแบบโคตตายกับวิธีการสอนแบบปกติสำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเด่นชัยประชานุกุล โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

แบบทดสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3		
ข้อ 1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	0.67	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 10	1	1	1	1.00	ใช้ได้

จากผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลการ
 จัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) เรื่องการอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
 6 ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ปรากฏว่ามีค่า IOC อยู่ที่ 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินคุณภาพ
 ของแบบสอบถามความพึงพอใจกับจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ



ภาคผนวก ฉ
การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตาย

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 post	26.28	40	2.219	.351
pre	15.03	40	1.747	.276

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 post & pre	40	.005	.977

Paired Samples Test

		Paired Differences				t	df	Sig. (2-tailed)	
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower				Upper
Pair 1	post - pre	11.250	2.817	.445	10.349	12.151	25.257	39	.000

เพื่อศึกษาผลเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนเรื่องการอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตายและวิธีการสอนแบบปกติ

Group Statistics

	Group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
score	Group1	40	26.28	2.219	.351
	Group2	40	21.78	1.993	.315

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
score	Equal variances assumed	1.353	.248	9.542	78	.000	4.500	.472	3.561	5.439
	Equal variances not assumed			9.542	77.123	.000	4.500	.472	3.561	5.439

เพื่อศึกษาผลความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนเรื่องการอ่านโน้ตสากลที่ใช้วิธีการสอนแบบโคตตาย และวิธีการสอนแบบปกติ

1. ความพึงพอใจวิธีการสอนแบบปกติ

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a1	40	1	5	3.23	1.230
a2	40	2	5	3.38	.897
a3	40	2	5	3.98	.920
a4	40	2	5	3.58	1.010
a5	40	3	5	4.28	.640
a6	40	2	5	3.98	1.025
a7	40	2	5	4.18	.874
a8	40	2	5	4.18	.984
a9	40	2	5	3.53	1.012
a10	40	2	5	3.88	.791
Valid N (listwise)	40				

2. ความพึงพอใจวิธีการสอนแบบโคตตาย

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a1	40	1	5	3.25	1.446
a2	40	1	5	3.03	1.187
a3	40	2	5	3.45	.932
a4	40	2	5	3.98	.974
a5	40	3	5	4.15	.893
a6	40	2	5	4.15	1.001
a7	40	2	5	4.00	1.109
a8	40	2	5	3.38	.897
a9	40	3	5	4.20	.758
a10	40	2	5	4.53	.816
Valid N (listwise)	40				



ประวัติย่อผู้วิจัย



412932372

URU :Thesis 59551101118 thesis / recv : 03032562 15:33:27 / seq : 66

